

Tabela uwag do projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji (UC71) zgłoszonych w ramach ponownych uzgodnień				
Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MC
Uwagi ogólne				
1.	MS	Sąd, do którego przysługuje odwołanie od decyzji i postanowień KRiBSI	<p>Pogłębionej analizy wymaga ustanowienie właściwości Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako rozpoznającego środki odwoławcze od decyzji i postanowień Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, która ma być w myśl art. 5 ust. 1 projektu organem nadzoru rynku w zakresie systemów sztucznej inteligencji w rozumieniu art. 70 ust. 1 rozporządzenia 2024/1689. Trafne zatem wydaje się stwierdzenie, że w tej sytuacji sądem, do którego przysługiwałby środek odwoławczy od decyzji i postanowień tego organu, powinien być sąd administracyjny. Należy bowiem zauważyć, że ustawodawca zrezygnował z trybu kontroli sądowej sprawowanej przez sądy administracyjne, na rzecz merytorycznego rozpatrzenia sprawy przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Różnice pomiędzy zakresem rozpatrywania sprawy przez sąd administracyjny i sąd powszechny są zasadnicze.</p> <p>W związku z tym projektodawca powinien rozważyć chociażby czy zastosowanie powinny mieć, a jeżeli tak to w jakim zakresie, przepisy dotyczące trybów nadzwyczajnych (art. 145-163 k.p.a.). Przykładowo, wyłączenie środków wzruszenia decyzji na wniosek strony przewiduje art. 82 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1616). W doktrynie wskazuje się, że „celem unormowania art. 82 u.o.k.k. jest wyłączenie konkurencyjności dwóch postępowań, mających analogiczny przedmiot, czyli weryfikację tego samego rozstrzygnięcia Prezesa UOKiK; dopuszczenie możliwości równoległego prowadzenia dwóch takich postępowań godziłoby w pewność obrotu prawnego, z uwagi na brak gwarancji</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W ocenie projektodawcy Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów spełnia wszelkie przesłanki, aby przejąć rozpatrywanie spraw z zakresu środków zaskarżenia na postanowienia i decyzje Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji. Posiada wysoko wyspecjalizowaną kadrę orzekającą w zakresie spraw z obszarów będących u styku z regulacjami dotyczącymi systemów sztucznej Inteligencji. Nie bez znaczenia pozostają też kwestie ekonomiczne związane z dostosowaniem sądu do rozpatrywania spraw z zakresu rozporządzenia z 2024/1689 oraz ustawy.</p>

			rozstrzygnięcia tej samej sprawy przez różne organy (administracyjny oraz sądowy) w taki sam sposób”.	
2.	RCL	Uwaga ogólna Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji	<p>Istotne wątpliwości o charakterze systemowym w dalszym ciągu budzi przewidywane w projektowanej ustawie umiejscowienie Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, zwanej dalej „Komisją” oraz jej Przewodniczącego w systemie organów władzy publicznej. W kontekście celu, któremu służyć ma powołanie Komisji, regulacje projektu odnoszące się do pozycji, statusu i zadań Komisji, Biura Komisji, Przewodniczącego Komisji oraz ministra właściwego do spraw informatyzacji powinny podlegać dalszej analizie i uporządkowaniu, z uwzględnieniem poniżej przedstawionych zastrzeżeń, a także stosownej modyfikacji przepisów oraz odpowiedniego uzupełnienia dołączonego do projektu uzasadnienia.</p> <p>Zgodnie z propozycją Wnioskodawcy, wyrażoną w art. 5 ust. 1 projektu, to Komisja stanowić będzie organ nadzoru rynku w zakresie systemów sztucznej inteligencji w rozumieniu art. 70 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828 (akt w sprawie sztucznej inteligencji), zwanego dalej „rozporządzeniem 2024/1689”.</p> <p>W myśl powyższego przepisu „właściwe organy krajowe wykonują swoje uprawnienia w sposób niezależny, bezstronny i wolny od uprzedzeń, aby chronić obiektywizm ich działań i zadań oraz zapewnić stosowanie i wdrożenie niniejszego rozporządzenia”. Przepis ten stanowi także, że członkowie tych organów powstrzymują się od wszelkich czynności niezgodnych z charakterem ich obowiązków.</p> <p>Podobne wymogi organowi nadzoru rynku stawiają, w art. 11 ust. 2, przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (ich stosowanie do systemów AI nakazuje art. 74 rozporządzenia</p>	<p>Uwaga ogólna wyjaśniona</p> <p>Ad. 1. Uwaga uwzględniona</p> <p>W uzasadnieniu zawarto wyjaśnienie (ratio legis) przyjętego sposobu powoływania Przewodniczącego Komisji.</p> <p>Ad 2. i 3 Uwaga wyjaśniona</p> <p>W wyniku analizy zgłoszonych uwag zmianie uległa forma organizacji Biura Komisji. W projektowanych przepisach przewidziano utworzenie Biur Komisji w formie odrębnej jednostki budżetowej. Wobec powyższego art. 28 otrzymał nowe brzmienie, a art. 29-art. 36 zostały wykreślone.</p> <p>Ad 4. Uwaga wyjaśniona</p> <p>Uzupełniono uzasadnienie.</p>

		<p>2024/1689). Powyższą rolę organu nadzoru rynku potwierdzają również motywy 154 i 156 rozporządzenia 2024/2689 podkreślające wagę, jaką ma zapewnienie właściwym organom krajowym warunków do wykonywania ich uprawnień w sposób niezależny, bezstronny i wolny od uprzedzeń, dla gwarancji przestrzegania zasady obiektywności ich działań i zadań oraz zapewnienia stosowania i wykonywania niniejszego rozporządzenia.</p> <p>Mając powyższe na względzie należy podkreślić, że projektowana ustawa w części wydaje się wychodzić naprzeciw określonym w rozporządzeniu 2024/1689 założeniom i wymogom, równocześnie jednak przewiduje rozwiązania, które nakazują poddanie sposobu ich realizacji w wątpliwość. Biorąc pod uwagę, że zgodnie z uzasadnieniem (str. 8) w projekcie przyjęto za model regulacji nadzorczej unormowania dotyczące Komisji Nadzoru Finansowego określone w przepisach ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze finansowym, w ocenie Rządowego Centrum Legislacji ponownej analizy, z punktu widzenia spójności systemowej i zapewnienia niezależności Komisji, wymagają przede wszystkim następujące kwestie: :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wątpliwości budzą regulacje art. 16 ust. 1 i art. 17 ust. 2 projektu, na podstawie których Przewodniczący Komisji jest powoływany i odwoływany przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej za zgodą Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, podczas gdy w odniesieniu do Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego przepis art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym stanowi, że organ ten jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów. Wyjaśnienia w tym przypadku wymaga ratio legis przyjętego rozwiązania. 2. Wyjaśnienia wymaga ratio legis przepisu art. 28 ust. 1 projektu, na podstawie którego Biuro Komisji pełni funkcję urzędu obsługującego Komisję, która jest organem niezależnym i bezstronnym w kontekście brzmienia art. 28 ust. 4 projektu, zgodnie z którym nadzór nad działalnością tego Biura sprawuje minister właściwy do spraw informatyzacji. Podkreślić w tym miejscu należy, że to pracownicy Biura Komisji będą osobami przeprowadzającymi czynności kontrolne w toku kontroli, o której mowa w rozdziale 3 projektu (art. 40 ust. 1 projektu). 	
--	--	---	--

			<p>3. Przepis art. 30 ust. 1 i 3 projektu stanowi, że Przewodniczący Komisji kieruje działalnością Biura Komisji przy pomocy powoływanego i odwoływanego przez siebie Dyrektora Biura Komisji. Jednocześnie nadzór nad działalnością Biura Komisji sprawuje minister właściwy do spraw informatyzacji. Przepis art. 7 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym stanowi zaś, że Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego powołuje Prezes Rady Ministrów, który zgodnie z art. 3 ust. 3 tej ustawy sprawuje nadzór nad działalnością Urzędu tej Komisji. W konsekwencji należy uznać, że ustawa z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym przewiduje rozwiązania znacznie bardziej spójne – zarówno wewnętrznie jak i systemowo – od tych zawartych w projekcie.</p> <p>4. Na podstawie przepisu art. 95 projektu minister właściwy do spraw informatyzacji, w zakresie zadań, o których mowa w rozdziale 7 i 8 ustawy (a więc w odniesieniu do jednostek notyfikowanych i procedury notyfikacyjnej oraz do środków wspierających innowacyjność), określa, w drodze zarządzenia, wymogi, o których mowa w art. 70 ust. 3 rozporządzenia 2024/1689, oraz dokonuje ich corocznej oceny oraz aktualizacji – tymczasem zgodnie z art. 85 projektu, zawartym w rozdziale 8, dotyczącym środków wspierających innowacyjność, to Przewodniczący Komisji jest organem upoważnionym do ustanawiania piaskownic regulacyjnych. Jak zatem się wydaje to ten organ powinien mieć podstawową rolę w określaniu wymogów dotyczących kompetencji i zasobów, o których mowa w art. 70 ust. 3 rozporządzenia 2024/1689, oraz w dokonywaniu ich oceny, zgodnie z art. 30 ust. 1 i 3 projektu.</p>	
3.	RCL	Tabela zgodności i odwrócona tabela	<p>Jednocześnie zwraca się uwagę na konieczność wykonania obowiązku, określonego w § 30 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 Regulaminu pracy Rady Ministrów, i dołączenia do projektu tabeli zgodności oraz odwróconej tabeli zgodności, a także przedstawienia wyjaśnienia terminu wejścia w życie, w rozumieniu § 30 ust. 1 pkt 2 ww. Regulaminu.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Tabele zostały załączone do projektu.</p>
4.	MF	Uwaga ogólna	<p>Rozporządzenie 2024/1689 jest kolejnym aktem prawa unijnego odnoszącego się do nadzoru rynku wewnętrznego – proponowane w związku z tym niezbędne rozwiązania w zakresie nadzoru rynku nie budzą wątpliwości, natomiast zastrzeżenia pojawiają się</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Ze względu na międzyobszarowy charakter technologii AI, w zakresie ustanawiania</p>

			<p>odnośnie do sposobu ich realizacji i szacowanych kosztów, m. in. powołanie nowego organu jako samodzielnej struktury organizacyjnej, nieokreślone i nieprzewidywalne obciążenie pracą oraz związane z tym wyliczenia dotyczące liczby etatów. Zasadne jest zatem możliwości przypisania projektowanych zadań nowego organu do już istniejącego urzędu (struktury) – warto podkreślić, że obecnie funkcjonuje już w Polsce znaczna liczba organów nadzoru rynku, które mają często zawężone kompetencje i są rozproszone.</p> <p>Równocześnie nie zamyka to możliwości, aby w przyszłości, kiedy zadania i zakres nadzoru nad rynkiem sztucznej inteligencji będą sprecyzowane, tak jak i zasoby niezbędne do ich realizacji, podjąć decyzję o utworzeniu samodzielnego podmiotu, który te zadania będzie realizował.</p>	<p>systemu nadzoru nad nowym rynkiem konieczne jest zarówno zaangażowanie istniejących organów nadzoru rynku, jak i zgromadzenie kompetencji w jednej instytucji wyspecjalizowanej w tematyce AI, również pełniącej funkcje koordynacji oraz jednolitego punktu kontaktowego.</p> <p>Przyjęcie rozwiązania polegającego na utworzeniu odrębnej struktury organizacyjnej jest wynikiem analiz i ustaleń związanych z ograniczeniami budżetu państwa. Trudny do przewidzenia w momencie prowadzenia prac nad ustawą wymiar obciążenia zadaniami Komisji jest związany z regulowaniem materii zupełnie nowej nieposiadającej odpowiednika w istniejącym systemie prawnym. Należy jednak zauważyć, że zadań Komisji będzie przybywało zarówno w związku z szybkim rozwojem technologii AI i rosnącym zainteresowaniem różnej kategorii podmiotów jak również w związku z kolejnymi etapami wchodzenia w życie przepisów rozporządzenia 2024/1689. Alternatywne rozwiązanie przewidujące przekazanie całości kompetencji istniejącym organom w modelu rozproszonym nie jest optymalne ze względu na koordynację regulowanego obszaru zarówno w zakresie nadzoru jak i rozwoju.</p>
5.	MF	Uwagi redakcyjne	<p>Projekt wymaga także korekty redakcyjnej i technicznej (gramatycznej), np. art. 8 ust. 8, art. 11 ust. 1 pkt 6, art. 14 ust. 2 pkt 2, art. 15 ust. 2 pkt 2, art. 33 ust. 3, art. 43 ust. 4 pkt 4, art. 44 ust. 2 pkt 3, art. 54 ust. 1, art. 55 ust. 2, art. 61 ust. 2, art. 64 ust. 2 pkt 1, art. 84 ust. 5 i art. 93 ust. 2.</p>	<p>Uwagi częściowo uwzględnione</p> <p>W pozostałym zakresie do analizy na etapie Komisji Prawniczej.</p>
Uwagi do projektu ustawy				
1.	Minister ds. UE	Art. 2 ust. 1 pkt 1	<p>Wątpliwości budzi również odniesienie do art. 26 i 27 rozporządzenia 2024/1689 w projektowanym art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy. Projektowany przepis stanowi o tym, że ustawy nie stosuje się do osób fizycznych w zakresie obowiązków</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Z projektu usunięto fragment “o których mowa w art. 26 i 27”.</p>

			podmiotów stosujących, o których mowa w art. 26 i art. 27 rozporządzenia 2024/1689, jeżeli stosują one system sztucznej inteligencji wyłącznie dla celów osobistych, niepozostających w związku działalnością gospodarczą. Z art. 2 ust. 10 rozporządzenia 2024/1689 wynika, że rozporządzenie nie stosuje się do obowiązków podmiotów stosujących będących osobami fizycznymi, które korzystają z systemów sztucznej inteligencji w ramach czysto osobistej działalności pozazawodowej. Nie jest zatem jasne, dlaczego projekt odnosi się jedynie do art. 26 i 27 rozporządzenia 2024/1689.	
2.	MSWiA	Art. 4	<p>Przyjmując do wiadomości wyjaśnienia Ministerstwa Cyfryzacji odnośnie do uwagi do projektowanego art. 4 (dotyczącego uzupełnienia listy wyłączeń stosowania projektowanej ustawy), zgodnie z którymi systemy wskazane w trakcie wcześniejszych konsultacji będą przedmiotem prac w ramach osobnego procesu legislacyjnego zorientowanego na transpozycję przepisów dotyczących systemów wysokiego ryzyka - Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji (MSWiA) nadal zwraca uwagę na zidentyfikowane obszary możliwego zastosowania systemów AI opisanych w załączniku III do rozporządzenia 2024/1689, w zakresie potencjalnych działań podejmowanych w zakresie spraw związanych z bezpieczeństwem wewnętrznym państwa. Zauważyć bowiem należy, że proponowane wyłączenie nie dotyczy kwestii podmiotowej, lecz odnosi się do działań podejmowanych w zakresie spraw związanych z bezpieczeństwem wewnętrznym państwa oraz jego porządkiem konstytucyjnym na podstawie różnych ustaw. Co więcej, zgodnie z art. 4 pkt 2 i 3 projektu, ustawy nie stosuje się do spraw związanych z realizacją zadań ustawowych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, o których mowa w art. 1-2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu oraz spraw związanych z realizacją zadań ustawowych Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego, o których mowa w art. 1-2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego. Nie kwestionując samej zasadności wyłączenia stosowania przepisów projektowanej ustawy do zadań</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Dostrzegając zasadność podnoszonych kwestii systemowych, projektodawca po zapoznaniu się z uwagami złożonymi przez inne organy w ramach procesu uzgodnień przychyliła się do stanowiska (przedstawionego m.in. przez Ministra ds. UE) wskazującego, że objęcie wyłączeniem obszaru spraw wewnętrznych stanowiłoby kolizję z przepisami art. 6 pozostającego w związku z Załącznikiem III rozporządzenia 2024/1689, które wskazują obszary z zakresu bezpieczeństwa publicznego objęte przepisami dot. Systemów AI wysokiego ryzyka.</p> <p>Jednocześnie dostrzegając wagę podnoszonych uwag projektodawca pragnie podkreślić, że szczegółowe uregulowanie skomplikowanych kwestii zbiegu przepisów art. 4, 5 oraz 6 tego rozporządzenia 2024/1689 powinno być objęte pracami merytorycznymi i legislacyjnymi prowadzonymi po przyjęciu obecnie procedowanej ustawy. Prace te powinny zakończyć się do 2.08 2026 r., tj. do daty od kiedy będą miały zastosowanie przepisy dotyczące Systemów AI wysokiego ryzyka oraz, co równie istotne, opublikowane</p>

			<p>realizowanych przez służby specjalne podnieść należy, że zastosowane w tych przepisach wyłączenie ma również częściowo charakter podmiotowy. W związku z przyjęciem przez projektodawcę koncepcji, że kwestie określenia w prawodawstwie unijnym jako „bezpieczeństwo publiczne” będą przedmiotem prac w ramach osobnego procesu legislacyjnego nad zapewnieniem stosowania przepisów rozporządzenia 2024/1689, tym bardziej zasadne wydaje się wyłączenie stosowania przepisów projektowanej ustawy do działań podejmowanych w zakresie spraw związanych z bezpieczeństwem publicznym i uregulowanie tego zagadnienia w ramach osobnego procesu legislacyjnego, do którego odniósł się projektodawca. W związku z powyższym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji stoi na stanowisku, że konieczne jest uzupełnienie projektowanego art. 4 i wskazanych w nim wyłączeń. Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 „rozporządzenia nie stosuje się do obszarów wykraczających poza zakres stosowania prawa Unii i w żadnym wypadku nie wpływa ono na kompetencje państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa narodowego, niezależnie od rodzaju podmiotu, któremu państwa członkowskie powierzyły wykonywanie zadań związanych z tymi kompetencjami.”. Projektowane brzmienie art. 4 i wymienione w tym przepisie wyłączenia stosowania ustawy niejako zawężają zakres podmiotowy i potencjalnie mogą uniemożliwić stosowanie wyłączenia wskazanego w rozporządzeniu unijnym przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Proponuję zatem, aby w art. 4 pkt 1 nadać następujące brzmienie:</p> <p>„1) spraw związanych z obroną narodową określonych w art. 19 ust. 1, a także spraw wewnętrznych określonych w art. 29 ust. 1 pkt 1–5 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1370 i 1907);”;</p>	<p>mają zostać przez Komisję Europejską dodatkowe dokumenty i akty prawne określające podejście Komisji Europejskiej do spraw, o których mowa w art. 6 oraz Załączniku III Aktu.</p>
3.	Minister ds. UE	Art. 4 pkt 2	<p>Po pierwsze, zmieniony został zakres wyłączeń ustawy określony w projektowanym art. 4. Jak wynika z art. 4 pkt 2, ustawy nie stosuje się do spraw związanych z realizacją zadań ustawowych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, w tym pozostających w bezpośrednim związku z tymi sprawami działaniami na rzecz lokalizowania, ścigania oraz identyfikowania</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zgadza się z argumentami wyrażonymi w uwadze, projektodawca proponuje uzupełnienie treści art. 4 pkt 2 poprzez dodanie wyrażenia: “o ile zadania, o których</p>

			<p>osoby podejrzanej, wobec której toczy się postępowanie przygotowawcze lub skazanej prawomocnym wyrokiem sądu w zakresie, w jakim dotyczą one bezpieczeństwa wewnętrznego państwa oraz jego porządku konstytucyjnego, o których mowa w art. 1-2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu. Określony wyjątek, obejmujący całość zadań ustawowych realizowanych przez ABW i AW, został ujęty szerzej niż wyjątek dotyczący bezpieczeństwa narodowego, określony w art. 2 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828 (akt w sprawie sztucznej inteligencji). Projektowane wyłączenie w praktyce oznacza, że przepisom ustawy nie będzie podlegać działalność ABW i AW, również ta, która polega na rozpoznawaniu, zapobieganiu i wykrywaniu przestępstw szpiegostwa, terroryzmu, nielegalnego wytwarzania, posiadania i obrotu bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi, bronią masowej zagłady oraz środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, w obrocie międzynarodowym. Tymczasem rozporządzenie 2024/1689 reguluje kwestie wykorzystywania systemów sztucznej inteligencji do celów ścigania przestępstw terroryzmu, nielegalnego handlu bronią, amunicją lub materiałami wybuchowym, czy handlu materiałami jądrowymi lub promieniotwórczymi. W związku z powyższym w ramach realizacji zadań ustawowych ww. służby mogą wykonywać zadania, które nie są objęte wyjątkiem w zakresie bezpieczeństwa narodowego określonym w rozporządzeniu 2024/1689. Wobec powyższego konieczna jest zmiana wyłączenia określonego w art. 4 pkt 2 projektu, tak aby był on zgodny z rozporządzeniem.</p>	<p>mowa w tym punkcie nie dotyczą obszarów, o których mowa w art. 6 rozporządzenia 2024/1689”. Wprowadzona zmiana ma na celu zawężenie zakresu przedmiotowego wyłączenia poprzez doprecyzowanie zakresu spraw nim objętych poprzez wskazania, że nie dotyczy ono kwestii uregulowanych przepisami (dot. obszarów) związanymi z systemami wysokiego ryzyka.</p>
4.	MS	Art. 4 pkt 3 i 4	<p>W pierwszej kolejności podnieść należy, że w art. 4 projektowanej ustawy określającym, w jakim zakresie nie stosuje się przepisów projektowanej ustawy, w punktach 3 i 4, odnoszących się do realizacji zadań ustawowych odpowiednio Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Służby Kontrwywiadu</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepis został przeredagowany. W wyniku zgłoszonych uwag odstąpiono od doprecyzowania rodzaju działań.</p>

			<p>Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego, mowa jest o działaniach: „na rzecz lokalizowania, ścigania oraz identyfikowania osoby podejrzanej, wobec której toczy się postępowanie przygotowawcze lub skazanej prawomocnym wyrokiem sądu”. Pojęciem osoby podejrzanej posługuje się Kodeks postępowania karnego. Choć w doktrynie sformułowano różne definicje tego określenia, to upraszczając i uogólniając, można stwierdzić, że dotyczy ono osoby, co do której istnieje podejrzenie popełnienia przestępstwa, ale nie stała się ona podejrzanym, bowiem nie wykonano wobec niej czynności wymienionych w art. 71 § 1 k.p.k. Pojęciowo niemożliwa jest osoba podejrzana, której nie zidentyfikowano. Postępowanie przygotowawcze zaś toczy się przeciwko podejrzanemu, a nie osobie podejrzanej, wobec której można jedynie prowadzić pewne czynności dowodowe. Określenie użyte w projekcie sugeruje, że możliwe są czynności „na rzecz” zidentyfikowania oraz ścigania osoby skazanej prawomocnym wyrokiem sądu. W celu uniknięcia tych błędów, w obu wskazanych wyżej przypadkach postuluje się następującą redakcję sformułowania:</p> <p>- „działaniach podejmowanych w celu zidentyfikowania i ścigania sprawcy przestępstwa”.</p> <p>W tym pojęciu mieściłoby się również ustalanie miejsca pobytu (lokalizowanie) takiej osoby. Z treści projektu trudno jest wywnioskować, jaki cel miałyby lokalizowanie osoby skazanej prawomocnym wyrokiem sądu i w jakim związku pozostaje to z realizacją zadań ustawowych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego.</p>	<p>Pkt 3 otrzymał brzmienie: „3) spraw związanych z realizacją zadań ustawowych Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego, o których mowa w art. 5 – i art.-6 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1405 oraz z 2025 r. poz. 179);”.</p>
5.	Minister Koordynator Służb Specjalnych	Art. 4 pkt 3 i 4	<p>Wyłączenie działalności służb specjalnych spod stosowania projektowanych regulacji – postulat ten nie został uwzględniony, a w wyjaśnieniach projektodawca wskazał, że całościowe wyłączenie mogłoby wywołać potencjalne negatywne skutki. W projekcie zaproponowano więc nowe brzmienie art. 4 pkt 3 i 4 ustawy, zgodnie z którym projektowana ustawa nie będzie miała zastosowania wobec spraw związanych z realizacją zadań ustawowych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, w tym pozostających w bezpośrednim związku z tymi sprawami działaniami na rzecz lokalizowania, ścigania oraz</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Umożliwienie stosowania przepisów rozporządzenia 2024/1689 wymaga wprowadzenia mechanizmów umożliwiających rozróżnienie między zastosowaniem systemów, w tym systemów wysokiego ryzyka (art. 6, załącznik II AI Akt) w zależności od obszaru i celu zastosowania. Oznacza to, że konieczne jest objęcie</p>

		<p>identyfikowania osoby podejrzanej, wobec której toczy się postępowanie przygotowawcze lub skazanej prawomocnym wyrokiem sądu w zakresie, w jakim dotyczą one bezpieczeństwa wewnętrznego państwa oraz jego porządku konstytucyjnego, o których mowa w art. 1-2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2024 r. poz. 812, 1222, 1562, 1684 i 1871) oraz spraw związanych z realizacją zadań ustawowych Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego, o których mowa w art. 1-2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o osiągnięć Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1405), w tym pozostających w bezpośrednim związku z tymi sprawami działaniach na rzecz lokalizowania, ścigania oraz identyfikowania osoby podejrzanej, wobec której toczy się postępowanie przygotowawcze lub skazanej prawomocnym wyrokiem sądu.</p> <p>Zaproponowane brzmienie odsyła do przepisów o utworzeniu i właściwości, odpowiednich służb specjalnych. Należy stwierdzić, że takie wyłączenie jest problematyczne i będzie prowadziło do daleko idących wątpliwości interpretacyjnych, które są dostrzegalne już na obecnym etapie prac nad projektowanymi regulacjami.</p> <p>Wskazać bowiem należy, że głównym celem ww. przepisów, zgodnie z aktualnymi zasadami techniki prawodawczej i poglądami w zakresie poprawności legislacyjnej, jest utworzenie służby specjalnej i ogólne wyznaczenie jej właściwości. Przepisy te jednak nie wyznaczają zadań tych służb na tyle szczegółowo, aby można było wprowadzić do nich wyjątki bądź wyłączenia, co jest niezbędne, biorąc pod uwagę zasady precyzji oraz określoności przepisu. Zaproponowana przez projektodawcę konstrukcja normatywna pozostawia szerokie pole do interpretacji, co z punktu widzenia realizacji niektórych zadań wydaje się zabiegiem niewłaściwym, co najmniej z dwóch powodów. Po pierwsze, mając na uwadze zadania określone np. w art. 5 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, a także te, które wynikają z innych ustaw, funkcjonariusze będą mieli wątpliwości, co do zakresu wyłączeń wynikających z projektowanej ustawy, co może</p>	<p>przepisami ustawy systemów stosowanych m.in. dla ścigania przestępstw, kontroli granic czy egzekwowania prawa w ramach systemu sprawiedliwości. Klauzula wyłączająca zastosowanie przepisów rozporządzenia umożliwić ma objęcie ww. obowiązków w odniesieniu do spraw, które dotyczą spraw istotnych dla ochrony bezpieczeństwa narodowego, co w opinii projektodawcy pozwoli proponowana treść przepisów projektu.</p> <p>Podobną argumentację do przedstawionej w projekcie podniósł także w trakcie uzgodnień Minister ds. UE, który również podkreślił przedmiotowy, a nie podmiotowy charakter wyłączenia.</p> <p>Przychylając się do argumentów wyrażonych w uwadze dotyczących potrzeby doprecyzowania zasad udzielania takiego wyłączenia, projektodawca chciałby zasygnalizować, że ta kwestia może być rozstrzygnięta w ramach osobnego procesu legislacyjnego planowane jest przeprowadzenie pogłębionych analiz i konsultacji w gronie instytucji, których dotyczyć będą przepisy art. 6 rozporządzenia, w tym m.in. służb specjalnych. Zgodnie z harmonogram prac Europejskiej Rady ds. AI, która dopiero w lutym i marcu 2024 r. rozpoczęła prace podgrup eksperckich dedykowanych tym obszarom. Efekty, które mają wesprzeć Komisję Europejską w publikacji aktów delegowanych i wytycznych w tym zakresie spodziewane są w 2026 r., a więc po planowanym najpóźniej na sierpień 2025 r. terminie, w którym według rozporządzenia państwa członkowskie muszą</p>
--	--	---	--

			mieć istotny wpływ np. na realizację czynności dochodzeniowo-śledczych. Po drugie i co bardziej istotne, niewłaściwa interpretacja, bądź interpretacja odmienna od przyjętej przez służby, może wpłynąć na ewentualną ocenę niektórych działań jako takich, które stanowią przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków, co z kolei penalizowane przez art. 231 Kodeksu karnego. Z tego względu podtrzymuję uwagę wyrażoną w piśmie z dnia 22 listopada 2024 r., postulującą całościowe, podmiotowe wyłączenie działalności służb specjalnych spod zakresu regulacji projektowanej ustawy.	ustanowić krajowe systemy nadzoru nad systemami AI.
6.	Minister Koordynator Służb Specjalnych	Art. 4 pkt 3 i 4	Dodanie w projekcie ustawy przepisu upoważniającego szefów służb specjalnych do określenia, w drodze zarządzenia, sposobu funkcjonowania systemu sprawowania nadzoru nad systemami sztucznej inteligencji wykorzystywanymi przez podległą służbę (projektodawca nie odniósł się do tej propozycji).	Uwaga wyjaśniona Projektodawca zgadza się z potrzebą dodatkowych regulacji, o której mowa w uwadze, jednak w opinii projektodawcy nie jest konieczne dodanie takiego uprawnienia jako osobnego przepisu w projektowanej ustawie. Uwaga dot. wskazania ministra właściwego ds. służb specjalnych jako uprawnionego do ustalenia zasad wykorzystania systemów AI w zakresie objętym jego właściwością byłaby w opinii projektodawcy nadmiarowa, tj. do podjęcia takiego działania przez Radę Ministrów lub Ministra koordynatora nie jest konieczne uregulowanie takiego uprawnienia w projektowanej ustawie.
7.	Minister Koordynator Służb Specjalnych	Art. 4 dodanie ust. 2 i art. 38 dodanie ust. 6	Przyznanie Prezesowi Rady Ministrów i/lub Ministrowi - Koordynatorowi Służb Specjalnych zadań organu właściwego do prowadzenia kontroli działalności służb specjalnych w zakresie przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/1689 i projektowanej ustawy (projektodawca nie odniósł się do tej propozycji). W tym miejscu należy podkreślić, że w związku z wykonywaniem swoich zadań służby specjalne zapewniają ochronę środków, form i metod realizacji zadań, zgromadzonych informacji oraz własnych obiektów i danych identyfikujących funkcjonariuszy. Z uwagi na specyfikę funkcjonowania służb specjalnych (zakres	Uwaga wyjaśniona Projektodawca zgadza się z potrzebą dodatkowych regulacji, o której mowa w uwadze, jednak w opinii Ministerstwa Cyfryzacji nie jest konieczne dodanie takiego uprawnienia jako osobnego przepisu w projektowanej ustawie. Uwaga dot. Wskazania ministra właściwego ds. służb specjalnych jako uprawnionego do ustalenia zasad wykorzystania systemów AI w

			<p>podejmowanych działań dotyczący bezpośrednio bezpieczeństwa państwa, jak również stosowanych przez te służby metod działania), uzasadnione jest, aby wrażliwe informacje związane z ich funkcjonowaniem (w szczególności dot. wykorzystywanych środków, form i metod realizacji zadań) nie podlegały ujawnieniu w sferze publicznej, a tym bardziej nie były kontrolowane przez podmioty zewnętrzne. W związku z tym, aby jednak zapewnić przestrzeganie przepisów rozporządzenia 2024/1689, podtrzymuję uwagę dotyczącą dodania w projektowanej ustawie następujących przepisów:</p> <p>a) w art. 4 ust. 2 w brzmieniu: „2. Szefowie służb specjalnych w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2022 r. Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2024 r. poz. 812 z późn. zm.), każdy w zakresie swojej właściwości, określają w drodze zarządzenia, sposób funkcjonowania systemu nadzoru nad systemami sztucznej inteligencji, wykorzystywanymi przez tę służbę specjalną, z zachowaniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych”;</p> <p>b) w art. 38 ust. 6 w brzmieniu: „6. Organem publicznym właściwym do prowadzenia kontroli działalności służb specjalnych, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, w zakresie przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/1689 i ustawy, jest Prezes Rady Ministrów albo Minister - Koordynator Służb Specjalnych, w przypadku jego powołania.”.</p> <p>Powyższe propozycje nawiązują do analogicznego rozwiązania prawnego zastosowanego w art. 5 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 2024 r. o ochronie sygnalistów (Dz. U. poz. 928), dotyczącym naruszeń prawa bezpośrednio związanych z realizacją przez służby specjalne ustawowych zadań oraz przyjmowaniem zgłoszenia zewnętrznego dotyczącego takiego naruszenia prawa.</p>	<p>zakresie objętym jego właściwością byłaby w opinii projektodawcy naddatkowa, tj. do podjęcia takiego działania nie jest konieczne przyznanie takiego uprawnienia w projektowanej ustawie.</p>
8.	MSZ	Art. 4 pkt 6	<p>W art. 4 projektu ustawy, w którym określono katalog spraw i systemów, do których ustawa nie miałaby być stosowana, proponuje się pkt 6 nadać brzmienie: „6) systemów, o których mowa w art. 2 ust. 3 i 12 rozporządzenia 2024/1689.”.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis został uzupełniony o art. 2 ust. 3 i 12 rozporządzenia 2024/1689.</p>

			<p>Uzupełnienie pkt 6 w powyższy sposób uzasadnione jest tym, że jak stanowi ust. 3: „Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do systemów AI, jeżeli - i w zakresie, w jakim - wprowadzono je do obrotu, oddano do użytku lub są one wykorzystywane, ze zmianami lub bez zmian, wyłącznie do celów wojskowych, obronnych lub do celów bezpieczeństwa narodowego, niezależnie od rodzaju podmiotu prowadzącego te działania.”.</p>	
9.	ME	Rozdział II (organ nadzoru)	<p>Ponadto pragnę zauważyć, że wątpliwości budzi fakt ustanowienia nowej, rozbudowanej instytucji do regulowania rynku SI, który w Polsce nie jest rozwinięty. Stan rozwoju rynku SI nie uzasadnia powoływania dedykowanej instytucji. Zadania kontrolne może pełnić jeden z istniejących już podmiotów, np. UKE lub UOKiK. Należy rozważyć czy środki finansowe planowane na powołanie osobnego regulatora dla branży (ponad 0,3 mld zł w 10 lat) nie spowodowałyby więcej korzyści po zainwestowania w rozwój SI w Polsce, która pod tym względem wydaje się odstawać nie tylko od pionierów takich jak USA, ale także od innych państw UE.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Ze względu na międzyobszarowy charakter technologii AI, w zakresie ustanawiania systemu nadzoru nad nowym rynkiem konieczne jest zarówno zaangażowanie wspomnianych w uwadze podmiotów, jak i zgromadzenie kompetencji w jednej instytucji wyspecjalizowanej w tematyce AI, jak również pełniącej funkcje koordynacji oraz jednolitego punktu kontaktowego. Alternatywne rozwiązanie przewidujące przekazanie całości kompetencji istniejącemu organowi nie jest optymalne ze względu na konieczność zmiany właściwości działania. W zakresie kosztochłonności (30 mln. rocznie), zaufanie do AI i gwarancja bezpieczeństwa, którą zapewni efektywny nadzór są konieczne z punktu widzenia firm i konsumentów, gdyż umożliwią im skuteczniejszą integrację tej technologii w swoje procesy biznesowe i życie codzienne. Dzięki temu firmy będą mogły inwestować w rozwój i modernizację, a konsumenci będą mogli czerpać korzyści z bardziej efektywnych usług i produktów. Ten kierunek jest także zgodny z oficjalną polityką Unii Europejskiej, której emanacją jest wielofilarowe podejście łączące wspieranie innowatorów w ramach programów pomocowych, rozwiązania</p>

				proinnowacyjne w obszarze regulacji, jak również skuteczny, spójny nadzór nad europejskim rynkiem technologii cyfrowych.
10.	MF	Art. 5 ust. 1 i art. 28	<p>Projektowane przepisy przewidują powołanie nowego organu nadzoru nad rynkiem systemów sztucznej inteligencji oraz modelami sztucznej inteligencji ogólnego przeznaczenia, którym będzie Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji (art. 5 ust. 1). Obsługę Komisji zapewni Biuro Komisji posiadające status państwowej osoby prawnej (art. 28 ust. 2). Jednocześnie Komisja oraz Przewodniczący Komisji będą organami Biura Komisji (art. 28 ust. 5). Nadzór nad działalnością Biura Komisji będzie sprawowany przez ministra właściwego do spraw informatyzacji (art. 28 ust. 4).</p> <p>W mojej ocenie nie znajduje wystarczającego uzasadnienia tworzenie kolejnej jednostki sektora finansów publicznych, w formie państwowej osoby prawnej, o której mowa w art. 30 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.), w celu zapewnienia obsługi Komisji i Przewodniczącego Komisji (nie jest przy tym jasne posługiwanie się w OSR określeniem „urząd”, skoro Biuro Komisji ma funkcjonować jako państwowa osoba prawna).</p> <p>Jak się wydaje, istnieje możliwość realizacji zadania w postaci obsługi Komisji i Przewodniczącego Komisji przez wyodrębnioną komórkę organizacyjną urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji.</p> <p>Uzasadnienie wskazujące jako przykład rozwiązania dotyczące Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego nie jest wystarczające.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W wyniku analizy zgłoszonych uwag zmianie uległa forma organizacji Biura Komisji. W projektowanych przepisach przewidziano utworzenie Biura Komisji w formie odrębnej jednostki budżetowej. Wobec powyższego art. 28 otrzymał nowe brzmienie, a art. 29-art. 36 zostały wykreślone.</p> <p>W przekonaniu projektodawcy niezależność organu gwarantowana musi zostać zarówno przez tryb wyboru przewodniczącego, wąski katalog sytuacji, w których uprawnione byłoby jego odwołanie, a także faktyczną możliwość realizacji zadań wynikających z ustawy oraz rozporządzenia w ramach osobnego biura, o wysokiej specjalizacji oraz dużej świadomości trendów i specyfiki technologii AI.</p>
11.	Minister ds. UE	Art. 5 pkt 5	<p>Na zakończenie chciałbym zwrócić uwagę na brak odniesienia do modeli sztucznej inteligencji w art. 5 pkt 5 projektu, który odpowiada art. 2 ust. 6 rozporządzenia 2024/1689 oraz w art. 50 ust. 2 pkt 1, który odpowiada art. 85 rozporządzenia 2024/1689.</p> <p>W pierwszym przypadku projektowane wyłączenie obejmuje tylko systemy, wprowadzane do celów badań naukowych. Drugi przypadek dotyczy możliwości złożenia skargi do organu nadzorczego, która, jak wynika z projektowanego rozwiązania, może dotyczyć jedynie systemu sztucznej inteligencji.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zgodnie z art. 2 ust. 2 o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, przepisy dotyczące systemów sztucznej inteligencji mają zastosowanie również do modeli sztucznej inteligencji ogólnego przeznaczenia.</p>

			Tymczasem z rozporządzenia 2024/1689 wynika, że oba przypadki powinny obejmować również modele sztucznej inteligencji.	
12.	MON	Art. 5 ust. 3 pkt 6	Proponuje się rozważyć dostosowanie przedmiotowego przepisu do projektowanej nowelizacji ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa poprzez dodanie „CSIRT sektorowe” jako grupy podmiotów współpracujących z Komisją w zakresie spraw związanych z cyberbezpieczeństwem.	Uwaga wyjaśniona W opinii projektodawcy wskazany zakres CSIRT jest wystarczający i zgodny z zakresem przedmiotowym projektu ustawy.
13.	Minister Koordynator Służba Specjalnych	Art. 5 ust. 3 pkt 6	Uregulowanie zasad współpracy Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji z Pełnomocnikiem Rządu do Spraw Cyberbezpieczeństwa oraz z CSIRT-ami poziomu krajowego, w tym z CSIRT GOV (art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy). W zgłoszonej wcześniej uwadze wskazano, że brak doprecyzowania zakresu oraz charakteru przedmiotowej współpracy może skutkować w określonych przypadkach, wynikających z obowiązku współpracy z tą Komisją, nadmiernym obciążaniem CSIRT GOV w zakresie prowadzenia ocen cyberbezpieczeństwa systemów sztucznej inteligencji. W związku z tym charakter wskazanej współpracy powinien zostać uszczegółowiony i skupiać się m.in. na wymianie niezbędnych informacji w celu reagowania na powstałe incydenty. Poza poszerzeniem katalogu podmiotów współpracujących z ww. Komisją, nie zajęto stanowiska wobec przedmiotowej kwestii. Wobec powyższego aktualny jest postulat doprecyzowania w projekcie charakteru tej współpracy, m.in. poprzez wskazanie, że będzie się ona w szczególności skupiać na wymianie niezbędnych informacji w celu reagowania na powstałe incydenty.	Uwaga uwzględniona Dokonano uszczegółowienia obowiązku współpracy (wskazującego na obowiązek wymiany informacji).
14.	MSWiA	Art. 5 ust. 3 pkt 11	w związku z wyjaśnieniami projektodawcy przekazanymi do uwagi nr 23 zawartej w tabeli uwag oraz przywołaniem katalogu spraw definiowanych w prawodawstwie unijnym jako „bezpieczeństwo publiczne”, proponuję w projektowanym art. 5 w ust. 3 pkt 11 nadać następujące brzmienie: „11) ministrem właściwym do spraw wewnętrznych - w zakresie spraw związanych z wykorzystywaniem systemów sztucznej inteligencji w obszarze zapobiegania przestępczości i ścigania przestępstw, ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego;”;	Uwaga wyjaśniona Zgodnie z nowym brzmieniem art. 5 ust. 3 pkt 5 Komisja będzie współpracowała z właściwymi ministrami w zakresie spraw dotyczących wykorzystania systemów sztucznej inteligencji wynikających z ich właściwości lub przepisów ustawy.
15.	MON	Art. 5 ust. 3 dodanie pkt 14	W art. 5 ust. 3 projektu dodać pkt 14 w brzmieniu:	Uwaga wyjaśniona

			<p>„14) Ministrem Obrony Narodowej - w zakresie wykorzystania systemów sztucznej inteligencji podlegających wyłączeniu spod zakresu ustawy, a stosowanych do innych celów, w szczególności do celów cywilnych lub humanitarnych, ścigania przestępstw lub bezpieczeństwa publicznego.”</p> <p>Minister Obrony Narodowej nadzoruje podmioty, które w zakresie swojej działalności tworzą i będą tworzyły systemy AI do zastosowań podlegających wyłączeniu jak również do zastosowań cywilnych.</p> <p>Biorąc pod uwagę zapisy motywu 24 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. należy mieć na względzie, iż: "Systemy AI wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku do celu stanowiącego podstawę wyłączenia, tzn. celu wojkowego, obronnego lub celu bezpieczeństwa narodowego, oraz do jednego lub kilku celów niestanowiących podstawy wyłączenia, takich jak cele cywilne lub ściganie przestępstw, są objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, a dostawcy tych systemów powinni zapewnić zgodność z niniejszym rozporządzeniem."</p>	<p>Zgodnie z nowym brzmieniem art. 5 ust. 3 pkt 5 Komisja będzie współpracowała z ministrami w zakresie spraw dotyczących wykorzystania systemów sztucznej inteligencji wynikających z ich właściwości lub przepisów ustawy.</p>
16.	MS	Art. 5 i 6	<p>Należy ponownie w ślad za pismem z dnia 5 grudnia 2024 r. (Dot. DP.MC.WLA.0211.35.2024) zwrócić uwagę na niespójność regulacji projektowanego art. 5 i 6. Regulacje te przewidują utworzenie Biura Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, mającego status państwowej osoby prawnej i zapewniającego obsługę Komisji i jej przewodniczącego. Zarazem Komisja i jej przewodniczący są organami Biura. W uzasadnieniu projektu wskazano, że rozwiązanie to jest wzorowane na regulacjach dotyczących organizacji i funkcjonowania Komisji Nadzoru Finansowego, który to model ukształtowano w 2006 r. w formie nadzoru zintegrowanego. W tym miejscu należy zauważyć, że aktualnie obowiązujący model organizacji KNF wprowadzono ustawą z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku (Dz. U. poz. 2243), zaś głównym motywem, zgodnie z uzasadnieniem projektu, dla uchwalenia takich zmian, było wyeliminowanie ryzyka niedofinansowania urzędu. Nie przemawiały za tym żadne względy merytoryczne, poza</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W wyniku analizy zgłoszonych uwag zmianie uległa forma organizacji Biura Komisji. W projektowanych przepisach przewidziano utworzenie Biura Komisji w formie odrębnej jednostki budżetowej. Wobec powyższego art. 28 otrzymał nowe brzmienie, a art. 29-art.36 zostały wykreślone. Dodatkowo uzupełniono uzasadnienie w zakresie rodzajów kar i ich wymiarów.</p>

			<p>ustaleniem finansowania KNF poza strukturą budżetu (jako państwowej osoby prawnej). Należy podkreślić, że koncepcja organizacji i funkcjonowania KNF w ramach obsługującego ją urzędu została skrytykowana zarówno przez bank centralny, jak i samą KNF. Wbrew twierdzeniom projektodawcy nie ma również nic wspólnego z „nadzorem zintegrowanym”. Wprawdzie, dla uzasadnienia twierdzenia, że w przypadku KNF mamy do czynienia z nadzorem zintegrowanym nad rynkiem finansowym, projektodawca odwołuje się do monografii Lesława Górala „Zintegrowany model publicznoprawnych instytucji ochrony rynku bankowego we Francji i Polsce”, Wolters Kluwers, Warszawa 2011, lecz wnioski autora są odmienne od twierdzeń projektodawcy. L. Góral wyraźnie bowiem stwierdza, w rozdziale IV. 3 „Podsumowanie”, że wprowadzony do polskiego porządku prawnego jednoinstytucjonalny model nadzoru jest wyrazem – znanych nam już skądinąd – koncepcji centralistycznego zarządzania rynkiem finansowym. Uzasadnienia przyjęcia takiego modelu nie sposób wytłumaczyć potrzebą wprowadzenia nadzoru zintegrowanego nad rynkiem finansowym, albowiem jego istota odnosi się zarówno do metody sprawowania nadzoru, jak i modelu jego organizacji, czego wyraźnie dowodzą rozwiązania prawne normujące nadzór zintegrowany we Francji. Niespójność projektowanych art. 5 i 6 wyraża się w tym, że organ władzy publicznej, jakim zgodnie z projektowanym art. 6 ma być Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, stanowi zarazem organ w strukturze państwowej osoby prawnej, jaką jest Biuro Komisji.</p> <p>Jednocześnie projektodawca nie przewiduje żadnych kompetencji dla takiego organu państwowej osoby prawnej. W projekcie przewiduje się więc sytuację, w której w imperium będzie wyposażony organ państwowej osoby prawnej, nie posiadający żadnych kompetencji w strukturze tej osoby prawnej. W konsekwencji powstają wątpliwości, jaki organ sprawuje nadzór w rozumieniu art. 70ust. 1 oraz motywu 153 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr</p>	
--	--	--	--	--

			168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828. Takie ukształtowanie przepisów budzi również wątpliwości konstytucyjne. Zgodnie z art. 77 ust. 1 Konstytucji RP w zw. z art. 417 § 2 k.c., to Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za szkody wynikłe z działania organów władzy publicznej. Jednakże Skarb Państwa nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania państwowych osób prawnych (i vice versa). Nasuwa się zatem pytanie, kto ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez Komisję w związku ze sprawowaniem przez nią nadzoru nad rynkiem, a więc sprawowania imperium. Projektodawca powinien ponownie przemyśleć przyjęte rozwiązania i stworzyć spójny model organizacji i kompetencji Komisji. Równocześnie projektodawca nadal nie odniósł się do rodzajów kar i ich wymiarów w uzasadnieniu projektu, co uniemożliwia prawidłową weryfikację ich zasadności.	
17.	MRiT	Art. 5 ust. 3 lub Art. 6 ust. 2	Na wstępie zasygnalizowania wymaga, że zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 6 ust. 2 wśród członków Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji (dalej: „Komisja”) nie przewidziano żadnego przedstawiciela organu właściwego w sprawach przedsiębiorców, w szczególności ministra właściwego do spraw gospodarki oraz innych instytucji, takich jak np. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców. Włączenie ministra właściwego do spraw gospodarki w skład Komisji jest zasadne między innymi z uwagi na konieczność ujednolicania, w ramach polityki innowacyjnej, zasad uruchamiania piaskownic regulacyjnych oraz wypracowania dobrych praktyk w celu ułatwienia uczestnikom piaskownic, zwłaszcza start-upom, uczestnictwa w nich. Dodatkowo należy zauważyć, że zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1370, z późn. zm.) dział gospodarka obejmuje sprawy dotyczące m. in. własności przemysłowej, innowacyjności czy działalności gospodarczej. W procesie testowania innowacyjnych rozwiązań istotne jest zagwarantowanie, że rozwijane technologie nie naruszają praw wyłącznych osób trzecich (m.in. praw autorskich, patentowych, do znaków towarowych oraz do wzorów przemysłowych) oraz że innowacje opracowywane w	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zgodnie z art. 5 ust. 3 pkt 10 Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej będzie jednym z podmiotów, z którym Komisja będzie współpracowała w zakresie określonym przepisami rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy.</p> <p>Dodatkowo poprzez zmiany w art. 5 ust. 3 pkt 5 i art. 6 ust. 4 projektu ustawy przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki będzie mógł uczestniczyć w posiedzeniach Komisji bez prawa głosu.</p>

			<p>piaskownicach mogą podlegać skutecznej ochronie prawnej. W związku z powyższym rekomenduję uzupełnienie w art. 6 projektowanej ustawy składu Komisji o przedstawiciela Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej lub dodanie go do projektowanego art. 5 ust. 3 tj. do katalogu organów, z którymi Komisja ma obowiązek współpracować. Pozwoli to na skuteczniejsze uwzględnienie kwestii ochrony własności intelektualnej i przemysłowej w ramach piaskownic regulacyjnych dla systemów sztucznej inteligencji. Projektowane przepisy ustanawiają także ogólne uprawnienia kontrolne Komisji, bez sprecyzowania zakresu jej kompetencji, trybu przeprowadzania inspekcji oraz uprawnień do nakładania sankcji. Brak jednoznacznego określenia zakresu kontroli może prowadzić do niejasności w podziale kompetencji pomiędzy Komisją a innymi organami nadzoru rynku, a także stanowić czynnik niepewności prawnej dla przedsiębiorców, co w konsekwencji może mieć efekt odstrasżający dla mniejszych podmiotów. W szczególności należy zwrócić uwagę, że na mocy art. 5 ust. 3 Komisja będzie zobowiązana do współpracy z szeregiem organów publicznych, projektowane przepisy nie precyzują jednak, w jaki sposób ta współpraca ma być realizowana. Brak takiego doprecyzowania może prowadzić do negatywnych konsekwencji w zakresie skuteczności nadzoru nad rynkiem systemów sztucznej inteligencji (dalej: AI). Mając na względzie brak doświadczeń Polski w uruchamianiu i prowadzeniu piaskownic regulacyjnych w obszarze AI przedkładam pod rozważenie pozostawienie w ustawie tylko zapisów „koniecznych” do realizacji rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828 (akt w sprawie sztucznej inteligencji) (Dz. Urz. UE L 2024/1689 z 12.07.2024) (dalej: „rozporządzenie 2024/1689”) bez szczegółowego doregulowania, ponieważ w pierwszej kolejności należy opracować wytyczne w ramach testowej/pilotażowej piaskownicy regulacyjnej, a dopiero w kolejnym etapie opracować</p>	
--	--	--	---	--

			<p>szczegółowe przepisy regulujące zasady uruchamiania i prowadzenia takich piaskownic. Niemniej, biorąc pod uwagę cel ustanawiania piaskownic regulacyjnych i silnie proinnowacyjny charakter tego narzędzia, sugeruję pozostawienie dużej elastyczności w tym obszarze.</p> <p>Biorąc pod uwagę, że podstawowym celem piaskownic regulacyjnych jest testowanie innowacyjnych rozwiązań AI w kontrolowanych warunkach i pod nadzorem, a potencjalnymi użytkownikami piaskownic mają być startupy i inne innowacyjne firmy, piaskownica regulacyjna, zarówno w obszarze AI jak i innych silnie regulowanych obszarach, stanowi ważne narzędzie polityki innowacyjności, za którą odpowiada minister właściwy do spraw gospodarki. Tym samym proponuję dodanie w projektowanym art. 5 kolejnego punktu w ustępie 3 o następującym brzmieniu:</p> <p>„14) ministrem właściwym do spraw gospodarki – w zakresie spraw związanych z uruchamianiem, prowadzeniem i ewaluacją piaskownic regulacyjnych;”.</p> <p>Dodatkowo rekomenduję również dodanie pkt 15 o następującej treści:</p> <p>„15) Urzędem Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej – w zakresie spraw związanych z ochroną własności intelektualnej i przemysłowej systemów sztucznej inteligencji w ramach piaskownic regulacyjnych.”;</p>	
18.	MF	Art. 5 ust. 3 i 6 ust. 3	<p>W piśmie Ministra Finansów z dnia 13 listopada 2024 r. zawarta została propozycja dotycząca uwzględnienia przedstawiciela ministra właściwego do spraw finansów publicznych w składzie Komisji albo włączenie przedstawiciela urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych do podmiotów, których przedstawiciele mogą uczestniczyć w posiedzeniach Komisji bez prawa głosu, zgodnie z poprzednim brzmieniem art. 7 ust. 2 (stali członkowie Komisji) i 3 (przedstawiciele wskazanych w tym przepisie organów publicznych). Zgodnie z nowym art. 6 ust. 3 przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych będzie mógł uczestniczyć w pracach Komisji wyłącznie incydentalnie, na zaproszenie Przewodniczącego Komisji. Może on zaprosić do udziału w posiedzeniu Komisji, wyłącznie z głosem doradczym,</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Zmiana w zakresie proponowanych członków Komisji wynika ze zbiegu czynników. Wśród nich wymienić należy m.in. deklaracja wskazanych podmiotów w zakresie decyzji co do możliwości udziału w pracy nowego, kolegiального organu nadzoru; konieczność zachowania zrównoważonego składu instytucji ze względu na zakres właściwości; niezależność instytucji mających zostać członkami Komisji.</p> <p>W wyniku analiz uwzględniających ww. czynniki projektodawca zdecydował się na</p>

			<p>upoważnionego przedstawiciela danego podmiotu w zakresie, w jakim posiedzenie dotyczy spraw będących we właściwości tego podmiotu oraz osoby posiadające wiedzę specjalistyczną w zakresie spraw będących przedmiotem posiedzenia.</p> <p>Powyższe rozwiązanie nie jest wystarczające z punktu widzenia statusu i rangi zadań realizowanych przez resort finansów.</p> <p>Jednocześnie bowiem w art. 5 ust. 2 (poprzednio art. 6 ust. 3) nie wskazano ministra właściwego do spraw finansów publicznych (ani Szefa Krajowej Administracji Skarbowej) w katalogu organów (w tym czterech ministrów), z którymi Komisja współpracuje we wskazanych w tym przepisie obszarach – np. pkt 7 określa współpracę z Ministrem Sprawiedliwości w zakresie spraw związanych z wykorzystaniem systemów sztucznej inteligencji w obszarze wymiaru sprawiedliwości oraz ścigania przestępstw.</p>	<p>zapropionowanie składu Komisji obejmującego podmioty niebędące ministerstwami. W związku z powyższym projektodawca pozostaje na stanowisku, że konstrukcja składu Komisji w obecnej formie lepiej odpowiada na potrzeby związane z wdrożeniem przepisów rozporządzenia 2024/1689 do polskiego porządku prawnego.</p> <p>Dodatkowo należy zaznaczyć, że przez zmiany w art. 5 i art. 6 ust. 3 i 4 projektu ustawy przedstawiciele ministrów (w tym właściwego do spraw finansów publicznych) będą mogli zawsze uczestniczyć w posiedzeniach Komisji - jednak z uwagi na ww. przesłanki bez prawa głosu.</p>
19.	MON	Art. 6 ust. 1 i 2	<p>Proponuje się art. 6 ust. 1 i 2 nadać nowe brzmienie:</p> <p>„1. W skład Komisji wchodzi Przewodniczący Komisji, dwóch Zastępców Przewodniczącego Komisji oraz ośmiu członków Komisji.</p> <p>2. Członkami Komisji są przedstawiciele:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Ministra Obrony Narodowej; 2) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów; 3) Komisji Nadzoru Finansowego; 4) Rzecznika Praw Dziecka; 5) Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji; 6) Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej; 7) Państwowej Inspekcji Pracy; 8) Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych. <p>Zaproponowana zmiana jest wynikiem zgłoszonej propozycji do art. 5 ust. 3 pkt 14 projektu. Stały udział przedstawiciela Ministra Obrony Narodowej w składzie Komisji wydaje się być wymagany i w pełni zasadny.</p> <p>Ponadto resort obrony narodowej proponuje rozważenie udziału w pracach ww. Komisji właściwych przedstawicieli organów państwowych odpowiedzialnych za kwestie bezpieczeństwa funkcjonowania Państwa, o których mowa w art. 22 ust. 5 projektu.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zmiana w zakresie proponowanych członków Komisji wynika ze zbiegu czynników. Wśród nich wymienić należy m.in. deklaracja wskazanych podmiotów w zakresie decyzji co do możliwości udziału w pracy nowego, kolegiального organu nadzoru; konieczność zachowania zrównoważonego składu instytucji ze względu na zakres właściwości; niezależność instytucji mających zostać członkami Komisji.</p> <p>W wyniku analiz uwzględniających ww. czynniki projektodawca zdecydował się na zaproponowanie składu Komisji obejmującego podmioty niebędące ministerstwami. W związku z powyższym projektodawca pozostaje na stanowisku, że konstrukcja składu Komisji w obecnej formie lepiej odpowiada na potrzeby związane z wdrożeniem przepisów rozporządzenia do polskiego porządku prawnego.</p>

				Dodatkowo poprzez zmiany w art. 5 ust. 3 pkt 5 i art. 6 ust. 4 projektu ustawy przedstawiciel Ministra Obrony Narodowej będzie mógł uczestniczyć w posiedzeniach Komisji jednak z uwagi na ww. przesłanki bez prawa głosu.
20.	MZ	Art. 6 ust. 2	<p>Do ponownego rozważenia poddaje się konieczność zmiany projektu ustawy w zakresie rozszerzenia składu Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji o przedstawiciela Ministra Zdrowia. Zgodnie z projektem ustawy do zadań komisji należeć będzie m.in.: podejmowanie działań, mających na celu wspieranie oraz monitorowanie rozwoju, innowacyjności i konkurencyjności w obszarze badań i stosowania systemów sztucznej inteligencji. Z kolei Ministerstwo Zdrowia jako urząd administracji publicznej prowadzi wieloaspektowe prace związane z informatyzacją obszaru ochrony zdrowia, w tym w zakresie e-zdrowia i m-zdrowia. Za włączeniem przedstawiciela Ministra Zdrowia do Komisji przemawia fakt transformacji sektora ochrony zdrowia w kierunku rozwiązań łączących elementy telekomunikacji, informatyki oraz medycyny, w tym technologii optymalizujących czas i pracę lekarza i innych osób wykonujących zawody medyczne, rozwiązań autodiagnostycznych oraz rozwiązań telemedycznych, e-zdrowia i m-zdrowia.</p> <p>Transformacja sektora ochrony zdrowia w kierunku rozwiązań przewidujących, wyprzedzających, spersonalizowanych i partycypacyjnych jest jednym z kierunków działań Ministerstwa Zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmiana w zakresie proponowanych członków Komisji wynika ze zbiegu czynników. Wśród nich wymienić należy m.in. deklaracja wskazanych podmiotów w zakresie decyzji co do możliwości udziału w pracy nowego, kolegiального organu nadzoru; konieczność zachowania zrównoważonego składu instytucji ze względu na zakres właściwości; niezależność instytucji mających zostać członkami Komisji.</p> <p>W wyniku analiz uwzględniających ww. czynniki projektodawca zdecydował się na zaproponowanie składu Komisji obejmującego podmioty niebędące ministerstwami. W związku z powyższym projektodawca pozostaje na stanowisku, że konstrukcja składu Komisji w obecnej formie lepiej odpowiada na potrzeby związane z wdrożeniem przepisów rozporządzenia do polskiego porządku prawnego.</p> <p>Dodatkowo poprzez zmiany w art. 5 ust. 3 pkt 5 i art. 6 ust. 4 projektu ustawy przedstawiciel Ministra Zdrowia będzie mógł uczestniczyć w posiedzeniach Komisji jednak z uwagi na ww. przesłanki bez prawa głosu.</p>
21.	MRPiPS	Art. 6 ust. 2	Zasadne jest uzupełnienie określonego, w art. 6 ust. 2 ww. projektu ustawy, katalogu podmiotów, których przedstawiciele są członkami Komisji i mogą uczestniczyć w jej posiedzeniach o przedstawiciela ministra właściwego do spraw pracy. W projekcie przewidziano jedynie możliwość udziału w posiedzeniach Komisji jako członków Komisji przedstawicieli Państwowej	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmiana w zakresie proponowanych członków Komisji wynika ze zbiegu czynników. Wśród nich wymienić należy m.in. deklarację wskazanych podmiotów w zakresie decyzji co</p>

			<p>Inspekcji Pracy (PIP). Wydaje się jednak, że oprócz przedstawicieli PIP jako organu kontrolnego, również istotne, z uwagi na coraz większą powszechność stosowania systemów sztucznej inteligencji w miejscu pracy, jest zapewnienie możliwości udziału w posiedzeniach Komisji przedstawicieli ministra właściwego do spraw pracy, nie tylko w zakresie wyrażenia opinii jako organu współpracującego, ale zapewniając możliwość bycia członkiem tej Komisji.</p>	<p>do możliwości udziału w pracy nowego, kolegiального organu nadzoru; konieczność zachowania zrównoważonego składu instytucji ze względu na zakres właściwości; niezależność instytucji mających zostać członkami Komisji.</p> <p>W wyniku analiz uwzględniających ww. czynniki projektodawca zdecydował się na zaproponowanie składu Komisji obejmującego podmioty niebędące ministerstwami. W związku z powyższym projektodawca pozostaje na stanowisku, że konstrukcja składu Komisji w obecnej formie lepiej odpowiada na potrzeby związane z wdrożeniem przepisów rozporządzenia do polskiego porządku prawnego.</p> <p>Dodatkowo poprzez zmiany w art. 5 ust. 3 pkt 5 i art. 6 ust. 4 projektu ustawy przedstawiciel ministra właściwego do spraw pracy będzie mógł uczestniczyć w posiedzeniach Komisji jednak z uwagi na ww. przesłanki bez prawa głosu.</p>
22.	ME	Art. 6 ust. 3 (poprzednio art. 7 ust. 3)	<p>Uwaga podtrzymana z pierwszego etapu uzgodnień.</p> <p>Wniosuję, aby w art. 7 ust. 3 projektu ustawy dodać pkt 17 w następującym brzmieniu:</p> <p>„17) urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania”.</p> <p>Ze względu na niezwykle istotność zmian związanych z upowszechnianiem się sztucznej inteligencji, dla systemu oświaty wskazane byłoby uczestnictwo w posiedzeniach Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji również przedstawiciela ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania. Kwestia obecności sztucznej inteligencji w procesie kształcenia oraz działań niezbędnych do podjęcia w tym zakresie została uwzględniona w przyjętej przez Radę Ministrów 12 września 2024 r. uchwale w sprawie przyjęcia polityki publicznej pod nazwą „Polityka Cyfrowej Transformacji Edukacji” (M.P. poz. 812).</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W związku ze zmianą obejmującą art. 5 ust. 3 pkt 5 i art. 6 ust. 4 projektu ustawy przedstawiciel ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania będzie mógł uczestniczyć w posiedzeniach Komisji jednak bez prawa głosu.</p> <p>Będzie on też organem, z którym Komisja będzie podejmowała współpracę w sprawach z zakresu systemów sztucznej inteligencji będących we właściwości ministra.</p>

23.	MSWiA	Art. 6 ust. 3 pkt 1	<p>W art. 6 w ust. 3 pkt 1 proponuję nadać następujące brzmienie: „1) upoważnionego przedstawiciela podmiotu publicznego innego niż określony w ust. 2, w zakresie, w jakim posiedzenie dotyczy spraw będących we właściwości tego podmiotu lub gdy upoważniony przedstawiciel podmiotu publicznego zgłosi chęć uczestnictwa w posiedzeniu Komisji;”.</p> <p>Zauważyć należy, że na forum unijnym aktualnie tworzy się wiele regulacji mających znaczenie w kontekście nadzoru nad systemami sztucznej inteligencji. Przewodniczący Komisji nie posiada wiedzy o każdym z tych dokumentów. Możliwość dopuszczenia upoważnionego przedstawiciela podmiotu publicznego, na jego wniosek, pozwoli na uwzględnienie wszystkich aspektów rozpatrywanej sprawy, a dodatkowo będzie sprzyjać transparentności i otwartości procesu decyzyjnego, co w kontekście systemów sztucznej inteligencji jest kluczowe;</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W ocenie projektodawcy obecne brzmienie przepisu konsumuje zgłoszoną uwagę. Przepis ten daje bardzo szerokie uprawnienie Przewodniczącemu Komisji do doproszenia do udziału w posiedzeniu Komisji przedstawicieli podmiotów publicznych nie ingerując czy wynika to z inicjatywy własnej Przewodniczącego, członków komisji czy właśnie podmiotu publicznego.</p>
24.	MS	Art. 6 ust. 3 pkt 7 (art. 5 ust. 3 pkt 7 opiniowanego projektu ustawy)	<p>Następnie, w art. 6 ust. 3 pkt 7 projektowanej ustawy wskazano, że Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji w zakresie określonym przepisami rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy współdziała z „Ministrem Sprawiedliwości – w zakresie spraw związanych z wykorzystaniem systemów sztucznej inteligencji w obszarze wymiaru sprawiedliwości oraz ścigania przestępstw”. Minister Sprawiedliwości nie jest organem, którego kompetencje obejmują „ściganie przestępstw”. Zadania w zakresie „ścigania przestępstw” przewidziano dla prokuratury w art. 2 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r.</p> <p>- Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2024 r. poz. 390). Wprawdzie naczelnym organem prokuratury jest Prokurator Generalny, a urząd ten sprawuje Minister Sprawiedliwości (art. 1 § 2 tej ustawy), ale są to dwa różne organy. Projektowane jest przy tym rychłe rozdzielenie obu wskazanych urzędów. Samo określenie „ściganie przestępstw” jest przy tym dalece nieprecyzyjne.</p> <p>Postuluje się, by projektowany zapis ustawy brzmiał:</p> <p>- „Ministrem Sprawiedliwości – w zakresie spraw związanych z wykorzystaniem systemów sztucznej inteligencji w obszarze wymiaru sprawiedliwości oraz Prokuratorem Generalnym – w zakresie spraw związanych z wykorzystaniem systemów</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>W treści przepisów projektu, dotyczących Ministra Sprawiedliwości, współpracę z Komisją w zakresie określonym przepisami rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy określa art. 5 ust. 3 pkt 5. Przepis o charakterze ogólnym regulujący współpracę Komisji z ministrami zgodnie z ich właściwością.</p> <p>Z kolei w zakresie współpracy Komisji z Prokuratorem Generalnym, projekt został uzupełniony w art. 5 ust. 3 zgodnie z propozycją zawartą w uwadze.</p>

			sztucznej inteligencji w obszarze ścigania sprawców przestępstw”.	
25.	MRiT	Art. 7 ust. 8 pkt 1	w projektowanym art. 7 ust. 8 pkt 1 proponuję dookreślić/zawęzić krąg osób uprawnionych, które zostały wskazane wprost w art. 6 ustawy, pozwoli to uniknąć dowolnej interpretacji w zakresie statusu osoby uprawnionej. W następstwie powyższego przedstawiam propozycję brzmienia: „1) zapewniać udział w posiedzeniu wyłącznie osobom uprawnionym, o których mowa w art. 6 ust. 1-3 ustawy.”;	Uwaga uwzględniona Przepis został uzupełniony. Dodatkowo dokonano również zmiany w art. 6 projektu ustawy.
26.	MRiT	Art. 8	W projektowanym art. 8 zasadnym jest uzupełnienie katalogu zadań Przewodniczącego Komisji o zadanie związane z powołaniem Zastępców Przewodniczącego Komisji, co znajduje potwierdzenie w art. 18 projektu ustawy, poprzez dodanie pkt 11 o treści: „(.) powołuje Zastępców Przewodniczącego Komisji w trybie określonym w art. 18.”. W pkt 2 tego artykułu zasadne wydaje się dookreślenie jednostki redakcyjnej w ustawie odwołującej do sprawozdania, co ułatwi też szybkie rozróżnienie sprawozdań, które Przewodniczący Komisji na mocy ustawy i rozporządzenia składa do określonych organów. Tym samym proponuję, aby pkt 2 otrzymał następujące brzmienie: „2) przedstawia roczne sprawozdanie z działalności Komisji, o którym mowa w art. 15.”;	Uwagi uwzględnione Art. 8 został uzupełniony w zakresie doprecyzowania pkt 2 i dodania pkt 11.
27.	MNiSW	Art. 9 pkt 3	W art. 9 w pkt 3 projektu, wskazując jako jedno z zadań Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, „podejmowanie działań mających na celu wspieranie oraz monitorowanie rozwoju, innowacyjności i konkurencyjności w obszarze badań i stosowania systemów sztucznej inteligencji”, proponuje się doprecyzować, że chodzi o obszar badań naukowych.	Uwaga uwzględniona Przepis został doprecyzowany.
28.	MF	Art. 11	Zgodnie z art. 11 Komisja może wydawać opinie indywidualne i wyjaśnienia mające istotne znaczenie dla stosowania przepisów w sprawach objętych zakresem działania Komisji, z uwzględnieniem zaleceń i opinii merytorycznych Europejskiej Rady do spraw Sztucznej Inteligencji. Jak wskazywano poprzednio, brzmienie tego przepisu jest nieprecyzyjne i ma niewłaściwy zakres – powinien być on ograniczony do stosowania przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz projektowanej ustawy. Chodzi o to, aby zapobiec możliwości	Uwaga wyjaśniona Uzupełniono uzasadnienie poprzez wskazanie dokładnego zakresu objętego opiniami, o których mowa w projekcie. Art. 11 stanowi przepis ogólny, odnoszący się zarówno do opinii indywidualnych jak i wyjaśnień. Użyty w nim zwrot „mające istotne znaczenie dla stosowania przepisów”

			przyjęcia interpretacji, że Komisja będzie mogła wyjaśniać lub opiniować np. przepisy prawa podatkowego, jeżeli miałyby istotne znaczenie dla stosowania przepisów w sprawach objętych zakresem działania Komisji. Pozostawałoby to w kolizji z obowiązującymi regulacjami dotyczącymi interpretacji przepisów prawa podatkowego na gruncie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111). Ponadto nie jest jasne, czy wyrażenie „mające istotne znaczenie dla stosowania przepisów” odnosi się tylko do wyjaśnień czy także do opinii indywidualnych uregulowanych w art. 12, gdzie nie przewidziano takiego ograniczenia.	będzie miał zastosowanie do obu tych instytucji.
29.	RCL	Art. 12	<p>Wątpliwości budzi regulacja art. 12 projektu, odnosząca się do instytucji „opinii indywidualnej”. Zgodnie z ust. 12 tego artykułu: „Opinia indywidualna nie jest wiążąca dla Komisji i podmiotu, który złożył o nią wniosek, z zastrzeżeniem, że działania tego podmiotu w zakresie, w jakim zastosował się do opinii indywidualnej, nie mogą stanowić podstawy do nałożenia przez Komisję sankcji administracyjnej.”. Mając na względzie brak uregulowania innych konsekwencji prawnych związanych z przestrzeganiem bądź niewskazań zawartych w ww. opinii indywidualnej – w szczególności w zakresie podlegania odpowiedzialności karnej na skutek postępowania zgodnego z tą opinią – ratio legis projektowanej instytucji wymaga ponownej analizy. W tym kontekście proponuje się zastosować redakcję wzorowaną na brzmieniu art. 34 i art. 35 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. Proponowane brzmienie zapewnia szersze gwarancje ochrony podmiotowi obowiązemu do stosowania rozporządzenia 1689/2024 oraz projektowanej ustawy podmiotowi, który planuje podjąć działania, na skutek których zostanie objęty zakresem stosowania tych przepisów. Zwraca się uwagę, że wprowadzanie projektowaną ustawą do systemu prawa kolejnej, odmiennej instytucji o tej samej ratio legis szkodzi spójności tego systemu i utrudnia stosowanie prawa. Niezależnie od powyższego proponuje się rozważyć uzupełnienie regulacji art. 12 projektu o instytucję sprzeciwu od interpretacji indywidualnej (projekt tę kwestię pomija) oraz instytucję zmiany i uchylecia opinii indywidualnej (analogicznie do art. 14e ustawy</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W wyniku zgłoszonych zastrzeżeń oraz z uwagi na możliwość wkroczenia w kompetencje organu UE projektodawca odstąpił od regulacji o tak szerokim zakresie, jakie mają interpretacje ogólne i indywidualne funkcjonujące na gruncie prawa finansowego. Celem przepisu wprowadzającego opinię indywidualną jest danie podmiotowi pewności co do braku ewentualnych sankcji administracyjnych w przypadku podjęcia działania na podstawie tej opinii oraz związania ww. opinią Komisji, która ją wydała.</p> <p>Mając powyższe na uwadze w ocenie projektodawcy nie jest niezbędne szczegółowe regulowanie opinii indywidualnych jak ma to miejsce w przypadku interpretacji oraz tworzenie instytucji sprzeciwu.</p> <p>W zakresie instytucji zmiany i uchylecia opinii indywidualnej uwaga została uwzględniona analogicznie do art. 14e ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.</p>

			z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa), a także o określenie relacji opinii indywidualnej do wyjaśnień w zakresie stosowania przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy.	Kwestia relacji opinii indywidualnych do wyjaśnień w zakresie stosowania przepisów rozporządzenia 2024/1689 została omówiona w uzasadnieniu.
30.	MF	Art. 12 ust. pkt 4	W art. 12 ust. 3 pkt 4 nałożono na wnioskodawcę obowiązek do wskazania, że jego identyfikator podatkowy NIP został uchylony lub unieważniony. Przekazanie przez przedsiębiorcę tej informacji nie wydaje się zasadne, a także nie jest zgodne z przepisami dotyczącymi unieważnienia identyfikatora podatkowego NIP, tj. art. 8c ust. 2 i 3 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2024 r. poz. 375, z późn. zm.). Należy wskazać, że podatnik, któremu unieważniono NIP, nie ma prawa się nim posługiwać. W konsekwencji nie występuje sytuacja, w której taki podatnik powinien (może) zamieścić we wniosku unieważniony NIP.	Uwaga uwzględniona W nowym brzmieniu przepisu wykreślone zostały słowa „lub informację o jego unieważnieniu lub uchyleniu”.
31.	MSWiA	Art. 12 ust. 3 pkt 4	zgodnie z projektowanym art. 12 ust. 3 pkt 4 osoba fizyczna, składając wniosek o wydanie opinii indywidualnej, jest obowiązana podać numer PESEL. Wydaje się, że w projektowanym przepisie należy przewidzieć sytuację braku posiadania przez osobę fizyczną numeru PESEL. W związku z tym proponuję, aby powyższy przepis uzupełnić o fakultatywność jego podawania, np. „numer PESEL, jeżeli został nadany, a wnioskodawcą jest osoba fizyczna”;	Uwaga wyjaśniona W art. 12 w ust. 4 pkt 4 został wykreślony.
32.	MRiT	Art. 12 ust. 10	w projektowanym art. 12 w ust. 10 zawarto błędne odesłanie, projektodawca powinien wskazać ust. 9 zamiast ust. 8. Dodatkowo proponuję użycie wyrazu „termin” w liczbie mnogiej, gdyż niewydanie opinii indywidualnej – w konsekwencji uznanie stanowiska podmiotu – może się mieścić zarówno w terminie 30 dni jak i tym przedłużonym do 60 dni. Skomplikowany charakter sprawy nie przesądza o wydaniu lub niewydaniu opinii;	Uwaga uwzględniona Brzmienie przepisu w zakresie odesłania dostosowano do aktualnej wersji projektu. W przepisie zastosowano również liczbę mnogą wyrazu „termin”.
33.	MF	Art. 13	W art. 13, zgodnie z którym Komisja, z urzędu lub na wniosek, może wydawać wyjaśnienia w zakresie stosowania przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy – nie określono ich charakteru, zasad postępowania przy ich wydawaniu, podmiotów uprawnionych do występowania z wnioskiem o wydanie, terminów, ewentualnych opłat itp. Nie wyjaśniono także relacji pomiędzy wyjaśnieniami a opinią indywidualną (przynajmniej w uzasadnieniu), np. czy wydaje się opinię	Uwaga częściowo uwzględniona i wyjaśniona Uzupełniono uzasadnienie poprzez wskazanie różnic pomiędzy opinią a wyjaśnieniami. Doprecyzowano art. 13. Dodatkowo wskazuje się, że wyjaśnienia to oficjalne stanowisko Komisji w zakresie

			<p>Indywidualną, gdy w danym zakresie są wydane wyjaśnienia. Brak regulacji w zakresie postępowania z wnioskami o wydanie wyjaśnień może powodować praktyczne problemy w stosowaniu tego przepisu.</p>	<p>przepisów rozporządzenia 2024/1689 i ustawy. Wyjaśnienia mają charakter powszechny i dostarczają wskazówek dotyczących stosowania tych przepisów we wszystkich podobnych przypadkach i mogą pomóc w przeciwdziałaniu naruszenia prawa. Nie mają one jednak charakteru wiążącego. Skutki prawne opinii indywidualnych określa art. 12.</p> <p>Odnosząc się do kwestii relacji pomiędzy wyjaśnieniami a opinią indywidualną, należy wskazać, że ustawa nie wskazuje na ograniczenie wydawania opinii indywidualnych z uwagi na wydane wytyczne w danym zakresie. W przypadku gdy w danym zakresie zostały lub zostaną wydane wytyczne opinia indywidualna musi pozostawać z nimi w zgodzie. Zgodnie z art. 12 ust. 16 pkt 3, jeżeli opinia indywidualna jest niezgodna z wyjaśnieniami, o których mowa w art. 13, wydanymi w takim samym stanie prawnym Komisja może stwierdzić jej wygaśnięcie.</p>
34.	RCL	Art.13	<p>Uwaga nr 7 (lp. 85 w tabeli uwag) dotyczyła konieczności uzupełnienia proponowanej regulacji o unormowania, z których wynikałyby ranga oraz skutki prawne „wyjaśnień, opinii i interpretacji” wydawanych przez Komisję. W aktualnej wersji projektu kwestie te w dalszym ciągu wymagają dookreślenia w odniesieniu do „wyjaśnień w zakresie stosowania przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy”, jakie Komisja będzie wydawać z urzędu lub na wniosek (art. 13 projektu).</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Doprecyzowano art. 13.</p> <p>Dodatkowo wskazuje się, że wyjaśnienia to oficjalne stanowisko Komisji w zakresie przepisów rozporządzenia 2024/1689 i ustawy. Wyjaśnienia mają charakter powszechny i dostarczają wskazówek dotyczących stosowania tych przepisów we wszystkich podobnych przypadkach i mogą pomóc w przeciwdziałaniu naruszenia prawa. Nie mają one jednak charakteru wiążącego. Skutki prawne opinii indywidualnych określa art. 12.</p> <p>Uzupełniono uzasadnienie.</p>

35.	MRiT	Art. 15 ust. 2 pkt 2	Z uwagi na wątpliwości interpretacyjne projektowanego art. 15 ust. 2 pkt 2 proponuję, aby powyższej regulacji nadać następujące brzmienie: „2) zbiorczych wynikach przeprowadzonych kontroli, w tym w szczególności informacji na temat stwierdzonych nieprawidłowości, jak również ogólnego poziomu wiedzy oraz kompetencji podmiotów kontrolowanych w zakresie realizacji obowiązków określonych w rozporządzeniu 2024/1689 oraz w ustawie;”	Uwaga uwzględniona Przepis otrzymał brzmienie zgodne z treścią uwagi.
36.	MS	Art. 16 ust. 2	Zwrócić należy również uwagę, że zgodnie z projektowanym art. 17 ust. 1 pkt 2 Przewodniczący Komisji jest odwoływany w przypadku orzeczenia zakazu zajmowania kierowniczych stanowisk lub pełnienia funkcji związanych ze szczególną odpowiedzialnością w organach państwa. Wydaje się zatem, że osoba, wobec której orzeczono ww. zakaz nie może także zostać Przewodniczącym Komisji. Natomiast zgodnie z art. 16 ust. 2 projektu brak orzeczonego zakazu zajmowania kierowniczych stanowisk lub pełnienia funkcji związanych ze szczególną odpowiedzialnością w organach państwa, nie stanowi warunku jaki musi spełniać osoba powoływana na Przewodniczącego Komisji. Należy zatem rozważyć uzupełnienie projektowanego art. 16 ust. 2 o powyższy warunek.	Uwaga uwzględniona Art. 16 ust. 2 został uzupełniony o warunek braku posiadania orzeczenia zakazu zajmowania kierowniczych stanowisk lub pełnienia funkcji związanych ze szczególną odpowiedzialnością w organach państwa.
37.	MRiT	Art. 18 ust. 10	Ust. 10 zauważyć należy, że obecne brzmienie sugeruje, że nabór dotyczy zespołu, podczas gdy zgodnie z ust. 6 nabór dotyczy stanowiska Zastępcy Przewodniczącego Komisji, tym samym proponuję, aby wyrazy „W toku naboru zespołu, o którym mowa w ust. 6, (...)” zostały zastąpione wyrazami „W toku naboru zespół, o którym mowa w ust. 6, (...)”.	Uwaga uwzględniona Przepis został skorygowany zgodnie z treścią uwagi.
38.	MRiT	Art. 18 ust. 11 pkt 3	W ust. 11 pkt 3 proponuję dookreślić, że w protokole podaje się adres zamieszkania, analogicznie jak to ma miejsce w ust. 13 pkt 3;	Uwaga uwzględniona Przepis został dookreślony w zakresie adresu zamieszkania.
39.	MNiSW	Art. 20 ust. 1	Należy zwrócić uwagę na potrzebę korekty art. 20 ust. 1 w zakresie odesłania do art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, ze zm.), zwanej dalej „ustawą PSWiN”. O ile bowiem częściowo doprecyzowano kwestię stanowisk w podmiotach wchodzących w skład systemu szkolnictwa wyższego i nauki poprzez odesłanie do	Uwaga uwzględniona Zmieniono odesłanie zgodnie z treścią uwagi.

			<p>art. 116 ust. 1 ustawy PSWiN, to wskazując na te podmioty, błędnie odesłano do art. 6 ust. 2 ustawy PSWiN.</p> <p>Brzmienie projektowanego przepisu nie pozwala jednak na odczytanie intencji projektodawcy co do wyjątków od ograniczenia w zajmowaniu stanowisk/ zatrudnieniu przewodniczącego i jego zastępców. Kwestii tej nie wyjaśnia również uzasadnienie do projektu ustawy. Stanowiska, o których mowa w art. 116 ust. 1 ustawy PSWiN, są stanowiskami nauczycieli akademickich zatrudnionych w uczelniach, przy czym statut uczelni może określać również inne stanowiska dla nauczycieli akademickich niż określone w tym przepisie (np. lektor, wykładowca). Nauczyciele akademicy są tylko jedną z grup zatrudnionych w podmiotach wchodzących w skład systemu szkolnictw wyższego i nauki, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy PSWiN, a konkretnie w uczelniach, a więc odwołanie do stanowisk, o których mowa w art. 116 ust. 1 ustawy PSWiN, może nie być wystarczające, jeżeli intencją projektodawcy jest umożliwienie przewodniczącemu Komisji i jego zastępcom zatrudnienia także w innych podmiotach systemu szkolnictwa wyższego i nauki, np. w instytutach naukowych Polskiej Akademii Nauk czy w instytutach badawczych, w przypadku których stanowiska pracowników naukowych określają odrębne ustawy (art. 88 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2020 r. poz. 1797), art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 534)). Zaproponowane brzmienie przepisu, odwołujące się w zakresie stanowisk do art. 116 ust. 1 ustawy PSWiN, nie będzie, więc uwzględniało np. stanowiska „profesora instytutu” w instytucie naukowym Polskiej Akademii Nauk czy w instytucie badawczym.</p>	
40.	Minister ds. UE	Art. 22 ust. 5	<p>Nowy art. 22 ust. 5 projektu określa, że dane osobowe przetwarzane przez Komisję Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji (zwaną dalej: Komisją) i Biuro Komisji w ramach realizowanych zadań mogą być udostępniane na wniosek m.in. Straży Granicznej, czy Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej, z uwzględnieniem przepisów o ochronie danych osobowych, w celu realizacji przez te organy lub podmioty ich zadań ustawowych.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Mając na uwadze szczególną ochronę, jakiej podlegają dane osobowe, w wyniku ponownej analizy przepisów projektu w kontekście zakresu i celu przetwarzanych danych zasadne jest wykreślenie w art. 22 ust. 5.</p>

			Mając na uwadze zasadę minimalizacji danych, zgodnie z którą dane osobowe muszą być adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane (art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)) zasadne wydaje się doprecyzowanie przepisu i wskazanie wprost w jego części wspólnej, że dane te mogą być udostępniane w celu i w zakresie niezbędnym do realizacji przez te organy lub podmioty ich zadań ustawowych.	Doprecyzowanie przepisu i wskazanie wprost w jego części wspólnej, że dane te mogą być udostępniane w celu i w zakresie niezbędnym do realizacji przez te organy lub podmioty ich zadań ustawowych wydaje się nie spełniać w pełni kryteriów stawianych przez RODO.
41.	MS	Art. 22 ust. 5 pkt 9 i 10	Zauważyć również należy, że art. 22 ust. 5 projektu określa podmioty, którym mogą być udostępniane dane osobowe, o jakich mowa w art. 23 i 24 projektowanej ustawy. Punkty 9 i 10 tej jednostki redakcyjnej brzmią: „9) Prokuratorom, 10) sędziom sądów powszechnych”. Zastosowano tu nieprawidłową deklinację, nieodpowiadającą części wstępnej przepisu o treści: „mogą być udostępniane na wniosek:”. Punkt 9 powinien brzmieć „prokuratora”, przy czym należy zastosować małą literę. Z kolei punkt 10 powinien brzmieć „sądu powszechnego”. Organem procesowym jest bowiem sąd, nawet orzekający w składzie jednego sędziego, a nie sędzia.	Uwaga wyjaśniona Wskutek przyjęcia uwagi Ministra ds. UE wykreślono art. 22 ust. 5.
42.	Minister ds. UE	Art. 23	Mimo zmiany projektowanego art. 23 ustawy nie została wyjaśniona relacja pomiędzy art. 23 ust. 1a ust. 3, o co prosiłem w uwadze nr 4 w ww. opinii o zgodności projektu z prawem UE. Ustęp 1 tego przepisu ustanawia generalną zasadę możliwości przetwarzania przez Komisję Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji danych osobowych w zakresie i w celu niezbędnym do realizacji wszystkich jej zadań. Z kolei ust. 3 określa od jakich podmiotów Komisja może pozyskiwać dane osobowe w ramach sprawowania nadzoru nad systemami sztucznej inteligencji. Przy takiej konstrukcji nie wiadomo, czy projektowany art. 23 ust. 3 ustawy rozszerza możliwość przetwarzania danych osobowych pozyskanych od podmiotów wskazanych w tym przepisie ponad to co jest niezbędne, zgodnie z ust. 1 art. 23 projektu, do realizacji zadań Komisji, czy przepis ten stanowi jedynie konkretyzację art.	Uwaga uwzględniona Uwaga uwzględniona poprzez wykreślenie w art. 23 ust. 3.

		<p>23 ust. 1 ustawy i określa, że Komisja będzie pozyskiwać wyłącznie w zakresie wykonywania zadania nadzoru nad systemami sztucznej inteligencji jedynie dane pochodzące od tych określonych podmiotów. Taka konstrukcja powoduje, że zasady retencji i usuwania danych określone w projektowanym art. 23 ust. 4 i 5 ustawy, które odnoszą się wyłącznie do ust. 3, nie odnoszą się do głównej podstawy prawnej przetwarzania danych przez Komisję z art. 23 ust. 1 projektu ustawy. Nie odpowiada to wymogom określonym w art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 2016/679. Zgodnie z nim dane osobowe muszą być przetwarzane zgodnie z prawem, rzetelnie i w sposób przejrzysty dla osoby, której dane dotyczą („zgodność z prawem, rzetelność i przejrzystość”), od tego zależy również poprawność spełnienia pozostałych wymagań wskazanych w tym przepisie rozporządzenia, m.in. zasady minimalizacji, zgodnie z którą dane osobowe muszą być adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane (art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2016/679).</p> <p>Niezbędność projektowanego art. 23 ust. 3 ustawy powinna zostać zatem ponownie przeanalizowana. Jeśli projektodawca uzna, że przepis ten jest potrzebny, ponieważ ma stanowić odrębną od art. 23 ust. 1 ustawy podstawę przetwarzania danych, zasadne jest takie jego preredagowanie, by jego brzmienie nie powodowało wątpliwości, w jakich przypadkach ma on zastosowanie, zgodnie z ww. przywołaną zasadą zgodności z prawem, rzetelności i przejrzystości. Jednocześnie w takim wypadku zasadne będzie ustanowienie również przepisów dotyczących retencji danych osobowych, których przetwarzanie jest obecnie projektowane w art. 23 ust. 1 ustawy. Zwracam bowiem uwagę, że na podstawie art. 5 ust. 1 lit. e) rozporządzenia 2016/679 dane osobowe muszą być przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dane dotyczą, przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane („ograniczenie przechowywania”). Jest to szczególnie istotne mając na uwadze to, że art. 23 ust. 1 projektu dopuszcza możliwość przetwarzania przez Komisję również tzw. danych wrażliwych z art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679.</p>	
--	--	---	--

43.	MRiT	Art. 23 ust. 1	W ust. 1 należy usunąć pełną nazwę rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016 str. 1) (dalej: „RODO”) i zastosować skrót „rozporządzenie 2016/679”, który został wcześniej wprowadzony w art. 22 ust. 1 ustawy,	Uwaga uwzględniona W przepisie zastosowano skrót wprowadzony w art. 22 ust. 1 ustawy.
44.	MRiT	Art. 23 ust. 2	W ust. 2 proponuje się przeredagować: „2. Komisja przetwarza dane osobowe zgodnie z zasadą integralności i poufności, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. f rozporządzenia 2024/1689.” Zasadność usunięcia wyrazów: „prowadzi analizę ryzyka” wynika z treści art. 5 ust. 1 lit. f RODO, który określa jedną z zasad przetwarzania danych osobowych tj. przetwarzanie w sposób zapewniający odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych. Nie ma tam natomiast mowy o prowadzeniu analizy ryzyka zgodnie z tą zasadą. Bezpieczeństwo przetwarzania w oparciu o wyniki analizy ryzyka jest określone w art. 32 RODO, a kwestia oceny skutków dla ochrony danych w art. 35 RODO;	Uwaga wyjaśniona W art. 23 ust. 2 został wykreślony.
45.	Minister ds. UE	Art. 23 ust. 6	Jestem zmuszony podtrzymać również uwagę nr 7 z ww. opinii o zgodności projektu z prawem UE. Projektodawca zmienił art. 23 ust. 6 projektu ustawy tak, że obecnie stanowi on, że przetwarzanie przez Komisję Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, Biuro Komisji i upoważnionych, w związku z wykonywaniem zadań służbowych, pracowników urzędów obsługujących określone podmioty oraz osoby danych ogranicza realizację obowiązków wynikających art. 18 ust. 1 lit. a) i d) oraz art. 19 zdanie drugie rozporządzenia 2016/679, jeżeli uniemożliwiłoby to realizację ustawowych zadań Komisji, w szczególności w związku ze sprawami, o których mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Tym samym zmniejszono liczbę ograniczanych na tej podstawie praw osób, której dane dotyczą, przysługujących na podstawie rozporządzenia 2016/679.	Uwaga uwzględniona Uwaga uwzględniona poprzez wykreślenie w art. 23 ust. 6.

		<p>Projektowany przepis odwołuje się jednak nieprawidłowo do art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Po pierwsze, czyni to, „w szczególności” w związku ze sprawami, o których mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Oznacza to, że mogą istnieć inne okoliczności, które nie zostały wskazane w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, a które mogą ograniczać te prawa. Tymczasem można ograniczać te prawa jedynie w zakresie wskazanym w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Po drugie, projektowany przepis odwołuje się do całej jednostki redakcyjnej art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Powieliła w ten sposób przepisy rozporządzenia. Po trzecie, ograniczenie tych praw następuje w zakresie wszystkich zadań wykonywanych przez Komisję. W związku z tym przypominam, że zgodnie z art. 288 TFUE, rozporządzenie ma zasięg ogólny, wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Ponadto, ponieważ rozporządzenie (...) wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich, nie mogą one (...) podejmować działań na rzecz wykonania rozporządzenia, których przedmiotem byłaby zmiana znaczenia lub uzupełnienie jego przepisów (wyrok TSUE z dnia 18 lutego 1970 r. w sprawie C-94/77 Bollmann, pkt 4). W przepisach ustawy nie należy zatem powtarzać ani modyfikować treści rozporządzenia 2016/679.</p> <p>Projektodawca powinien zatem ponownie przeanalizować tę kwestię. Jeśli faktycznie konieczne jest ograniczenie określonych praw wynikających z rozporządzenia 2016/679 należy wskazać wprost w przepisach ustawy, że nie stosuje się konkretnych przepisów rozporządzenia, a ponadto należy zaznaczyć w jakim zakresie wykonywanych zadań nie stosuje się tych przepisów. Przy tym należy pamiętać, że nie może to nastąpić w zakresie wszystkich zadań wykonywanych przez Komisję, do tych bowiem należą takie zadania jak udział w opracowywaniu i opiniowaniu projektów aktów prawnych w zakresie sztucznej inteligencji, czy opracowywanie i wydawanie publikacji, realizacja programów edukacyjnych popularyzujących wiedzę o sztucznej inteligencji oraz prowadzenie działań informacyjnych, a zadań tych nie można zatem przypisać do kompetencji wskazanych w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, a tym bardziej nie są to zadania, które</p>	
--	--	---	--

			<p>uzasadniałyby ograniczenie podstawowych praw osób, których dane dotyczą.</p> <p>Natomiast uzasadnienie do projektu powinno wskazywać powody, dla których uznano, że takie rozwiązanie jest konieczne. Można wprowadzić ograniczenie w powyższym zakresie, które ma służyć np. celowi zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania lub ścigania czynów zabronionych lub wykonywania kar, w tym ochronie przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganiu takim zagrożeniom (lit. d)), czy innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu lub finansowemu Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu (lit. e)). Projektodawca powinien zatem przeanalizować wszystkie przypadki wskazane w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, a w uzasadnieniu do projektu wskazać, w oparciu, o którą z tych podstaw formułuje ograniczenie – zazwyczaj konkretne zadania mieszczą się w zakresie jednej z podstaw wskazanych w tym przepisie, choć może zdarzyć się sytuacja, w której określone zadanie może wpisywać się w więcej niż jedną z tych podstaw.</p> <p>Jednocześnie obecna wersja projektu nie realizuje wymogów wynikających z art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679. Przepis ten stanowi, że akt prawny, którym wprowadzane są ograniczenia praw osób, których dane dotyczą, musi zawierać szczegółowe przepisy przynajmniej w celach przetwarzania lub kategorii przetwarzania, czy okresach przechowywania oraz mających zastosowanie zabezpieczeniach z uwzględnieniem charakteru, zakresu i celów przetwarzania lub kategorii przetwarzania. Kwestia ta wymaga wyjaśnienia.</p>	
46.	MS	Art. 24 ust. 2	<p>W art. 24 ust. 2 projektu ustawy znalazło się odesłanie do nieistniejącego art. 4 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 26 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, państw trzecich, agencjami Unii Europejskiej oraz organizacjami międzynarodowymi.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Z przepisu wykreślono odesłanie do art. 4 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej,</p>

				państw trzecich, agencjami Unii Europejskiej oraz organizacjami międzynarodowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 783).
47.	MRiT	Art. 24 ust. 2	W projektowanym art. 24 w ust. 2 wprowadzono błędne odwołanie do art. 4 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, państw trzecich, agencjami Unii Europejskiej oraz organizacjami międzynarodowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 783), nie ma bowiem takiej jednostki redakcyjnej w przywołanej ustawie;	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Z przepisu wykreślono odesłanie do art. 4 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, państw trzecich, agencjami Unii Europejskiej oraz organizacjami międzynarodowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 783).</p>
48.	MSWiA	Art. 24 ust. 2	zgodnie z art. 24 ust. 2 projektu Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1 (informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione, w tym tajemnice przedsiębiorstwa), podmiotom uprawnionym, o których mowa w art. 1 ust. 2 oraz art. 4 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, państw trzecich, agencjami Unii Europejskiej oraz organizacjami międzynarodowymi w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań. Wątpliwości budzi relacja pomiędzy projektowanym przepisem a art. 22 ust. 5 projektu, zgodnie z którym dane osobowe, o których mowa art. 23 i 24 projektowanej ustawy, oraz pozostałe informacje, przetwarzane przez Komisję i Biuro Komisji w ramach realizowanych zadań mogą być udostępniane na wniosek wskazanych w tym przepisie organów i podmiotów (w tym m.in. Policji), z uwzględnieniem przepisów o ochronie danych osobowych, w celu realizacji przez te organy lub podmioty ich zadań ustawowych. Należy także wskazać, że katalog podmiotów określony w art. 22 ust. 5 projektowanej ustawy nie pokrywa się z katalogiem podmiotów uprawnionych wskazanym w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, państw trzecich, agencjami Unii Europejskiej oraz organizacjami międzynarodowymi. Wyjaśnienia zatem wymaga dłaczego na podstawie projektowanej ustawy część podmiotów (Agencja Wywiadu, Służba Kontrwywiadu	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Wykreślono odesłania do art. 4 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, państw trzecich, agencjami Unii Europejskiej oraz organizacjami międzynarodowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 783).</p>

			Wojskowego, Służba Wywiadu Wojskowego, prokuratorzy i sędziowie sądów powszechnych) będzie uprawniona do uzyskiwania informacji, o których mowa w art. 24 projektu, wyłącznie na wniosek, zaś innym podmiotom (Biuru Nadzoru Wewnętrznego, Inspektoratowi Wewnętrznemu Służby Więziennej, Krajowej Administracji Skarbowej i Służbie Ochrony Państwa) informacje te będą przekazywane przez Komisję z jej inicjatywy, lecz nie będą one uprawnione do złożenia wniosku o udostępnienie tych informacji. W związku z powyższym, w celu zachowania spójności projektowanych rozwiązań, zasadne wydaje się enumeratywne wyliczenie w art. 24 ust. 2 projektu organów i podmiotów, którym Komisja będzie przekazywać wskazane w tym przepisie informacje lub odesłanie w tym zakresie do art. 22 ust. 5 projektowanej ustawy. Dodatkowo zauważyć również należy, że art. 24 ust. 2 projektu zawiera odesłanie do art. 4 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, państw trzecich, agencjami Unii Europejskiej oraz organizacjami międzynarodowymi, natomiast art. 4 ust. 3 tej ustawy zawiera tylko pkt 1 i 2. W związku z tym proponuję wykreślenie tego odesłania;	
49.	MS	Art. 25 ust. 6	W art. 25 ust. 6 projektu ustawy wymieniono okoliczności powodujące wygaśnięcie członkostwa w Radzie. W związku z tym, że wygaśnięcie członkostwa następuje z mocy prawa w przypadku niektórych z wymienionych okoliczności, trudno będzie jednoznacznie stwierdzić, kiedy nastąpiło jego wygaśnięcie (np. w przypadku braku możliwości sprawowania funkcji członka Rady z powodu długotrwałej choroby trwającej dłużej niż trzy miesiące). Określenie dokładnej daty wygaśnięcia członkostwa jest natomiast istotne dla określenia skuteczności podejmowanych czynności. W związku z tym zasadne wydaje się przewidzenie procedury stwierdzania wygaśnięcia członkostwa w Radzie.	Uwaga uwzględniona Przepis art. 25 ust. 6 pkt 3 został zmodyfikowany. Ponadto dodany został przepis zgodnie, z którym Komisja powiadamia członka Rady o wygaśnięciu członkostwa na piśmie. Pismo pozwoli na określenie dokładnej daty ustania członkostwa.
50.	RCL	Art. 26 ust. 10	Mając na uwadze, że w przepisie art. 26 ust. 10 projekt przewiduje uprawnienie Komisji do odwołania członka Społecznej Rady do spraw Sztucznej Inteligencji (organu opiniotawczo-doradczego Komisji) proponuje się rozważyć uzupełnienie projektu o regulację umożliwiającą temu członkowi złożenie środka	Uwaga wyjaśniona W przypadku odwołania członka Komisji „stwierdzenia przez Komisję okoliczności, o których mowa w [art. 26] ust. 5 lub

			odwoławczego wobec postanowienia Komisji o jego odwołaniu. Obecne brzmienie projektowanych przepisów uniemożliwia wzruszenie decyzji Komisji, przy czym projekt nie zawiera regulacji dających członkowi Rady gwarancje w zakresie rzetelności postępowania Komisji podejmowanych w celu „stwierdzenia przez Komisję okoliczności, o których mowa w [art. 26] ust. 5 lub niezachowania tajemnicy, o której mowa w [art. 26] ust. 4”, które to zarzuty należy uznać za poważne.	niezachowania tajemnicy, o której mowa w [art. 26] ust. 4”, komisja wydaje postanowienie, co skutkuje przyjęciem trybu z KPA.
51.	RCL	Art. 31 ust. 1	W celu realizacji uwagi nr 19 (lp. 158 w tabeli uwag) proponuje się omówić w uzasadnieniu projektu ratio legis objęcia pracowników Biura Komisji wyłącznie stosowaniem przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, z jednoczesnym pominięciem regulacji związanych ze statusem urzędnika lub pracownika urzędu państwowego, co jest rozwiązaniem budzącym wątpliwości o charakterze systemowym (obecnie art. 31 ust. 1 projektu).	Uwaga wyjaśniona W wyniku analizy zgłoszonych uwag zmianie uległa forma organizacji Biura Komisji. W projektowanych przepisach przewidziano utworzenie Biur Komisji w formie odrębnej jednostki budżetowej. Wobec powyższego art. 28 otrzymał nowe brzmienie, a art. 29-art. 36 zostały wykreślone.
52.	RCL	Art. 31 ust. 2	W uwadze nr 20 (lp. 159 w tabeli uwag) wskazano zastrzeżenia związane z nieadekwatnością wytycznych co do treści aktu wykonawczego określonych w upoważnieniu sformułowanym w art. 33 ust. 3 projektu (obecnie art. 31 ust. 3 projektu). Mimo wprowadzenia zmian w projekcie polegających na zastąpieniu wydawanego przez Prezesa Rady Ministrów rozporządzenia zarządzeniem ministra właściwego do spraw informatyzacji, w dalszym ciągu przepisy projektowanej ustawy nie wykazują związku między określonym w tym akcie wykonawczym sposobem ustalania wysokości środków przeznaczonych na wynagrodzenia i nagrody dla Przewodniczącego Komisji i Zastępców Przewodniczącego Komisji oraz ustalania ich wysokości z organizacją Biura Komisji i Komisji. Poza powyższymi wątpliwościami należy zauważyć, że z ustawy nie wynikają żadne rozstrzygnięcia związane z „organizacją Biura Komisji” (organizację tę ma określić zarządzenie ministra), nie jest więc możliwe ich uwzględnienie przy formułowaniu przedmiotowego aktu wykonawczego. Niezależnie od powyższego proponuje się powrót do pierwotnego zamysłu projektodawcy w zakresie określenia rodzaju aktu wykonawczego, w którym ww. kwestie miałyby być normowane.	Uwaga wyjaśniona W wyniku analizy zgłoszonych uwag zmianie uległa forma organizacji Biura Komisji. W projektowanych przepisach przewidziano utworzenie Biur Komisji w formie odrębnej jednostki budżetowej. Wobec powyższego art. 28 otrzymał nowe brzmienie, a art. 29-art. 36 zostały wykreślone. W projekcie przewidziano przepis upoważniający ministra właściwego do spraw informatyzacji do wydania rozporządzenia (obecnie art. 28).

			Ze względu na przedmiot, nie jest dopuszczalne regulowanie ww. materii w akcie o charakterze wewnętrznym.	
53.	MF	Art. 32 ust. 1	<p>W art. 32 ust 1 określono, że Biuro Komisji prowadzi samodzielną gospodarkę finansową na podstawie planu finansowego oraz pokrywa z posiadanych środków i uzyskanych przychodów koszty finansowania zadań określonych w ustawie, przy tym określono wyłącznie przewidywane przychody.</p> <p>Z przedłożonego materiału nie wynika jednak, w jakiej wysokości są planowane przychody z działalności prowadzonej przez Biuro Komisji (kary, opłaty, inne przychody), tj. jaki jest udział tych przychodów w stosunku do planowanej dotacji z budżetu państwa dla tej osoby prawnej.</p> <p>Należy także zaznaczyć, że podstawą gospodarki finansowej państwowych osób prawnych jest roczny plan finansowy ustalony zgodnie z przepisami o finansach publicznych na okres roku obrotowego. Rokiem obrotowym jest rok kalendarzowy. Ponadto, w świetle art. 30 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, roczny plan finansowy obejmuje w szczególności przychody z prowadzonej działalności, dotacje z budżetu państwa oraz koszty, w tym m.in. uposażenia i wynagrodzenia ze stosunku pracy oraz składki, jak również środki na wydatki majątkowe i środki przyznane innym podmiotom.</p> <p>W związku z powyższym należy skorygować treść art. 32 ust. 1 i dostosować w tym zakresie do przepisów o finansach publicznych.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W wyniku analizy zgłoszonych uwag zmianie uległa forma organizacji Biura Komisji. W projektowanych przepisach przewidziano utworzenie Biur Komisji w formie odrębnej jednostki budżetowej. Wobec powyższego art. 28 otrzymał nowe brzmienie, a art. 29-art. 36 zostały wykreślone.</p>
54.	MRiT	Art. 32 ust. 4	W projektowanym art. 32 proponuję usunąć ust. 4 gdyż jest to powtórzenie postanowień z ust. 1;	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W wyniku analizy zgłoszonych uwag zmianie uległa forma organizacji Biura Komisji. W projektowanych przepisach przewidziano utworzenie Biur Komisji w formie odrębnej jednostki budżetowej. Wobec powyższego art. 28 otrzymał nowe brzmienie, a art. 29-art. 36 zostały wykreślone.</p>
55.	MF	Art. 33 ust. 3	Treść art. 33 ust. 3 należy doprecyzować przez wskazanie, że minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych zatwierdzony projekt rocznego planu finansowego Biura Komisji – w trybie i	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W wyniku analizy zgłoszonych uwag zmianie uległa forma organizacji Biura Komisji. W</p>

			terminach określonych w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej (zgodnie z art. 30 ust. 5 ustawy o finansach publicznych). Sporządzanie planów finansowych państwowych osób prawnych oraz dokonywanie zmian w tych planach odbywa się zgodnie z ustawami o ich utworzeniu, z uwzględnieniem odpowiednio przepisów ustawy o finansach publicznych – dlatego art. 33 wymaga uzupełnienia w tym zakresie.	projektowanych przepisach przewidziano utworzenie Biur Komisji w formie odrębnej jednostki budżetowej. Wobec powyższego art. 28 otrzymał nowe brzmienie, a art. 29-art. 36 zostały wykreślone.
56.	MRiT	Art. 34 ust. 4	Proponuję przeredagować art. 34 ust. 4. Z obecnego brzmienia można wnioskować, że minister właściwy do spraw informatyzacji zatwierdza sprawozdanie, a następnie przekazuje je do ministra właściwego do spraw finansów i sobie do wiadomości. Brakuje określenia roli Dyrektora Biura Komisji w tym procesie, który jest wytwórcą tego dokumentu.	Uwaga wyjaśniona W wyniku analizy zgłoszonych uwag zmianie uległa forma organizacji Biura Komisji. W projektowanych przepisach przewidziano utworzenie Biur Komisji w formie odrębnej jednostki budżetowej. Wobec powyższego art. 28 otrzymał nowe brzmienie, a art. 29-art. 36 zostały wykreślone.
57.	MF	Art. 34 ust. 4	W art. 34 ust. 4 powołano rozdział 3 ustawy o finansach publicznych – powinien być jednak wskazany rozdział 4, w którym zawarty jest art. 41 dotyczący zakresu sprawozdawczości jednostek sektora finansów publicznych. Sprawozdania powinny być przekazywane ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych zgodnie z przepisami ustawy o finansach publicznych i wydanymi na jej podstawie przepisami wykonawczymi. Podkreślić należy, że zarówno przepisy rozdziału 4 ustawy o finansach publicznych jak i przepisy określone w aktach prawnych wydanych na podstawie delegacji zawartych w tym rozdziale, nie regulują „terminów” przekazywania sprawozdań finansowych między organami i jednostkami. W związku z tym należy w art. 34 ust. 4 skorygować fragment odwołujący się do „terminów” wskazanych w ww. przepisach Wymaga podkreślenia, że Biuro Komisji jako państwowa osoba prawna będzie zobowiązane do prowadzenia ksiąg rachunkowych i sporządzania sprawozdania finansowego zgodnie z przepisami o rachunkowości. Na kierowniku jednostki (Dyrektorze Biura Komisji) ciążyć będzie odpowiedzialność za rachunkowość jednostki (Biura Komisji). Rachunkowość, zgodnie z art. 4 ust. 3 pkt 5 ustawy o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, z późn.	Uwaga wyjaśniona W wyniku analizy zgłoszonych uwag zmianie uległa forma organizacji Biura Komisji. W projektowanych przepisach przewidziano utworzenie Biur Komisji w formie odrębnej jednostki budżetowej. Wobec powyższego art. 28 otrzymał nowe brzmienie, a art. 29-art. 36 zostały wykreślone.

			<p>zm.), obejmuje m.in. sporządzanie sprawozdań finansowych. Dyrektor Biura Komisji zobowiązany będzie zatem również do podpisania sprawozdania finansowego, a także przekazania tego sprawozdania do zatwierdzenia do organu zatwierdzającego zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości (m.in. art. 2 ust. 1 pkt 1, art. 45, art. 52 i art. 53).</p> <p>W związku z czyn należy skorygować art. 33 ust. 3, który przewiduje, że Dyrektor Biura Komisji zobowiązany będzie do sporządzenia „projektu” sprawozdania finansowego. Organ zatwierdzający zatwierdzi następnie sprawozdanie, a nie jego projekt – w tym zakresie występuje sprzeczność pomiędzy art. 34 ust. 3 i 4, a ponadto z ust. 4 in fine wynika, że minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje sprawozdanie sam sobie.</p>	
58.	MF	Art. 36	<p>Przepis art. 36 przewiduje możliwość powierzania Komisji zadań, o których mowa w art. 9 pkt 3, 8, 11 i 14, w drodze porozumienia zawartego z Komisją przez odpowiedniego ministra (ministra właściwego do spraw informatyzacji, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki oraz ministra właściwego do spraw gospodarki). Powierzając zadania minister właściwy będzie zapewniał środki na ich realizację. Nie wyjaśniono jednak sposobu finansowania zadań w takich przypadkach.</p> <p>W uzasadnieniu brak jest informacji, w jaki sposób będą przekazywane środki pomiędzy częścią, której dysponentem jest dany minister, a Komisją, w szczególności czy będą to dotacje z budżetu państwa. Kwestia ta powinna być jednoznacznie uregulowana.</p> <p>W OSR należy także dodatkowo potwierdzić, że ewentualne finansowanie będzie odbywać się w ramach limitu wydatków odpowiedniej części budżetu państwa ww. dysponentów, bez możliwości ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W wyniku analizy zgłoszonych uwag zmianie uległa forma organizacji Biura Komisji. W projektowanych przepisach przewidziano utworzenie Biur Komisji w formie odrębnej jednostki budżetowej. Wobec powyższego art. 28 otrzymał nowe brzmienie, a art. 29-art. 36 zostały wykreślone.</p>
59.	RCL	Art. 36 ust. 1	<p>Pomimo wprowadzenia, na skutek uwagi nr 21 (lp. 177 w tabeli uwag), korekty odesłania zawartego w obecnym przepisie art. 36 ust. 1 projektu, uprawnienie do powierzania Komisji, przez określonych ministrów, realizacji zadań wymienionych w obecnym art. 9 pkt 3, 8, 11 i 14 projektu, które zgodnie z projektowaną regulacją już należą do zadań Komisji, w dalszym ciągu należy uznać za bezzasadne. Przedstawione informacje nie</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W wyniku analizy zgłoszonych uwag zmianie uległa forma organizacji Biura Komisji. W projektowanych przepisach przewidziano utworzenie Biur Komisji w formie odrębnej jednostki budżetowej. Wobec powyższego</p>

			<p>wyjaśniają ratio legis tej propozycji, w związku z czym uwaga Rządowego Centrum Legislacji pozostaje aktualna.</p> <p>Niezależnie od powyższego, mając na względzie, że status Komisji i jej miejsce wśród organów władzy publicznej nie zostały określone w sposób jasny i wewnętrznie spójny (uwagi powyżej), to należy stwierdzić, że przyznawanie członkom Rady Ministrów kompetencji do przekazywania Komisji swoich zadań z zakresu administracji rządowej w drodze porozumienia należy uznać za niewłaściwe (art. 36 ust. 2 projektu). Podkreślić należy także, że katalog zadań tworzonego organu powinien wynikać wprost z projektowanej ustawy, gdyż kwestia ta stanowi materię ustawową.</p>	art. 28 otrzymał nowe brzmienie, a art. 29-art. 36 zostały wykreślone.
60.	MRiT	Art. 37 ust. 4	W projektowanym art. 37 ust. 4 należy usunąć zdublowane wyrażenie „do spraw”	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Wykreślono powtórzenie.</p>
61.	ME	Rozdział III	<p>Uwaga podtrzymana z pisma z dnia 14 listopada 2024 r.</p> <p>W pierwszej kolejności chcę zaznaczyć, że Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, powołana na podstawie przepisów projektowanej ustawy, będzie posiadać bardzo szerokie uprawnienia kontrolne względem podmiotów rozwijających sztuczną inteligencję. Nie negując konieczności sprawowania kontroli nad rozwojem sztucznej inteligencji, należy wskazać, że tak znaczące uprawnienia tej Komisji mogą sprawić, iż podmioty prowadzące działania zmierzające do wdrożenia rozwiązań opartych na sztucznej inteligencji, z powodu braku poczucia stabilności i zaufania do regulatora, mogą wybierać zamiast Unii Europejskiej jurysdykcje, w których regulacje są mniej rygorystyczne i generują mniejsze ryzyko regulacyjne, a więc np. USA i Chiny. Zbyt szczegółowe regulacje i daleko idące uprawnienia organów sprawujących nadzór mogą doprowadzić do ograniczenia rozwoju i wdrażania rozwiązań opartych na sztucznej inteligencji w Unii Europejskiej, a w najgorszym przypadku do ich przeniesienia do innych jurysdykcji.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepisy dotyczące kontroli uległy znacznej zmianie i uproszczeniu. Odstąpiono od części uprawnień Komisji w zakresie kontroli podmiotów.</p>
62.	ME	Rozdział III	Dodatkowo należy wskazać, że bardzo rozbudowane uprawnienia kontrolne Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji wymagają doprecyzowania. Np. art. 40 ust. 2 daje prawo Komisji do upoważnienia do kontroli osoby, którą Komisja uzna za kompetentną. Nie ma doprecyzowania jakie kompetencje	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepisy dotyczące kontroli uległy znacznej zmianie i uproszczeniu. Odstąpiono od części</p>

			<p>ustawodawca ma na myśli. Teoretycznie tak sformułowany przepis pozwoliłby np. powołać osobę posiadającą kompetencje zatrudnioną w firmie rozwijającej SI do przeprowadzania kontroli u swojego konkurenta, prowadząc w ten sposób do zaistnienia rażącego konfliktu interesów.</p>	<p>uprawnień Komisji w zakresie kontroli podmiotów</p> <p>Wprowadzono także modyfikację art. 40 ust. 2 (obecnie art. 32 ust. 2) wzorowaną na art. 105a ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.</p> <p>W ust. 10 wprowadzono natomiast obowiązek złożenia przez osobę, o której mowa w ust. 2, oświadczenia o niewykonywaniu przez nią oraz przez osobę najbliższą działalności gospodarczej lub czynności na podstawie stosunku pracy lub innej podstawy prawnej w podmiotach będących przedmiotem kontroli prowadzonej przez Komisję.</p>
63.	MRiT	Art. 38 ust. 3 pkt 1	<p>Projektowany art. 38 ust. 3 pkt 1 stanowi, że o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, do kontroli podmiotu będącego przedsiębiorcą stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (dalej: „Prawo Przedsiębiorców”), z wyłączeniem art. 6 pkt 1. Przepis przewiduje zatem niestosowanie do kontroli przepisów rozdziału 5, z wyjątkiem art. 6 pkt 1, który nie jest umiejscowiony w tym rozdziale. Prawdopodobnie intencją projektodawcy było rozszerzenie stosowania przepisów rozdziału 5 na podmioty prowadzące działalność określoną w art. 6 pkt 1 Prawa Przedsiębiorców, do której nie stosuje się przepisów Prawa przedsiębiorców. Taki jednak zabieg wymaga dodatkowego uzasadnienia. Nie jest bowiem jasne, dlaczego podmioty, które ze względu na wyłączenie w art. 6 pkt 1 nie korzystają z wielu praw i nie podlegają wielu obowiązkom określonym w Prawie przedsiębiorców, powinny tylko w regulowanym obszarze korzystać z dobrodziejstw ograniczeń kontroli działalności gospodarczej uregulowanych w Prawie przedsiębiorców. Mając na uwadze powyższe odesłanie w pełnym zakresie do przepisów rozdziału 5 Prawa przedsiębiorców należy zapewnić, aby projekt nie zawierał odstępstw od tych przepisów, mających zastosowanie do przedsiębiorców. Ponieważ jednak takie odesłanie dotyczy tylko przypadków, gdy przepisy ustawy nie stanowią inaczej, należy przypuszczać, że przepis art. 39 ust. 4 pkt 2 projektowanej</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Uzupełniono uzasadnienie.</p>

			ustawy wprowadza wyłączenie stosowania zasady zawiadamiania o zamiarze wszczęcia kontroli, która została określona w art. 48 Prawa przedsiębiorców. Projektowany przepis przewiduje bowiem dla Komisji uprawnienie do wydania postanowienia o przeprowadzeniu kontroli bez zachowania terminu siedmiodniowego, o którym mowa w ust. 2. Wydaje się, że taki zapis powinien dotyczyć tylko kontrolowanego niebędącego przedsiębiorcą. Zasady zawiadamiania o zamiarze kontroli oraz wyłączenia spod tej zasady w przypadku przedsiębiorców określa już bowiem kompleksowo art. 48 Prawa przedsiębiorców;	
64.	RCL	Art. 39 ust. 4	Istotne wątpliwości budzi uzależnienie w art. 39 ust. 4 projektu możliwości ograniczenia praw kontrolowanego podmiotu przez wydanie postanowienia Komisji o przeprowadzeniu kontroli bez zachowania 7-dniowego terminu, o którym mowa w art. 39 ust. 2 projektu, w przypadku, gdy „uzasadniają to okoliczności sprawy”. Przesłanka ta powinna zostać doprecyzowana, gdyż w obecnym brzmieniu pozostawia Komisji zbyt daleko idącą swobodę decyzyjną.	Uwaga uwzględniona Treść przepisu została zmodyfikowana
65.	RCL	Art. 40 ust. 2	Projektowany przepis art. 40 ust. 2 projektu proponuje się uzupełnić o przesłanki, które powinna spełniać osoba upoważniona na podstawie tego przepisu do udziału w „określonych czynności kontrolnych”. Wskazanie jedynie, że osoba ta ma posiadać „kompetencje w zakresie wiedzy specjalistycznej” jest niewystarczające i nie zapewnia kontrolowanemu należytej ochrony jego praw.	Uwaga uwzględniona Nastąpiła modyfikacja przepisu rozszerzająca katalog również o wiadomości specjalne wzorowana na art. 105a ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.
66.	RCL	Art. 40 ust. 4	Zwraca się uwagę, że w przepisie art. 40 ust. 4 projektu posłużono się określeniem „pracownik nadzorujący lub wykonujący czynności kontrolne”, tymczasem projekt nie wprowadza instytucji „nadzoru czynności kontrolnych”. Projektowana regulacja nie przewiduje także zasad ani trybu wyznaczania osoby sprawującej taki nadzór. W związku z powyższym proponuje się uzupełnienie projektu we wskazanym zakresie albo skreślenie wyrazów „pracownik nadzorujący lub”.	Uwaga uwzględniona Dokonano zmiany przez wprowadzenie wyrazów „pracownik nadzorujący lub”.
67.	RCL	Art. 40 ust. 6	Przepis art. 40 ust. 6 projektu nakładający na pracownika przeprowadzającego kontrolę obowiązek złożenia w terminie 30 dni od dnia zatrudnienia oświadczenia o niewykonywaniu przez osobę najbliższą działalności gospodarczej lub czynności na podstawie stosunku pracy lub innej podstawie prawnej, które	Uwaga częściowo uwzględniona Po przeanalizowaniu przepisu zdecydowano o dodaniu w art. 40 (obecnie art. 32) projektu ust. 10 obligującego do złożenia oświadczenia

			<p>mogą być przedmiotem kontroli prowadzonych przez Komisję. Z uwagi na szeroki zakres zastosowania przepisów projektowanej ustawy pod względem podmiotowym nie jest jasne czy wyznaczenie takiego terminu składania ww. oświadczeń będzie zabiegiem wystarczającym do zapewnienia bezstronności pracownika przeprowadzającego kontrolę. Kwestia ta wymaga ponownej analizy i rozważenia ewentualnych zmian w projekcie – np. uzależnienia terminu składania oświadczenia, o którym mowa w art. 40 ust. 4 projektu od otrzymania przez kontrolującego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, o którym mowa w art. 41 ust. 1 projektu</p>	<p>przez osoby, o których mowa w ust. 2 tego przepisu. Osoby te będą składały oświadczenie nie później niż do końca dnia poprzedzającego przeprowadzenie czynności kontrolnych do udziału w których zostały upoważnione.</p> <p>W pozostałym zakresie przepisy nie wymagają korekty. Zastosowanie znajduje art. 24 KPA.</p>
68.	RCL	Art. 40 ust. 8	<p>Zastrzeżenia budzi rozwiązanie przyjęte w art. 40 ust. 8 projektu, zgodnie z którym to minister właściwy do spraw informatyzacji ma określić, w drodze zarządzenia, wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 4 tego artykułu składanego przez osoby wykonujące czynności kontrolne na podstawie upoważnienia Komisji, lub w nich uczestniczące. W tym zakresie wątpliwości budzi wybór organu właściwego do wydania tego aktu oraz jego rangi, związany z niejasnym określeniem pozycji systemowej Komisji. Ze względu na sposób powoływania Komisji i związaną z tym planowaną wysoką jej rangę w hierarchii organów władzy publicznej proponuje się rozważyć zasadność wskazania innego organu jako organu upoważnionego do określenia wzoru oświadczenia. Ponadto, mając na uwadze powyższe, wydaje się, że ww. wzór powinien zostać określony w akcie o randze rozporządzenia.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Zrezygnowano z przepisu dotyczącego określenia wzoru oświadczenia. W zakresie wskazania innego niż minister właściwy do spraw informatyzacji organu projektodawca pozostaje na stanowisku, że właściwym organem ze względu na ustawowe kompetencje jest ww. minister.</p>
69.	RCL	Art. 40 Ust. 9	<p>Niezbędne jest doprecyzowanie brzmienia art. 40 ust. 9 projektu przez wskazanie do jakich „przepisów odrębnych” ta regulacja się odnosi. Jest to szczególnie istotne, gdyż przepis ten określa obowiązki kontrolującego, które ustawa powinna określać jasno i jednoznacznie.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Usunięto odesłanie do” przepisów odrębnych”.</p>
70.	RCL	Art. 41 ust. 3	<p>Przepis art. 41 ust. 3 projektu, zgodnie z którym organizację, szczegółowy sposób, tryb i zakres prowadzenia kontroli określa regulamin Komisji wymaga zmiany. Zgodnie z art. 7 ust. 1 projektu regulamin Komisji przyjmowany jest w drodze uchwały Komisji, a więc stanowi akt normatywny o charakterze wewnętrznym. Zgodnie z obowiązującą hierarchią źródeł prawa oraz zasadą wyłączności ustawy przepisy o charakterze</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W wyniku analizy zgłoszonych uwag oraz treści przepisów ustawy projektowany przepis został uznany za nadmiarowy i jako taki został wykreślony.</p>

			<p>wewnętrznym nie mogą ustanawiać norm o charakterze powszechnym i abstrakcyjnym. W związku z powyższym organizacja, szczegółowy sposób, tryb i zakres prowadzenia kontroli przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/1689 i ustawy nie mogą być regulowane w uchwale Komisji.</p> <p>W związku z powyższym proponuje się uzupełnić regulacje projektowanej ustawy – w szczególności należy wskazać zakres kontroli oraz szczegółowy sposób jej prowadzenia.</p> <p>Materia ta odnosi się bowiem do sfery praw i wolności oraz obowiązków osób i podmiotów objętych zakresem podmiotowym projektowanej ustawy. W powyższym kontekście należy także dokonać oceny, czy planowane regulacje dotyczące organizacji kontroli oraz szczegółowego trybu jej prowadzenia będą mieć charakter wykonawczy w stosunku do projektowanej ustawy w rozumieniu art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i czy nie będą odnosiły się do materii wymagającej regulacji w przepisach rangi ustawy.</p> <p>W przypadku pozytywnej oceny wskazanych powyżej kwestii proponuje się sformułowanie w projekcie upoważnienia do wydania rozporządzenia regulującego wskazaną materię.</p>	
71.	RCL	Art. 42 ust. 1 pkt 4	<p>Zwraca się uwagę, że regulacja art. 42 ust. 1 pkt 4 projektu, wskazująca na konieczność zachowania przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych jest zbędna. Przepisy te obowiązują w Rzeczypospolitej Polskiej na mocy ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, tak więc ponowne nakładanie obowiązku ich stosowania jest nadmiarowe.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W opinii projektodawcy doprecyzowanie w pkt 4 w zakresie przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych jest zasadne. Przepis ten znajduje się w rozdziale dotyczącym kontroli stanowi zapewnienie dla podmiotu kontrolowanego, że jego tajemnice w toku zadań kontrolnych nie zostaną naruszone. Wskazanie to zapewnia spójność przepisów projektu ustawy oraz niweluje wątpliwości interpretacyjne.</p>
72.	RCL	Art. 42 ust. 1 pkt 8	<p>Zwraca się uwagę na pozostawienie kontrolującemu zbyt dużej swobody decyzyjnej w przepisie art. 42 ust. 1 pkt 8 projektu. Regulacja ta przewiduje, że kontrolujący mają prawo w uzasadnionych przypadkach utrwalania przebiegu kontroli lub poszczególnych czynności w jej toku przy pomocy urządzeń</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Konstrukcja przepisu oparta jest na analogicznej regulacji z art. 105b ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.</p>

			rejestrujących obraz lub dźwięk po uprzednim poinformowaniu kontrolowanego. Proponuje się dookreślić, jakimi przesłankami ma się kierować kontrolujący, podczas dokonywania oceny, czy dany przypadek jest uzasadniony.	
73.	RCL	Art. 42 ust. 2 w zw. z Art. 43 ust. 1	zwraca się uwagę na konieczność uzupełnienia projektu o regulacje materialne odnoszące się do instytucji oględzin, o których mowa w art. 43 ust. 1 projektu. Przepis art. 42 ust. 2 projektu nie odnosi się do tej instytucji, nie wskazuje także wymagań dotyczących sposobu przeprowadzania i dokumentowania oględzin, co wymaga uregulowania w projekcie.	Uwaga uwzględniona Wykreślono odniesienie do oględzin.
74.	RCL	Art. 42 ust. 2 i Art. 46 ust. 2 pkt 2	Przepis art. 42 ust. 2 projektu określa obowiązki kontrolowanego oraz „osoby przez niego upoważnionej”, tymczasem regulacje projektu nie wprowadzają instytucji osoby upoważnionej przez kontrolowanego. Proponuje się dookreślić w tym zakresie projektowaną ustawę. Uwaga ta odnosi się także do art. 46 ust. 2 pkt 2 projektu dotyczącego odmiennie określonej „osoby upoważnionej przez kontrolowanego do reprezentacji w toku kontroli”.	Uwaga uwzględniona Uspójniono treść przepisów projektu zgodnie z kierunkiem wskazanym w uwadze (przez usunięcie redundantnej wzmianki o „osobie upoważnionej”).
75.	RCL	Art. 44 ust. 1 i 2	Proponuje się rozważenie modyfikacji przepisów art. 44 ust. 1 i 2 projektu w ten sposób, aby wszystkie pisma i dokumenty objęte tajemnicą prawnie chronioną podmiotu kontrolowanego, dotyczące realizacji prawa kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej były objęte ochroną – nie zaś tylko pozostające „w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez Komisję”. W obecnym brzmieniu przewidują one ograniczenie stosowania art. 42 ust. 2 projektu (przewidującego obowiązki podmiotu kontrolowanego), do niektórych ujawnionych w toku kontroli pism i dokumentów, np. zawierających komunikację między kontrolowanym a adwokatem, radcą prawnym, prawnikiem z Unii Europejskiej lub osobą, o której mowa w art. 2a ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej – wytworzoną w celu realizacji prawa kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez Komisję. Kwestia ta wymaga również wyjaśnienia w uzasadnieniu projektu.	Uwaga uwzględniona Przepis art. 44 (obecnie art. 36) ust. 2 został wykreślony. W zakresie ust. 1 uwaga wyjaśniona . Mając na uwadze wykreślenie ust. 2 w opinii projektodawcy ust. 1 nie wymaga zmiany. Uzupełniono uzasadnienie.
76.	RCL	Art. 45 ust. 2 pkt 2	Zaproponowana modyfikacja art. 45 ust. 2 pkt 2 projektu (poprzednio art. 44 ust. 2 pkt 2), którego dotyczyły uwagi nr 25 i	Uwaga wyjaśniona

			26 (lp. 226 i 229 w tabeli uwag), nie usuwa wątpliwości związanych z niedookreśleniem działań, uprawnień lub obowiązków jednostek podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, które będą realizowane w ramach udzielania pomocy Komisji w przeprowadzaniu kontroli. Określenie tej pomocy jako „wsparcia kontrolującego w ustaleniu stanu faktycznego w zakresie bezpieczeństwa systemu sztucznej inteligencji i jego zgodności z przepisami rozporządzenia 2024/1689” należy uznać za zbyt ogólnikowe ze względu na charakter kontroli, która polega m.in. na ingerencji w sprawy podmiotu kontrolowanego, w tym jego prawnie chronione tajemnice, a ponadto stanowi dla niego uciążliwość. W szczególności zasadne wydaje się uzupełnienie projektu o regulację wprowadzającą obowiązek przestrzegania poufności informacji i danych uzyskanych podczas udzielania pomocy – analogicznie do art. 40 ust. 9 projektu.	Z uwagi na nieznany dotychczas prawu przedmiot regulacji dookreślenie działań, uprawnień lub obowiązków jednostek podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, które będą realizowane w ramach udzielania pomocy Komisji w przeprowadzaniu kontroli nie jest na ten moment możliwe do określenia. Przypadkowe zawężenie zakresu może spowodować brak możliwości udzielania pomocy w oczekiwanym zakresie. Jeżeli chodzi o kwestię obowiązku zachowania poufności informacji i danych uzyskanych podczas udzielania pomocy, w tym zakresie znajdują zastosowanie przepisy odnoszące się do pracowników poszczególnych jednostek.
77.	MSWiA	Art. 45 ust. 3	odnosząc się do informacji zawartej w tabeli uwag w pkt 224, w której projektodawca wskazał, że uwaga MSWiA dotycząca art. 44 ust. 3 (w obecnej wersji projektu art. 45 ust. 3) została uwzględniona - wskazać jednak należy, że uwaga ta nie została ujęta w projekcie ustawy. W związku z powyższym MSWiA wnosi o uzupełnienie art. 45 ust. 3 projektu o wskazanie, że Komisja może wystąpić o udzielenie pomocy również do Komendanta Stołecznego Policji;	Uwaga uwzględniona Przepis doprecyzowano zgodnie z treścią uwagi.
78.	MSWiA	Art. 45 ust. 4	odnosząc się do informacji zawartej w tabeli uwag w pkt 230, w której projektodawca wskazał, że uwaga MSWiA dotycząca art. 44 ust. 4 (w obecnej wersji projektu art. 45 ust. 4) została uwzględniona i dokonano modyfikacji przepisu - w ocenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, uwaga ta nie została uwzględniona w całości. W dalszym ciągu w projektowanej ustawie nie zawarto przepisu pozwalającego na wykorzystanie zwróconych środków z tytułu poniesionych przez Policję kosztów, wynikających z pomocy w przeprowadzeniu kontroli, określonych w art. 45 ust. 4 projektu ustawy. W ocenie MSWiA środki te będą stanowiły dochody budżetowe, a co za tym idzie będą podlegały odprowadzeniu do budżetu państwa. Mając na uwadze powyższe, przedmiotowy zwrot kosztów będzie	Uwaga uwzględniona Przepis (obecnie art. 37) otrzymał brzmienie „5. Rozliczenie kosztów pomocy udzielonej przez Policję odbywa się na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 37ata ust. 10 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 686 oraz z 2025 r. poz. 129)”.

			<p>traktowany jako dochody budżetu państwa, z koniecznością ich odprowadzenia, co w rezultacie nie przyczyni się do zrekompensowania zwiększonych wydatków Policji z tytułu nałożenia dodatkowych zadań, jakimi jest pomoc w przeprowadzaniu kontroli przestrzegania przepisów o systemach sztucznej inteligencji. Głównym problemem pozostaje możliwość pozyskania dodatkowych środków do budżetu Policji, celem pokrycia kosztów omawianej pomocy. W związku z tym warte rozważenia wydaje się uzupełnienie projektowanej ustawy o przepis wskazujący, że odzyskane koszty nie stanowiąc będą dochodu Skarbu Państwa. Niezależnie od powyższego wątpliwości budzi również zawarcie w art. 45 ust. 5 projektu odesłania do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 13 grudnia 2019 r. w sprawie kosztów udzielonej przez Policję lub Straż Graniczną pomocy w umożliwieniu dokonania inspekcji lub kontroli organowi wydającemu zezwolenie lub osobie upoważnionej do dokonywania tej inspekcji lub kontroli. Zauważyć należy, że rozporządzenie to zostało wydane na podstawie art. 37ata ust. 10 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, w związku z czym wątpliwości budzi możliwość zastosowania jego przepisów wprost do rozliczenia kosztów pomocy udzielanej przez Policję na podstawie projektowanej ustawy.</p>	
79.	MS	Art. 45 ust. 5	<p>Z kolei odesłanie zawarte w art. 45 ust. 5 projektu ustawy jest sprzeczne z § 4 ust. 3 zasad techniki prawodawczej. W ustawie można odsyłać jedynie do przepisów tej samej lub innej ustawy oraz do postanowień umów międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską i dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe. Prawidłowo przepis powinien brzmieć: „5. O ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, rozliczenie kosztów pomocy udzielonej przez Policję odbywa się na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 37ata ust. 10 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 686 oraz z 2025 r. poz. 129)”. Wydaje się, że odesłanie do przepisów rozporządzenia nastąpiło omyłkowo, bowiem w innych przepisach projekt prawidłowo odsyła do przepisów wydanych na</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis (obecnie art. 37) otrzymał brzmienie „5. Rozliczenie kosztów pomocy udzielonej przez Policję odbywa się na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 37ata ust. 10 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 686 oraz z 2025 r. poz. 129)”.</p>

			podstawie ustawy (np. art. 6 ust. 4, art. 26 ust. 6, art. 34 ust. 4 projektu ustawy).	
80.	MRiT	Art. 46 ust. 1	Ust. 1 stanowi, że „Z przeprowadzonych czynności kontrolnych kontrolowany sporządza projekt protokołu.” To kontrolujący, a nie kontrolowany, sporządza dokument wynikowy kontroli. Ponadto, dokumentem wynikowym kontroli we wszystkich znanych procedurach kontrolnych jest protokół lub wystąpienie pokontrolne, a nie ich projekty. Skoro projekt dokumentu jest podpisywany (a tak wynika z art. 46 ust. 3), to staje się dokumentem, czyli protokołem z kontroli. Mając na uwadze powyższe proponuje się odnieść w projektowanym przepisie nie do „projektu protokołu” tylko do „protokołu”	Uwaga częściowo uwzględniona Wyraz „kontrolowany” zastąpiono wyrazem „kontrolujący”. W zakresie projektu protokołu kontroli zamiarem projektodawcy było, aby dokument przed jego podpisaniem mógł podlegać uzgodnieniu treści. Projekt protokołu z chwilą jego podpisania przez obie strony staje się protokołem z kontroli.
81.	RCL	Art. 46 ust. 1	Zgodnie z art. 46 ust. 1 projektu to kontrolowany sporządza projekt protokołu. Rozwiązanie to należy uznać za zbyt daleko idące i niespójne systemowo – to kontrolujący jest podmiotem właściwym do sporządzenia tego protokołu. Odmienne rozstrzygnięcie wymaga szczegółowego omówienia w uzasadnieniu.	Uwaga uwzględniona Wyraz „kontrolowany” zastąpiono wyrazem „kontrolujący”.
82.	MRiT	Art. 46 ust. 8 pkt 1	Ust. 8 pkt 1 wymaga korekty, bowiem dokumentem wynikowym z kontroli powinien być protokół, a po wniesieniu zastrzeżeń, protokół z zastrzeżeniami kontrolowanego (o ile zostaną wniesione);	Uwaga wyjaśniona Zmodyfikowano treść przepisów W art. 38 wyraźnie rozdzielono projekt protokołu kontroli od końcowego protokołu kontroli. Przyjęto rozwiązanie, że do czasu ustalenia brzmienia treści dokumentu wynikowego z kontroli stanowi on projekt. Protokołem staje się po umożliwieniu kontrolowanemu do złożenia zastrzeżeń i ustosunkowaniu się do nich przez kontrolującego.
83.	Minister ds. UE	Art. 47	Zgodnie z nowododanym art. 47 projektu, w przypadku, gdy kontrolowany nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z rozporządzenia 2024/1689, Przewodniczący Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji wydaje zalecenia pokontrolne. W sytuacji niewywiązania się z zaleceń Komisja wszczyna postępowanie w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy. W tym kontekście pragnę zauważyć, że zgodnie z art. 74 ust. 1 rozporządzenia 2024/1689 do systemów sztucznej	Uwaga wyjaśniona Intencją wprowadzenia przedmiotowego przepisu było, danie możliwości Komisji aby w przypadku wykrycia w ramach przeprowadzonej kontroli naruszenia przez kontrolowanego obowiązków wynikających z rozporządzenia 2024/1689 lub decyzji

		<p>inteligencji objętych rozporządzeniem stosuje się przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów. Jak wynika z motywu 156 rozporządzenia 2024/1689 organy nadzoru rynku powinny mieć wszystkie uprawnienia w zakresie egzekwowania wymogów i obowiązków ustanowione w rozporządzeniu 2024/1689 oraz rozporządzeniu 2019/1020.</p> <p>Środki nadzoru rynku, które powinny przysługiwać organom nadzoru, zostały określone m.in. w art. 16 rozporządzenia 2019/1020. Jak wynika z art. 16 ust. 2 rozporządzenia 2019/1020 w związku z art. 74 ust. 1 rozporządzenia 2024/1689 w przypadku, gdy organy nadzoru rynku ustalą, że system sztucznej inteligencji stwarza ryzyko dla zdrowia lub bezpieczeństwa użytkowników, lub nie jest zgodny z rozporządzeniem 2024/1689 żąda niezwłocznie od właściwego podmiotu gospodarczego podjęcia odpowiednich i proporcjonalnych działań naprawczych w celu doprowadzenia do usunięcia niezgodności lub wyeliminowania ryzyka w określonym przez ten organ terminie. Natomiast zgodnie z art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2024/1689, jeżeli podmiot gospodarczy nie podejmie wymaganych działań naprawczych, organ nadzoru rynku zapewnia, aby produkt został wycofany z obrotu lub odzyskany, bądź by udostępnienie go na rynku zostało zakazane lub ograniczone, oraz aby odpowiednio poinformowano opinię publiczną, Komisję i inne państwa członkowskie.</p> <p>Odnosząc powyższe do przyjętych w projekcie rozwiązań należy zauważyć, że, po pierwsze, w przypadku gdy zalecenia pokontrolne odnoszą się do ryzyka, jakie stwarza system sztucznej inteligencji lub niezgodności tego systemu z rozporządzeniem 2024/1689 powinny być one wydawane przez organ nadzoru, a zatem przez Komisję, a nie jej Przewodniczącego. Po drugie, w przypadku niezastosowania się przez podmiot naruszający do takich zaleceń Komisja powinna być zobowiązana do wydania decyzji nakazującej wycofanie systemu z obrotu lub odzyskanie bądź by udostępnienie systemu na rynku zostało zakazane lub ograniczone, oraz aby odpowiednio poinformowano opinię publiczną, Komisję i inne państwa członkowskie. Tymczasem z projektowanych przepisów wynika, że w przypadku niezastosowania się do zaleceń pokontrolnych, Komisja wszczyna</p>	<p>wydanej przez Komisję mogła wezwać do ich usunięcia.</p> <p>W przypadku stwierdzenia na natomiast w ramach kontroli naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy, w tym też możliwości stwarzania ryzyka przez system sztucznej inteligencji Komisja wszczyna postępowanie, które zostanie zakończone decyzją nakazową, przewidującą odpowiednie sankcje tj. wycofanie systemu z obrotu lub zakaz udostępnienia systemu na rynku zostało zakazane lub ograniczenie, poinformowanie opinii publicznej, Komisji i innych państw członkowskich.</p> <p>Materiały z kontroli służą wtedy jako materiał dowodowy w postępowaniu co znacznie przyspiesza procedurę wydania decyzji.</p> <p>Dodatkowo wskazać na regulację zawartą w art. 55 dotyczącą procedury w przypadku, gdy system sztucznej inteligencji stwarza o którym ryzyko, mowa w art. 79 rozporządzenia 2024/1689.</p> <p>Uzupełniono uzasadnienie.</p>
--	--	---	--

			<p>postępowanie w sprawie naruszenia przepisów, w ramach którego możliwe jest podjęcie również innych decyzji, nieprowadzących do wycofania systemu sztucznej inteligencji i zakazu jego udostępniania czy ograniczenia. Aby zapewnić zgodność z prawem UE należałoby dookreślić, czego dotyczyć mogą zalecenia pokontrolne, a w przypadku, gdy będą się one odnosić do ryzyka, jakie stwarza system sztucznej inteligencji lub niezgodności tego systemu z rozporządzeniem 2024/1689, należy przewidzieć odpowiednią procedurę postępowania zgodną z art. 16 rozporządzenia 2019/1024.</p> <p>Jednocześnie w związku z koniecznością przyznania Komisji uprawnień, które przysługują organom nadzorczym na podstawie rozporządzenia 2019/1024, wyjaśnienia wymaga, czy w ramach decyzji kończącej postępowanie w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689, wydawanej na podstawie art. 54 projektu, będzie ona mogła wykonywać uprawnienia przewidziane w art. 16 ust. 3 i ust. 5 rozporządzenia 2019/1024.</p>	
84.	RCL	Art. 48 ust. 1	<p>Wskazanie w art. 48 ust. 1 projektu fakultatywnej przesłanki wszczęcia postępowania, o którym mowa w rozdziale 4 ustawy, którą jest stwierdzenie przez Komisję w toku kontroli, że mogło dojść do naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy, należy uznać za niejasne. Fakultatywny charakter tego uprawnienia Komisji jest niezrozumiały i pozostawia temu organowi zbyt daleko idące uprawnienia władcze. Proponuje się więc uzupełnić ten przepis o wskazanie w jakich przypadkach Komisja wszczyna przedmiotowe postępowanie, a w jakich może od tego odstąpić.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmieniono treść przepisu odstępując od jego fakultatywnego charakteru na rzecz obligatoryjnego wszczęcia przez Komisję postępowania, o którym mowa w rozdziale 4 ustawy (art. 40).</p>
85.	MSZ	Art. 55 ust. 2	<p>Po wprowadzonych zmianach, art. 55 ust. 2 projektu ustawy wydaje się nadmiernie rozszerzać kompetencje Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, ponieważ zgodnie z literalnym brzmieniem tego przepisu Komisja byłaby uprawniona do podejmowania działań w przypadku każdego wpływu (rzeczywistego lub jedynie potencjalnego) wywieranego na opinię publiczną, a nie tylko wpływu wywieranego za pomocą manipulacji i dezinformacji.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W przepisie całkowicie odstąpiono o regulowania kwestii wywierania wpływu na opinie i nastroje społeczne w stopniu istotnym dla wyniku wyborów.</p>
86.	MRiT	Art. 55 ust. 2	<p>Zgodnie z art. 55 ust. 2 w przypadku stwierdzenia przez Komisję, że system sztucznej inteligencji stwarza bezpośrednie ryzyko zagrożenia dla życia, zdrowia, bezpieczeństwa lub ochrony praw</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			<p>podstawowych osób fizycznych, lub też wywiera lub poprzez swoje działanie może wywrzeć wpływ na opinie i nastroje społeczne w stopniu istotnym dla wyniku mających się odbyć w terminie nie dłuższym niż 30 dni od stwierdzenia tego ryzyka w odniesieniu do wyborów do Sejmu, Senatu, Parlamentu Europejskiego, do samorządowych organów stanowiących i wykonawczych lub na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja może wydać decyzję nakazującą operatorowi tego systemu zaprzestanie stosowania lub wycofanie systemu w trybie, o którym mowa w ust. 4, z rynku lub użytku. Decyzji Komisji może zostać nadany rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>Powyższy przepis może rodzić dla operatorów korzystających z systemów AI niepewność prawną w zakresie interpretacji przesłanki możliwości wywierania wpływu na opinie i nastroje społeczne w stopniu istotnym dla wyniku wyborów.</p> <p>W celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych i niepewności dla podmiotów gospodarczych należałoby rozważyć doprecyzowanie tej przesłanki poprzez wskazanie na możliwość manipulowania opinią publiczną, np. w szczególności w następstwie dezinformacji. System AI może bowiem wywierać różny wpływ, niekiedy neutralny bądź pozytywny. Wycofanie systemu AI może oznaczać ograniczenie dostępu do powszechnie dostępnego źródła informacji, w tym dostępnego za pośrednictwem portalu internetowego, przez organ administracji, a nie przez sąd. W takich sprawach ważne jest zmniejszenie uznaniowości organu i określenie precyzyjnych przesłanek korzystania z takiego nadzwyczajnego uprawnienia, które może istotnie ingerować w swobodę działalności gospodarczej;</p>	<p>W przepisie odstąpiono od regulowania kwestii wywierania wpływu na opinie i nastroje społeczne w stopniu istotnym dla wyniku wyborów.</p>
87.	MS	Art. 56	<p>Natomiast w zakresie rozdziału 4 projektu ustawy, dotyczącego postępowania w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz co do stosowania do tego postępowania, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego (art. 56 projektu ustawy), szczególnie istotne wydaje się przeprowadzenie przez projektodawcę analizy przepisów k.p.a. i wyłączenie stosowania tych przepisów k.p.a., które nie korespondują z postępowaniem z rozdziału 4.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis został uzupełniony w zakresie odpowiedniego stosowania KPA w odniesieniu do postępowań przed Przewodniczącym Komisji.</p>

88.	MS	Art. 57	<p>W art. 57 ust. 3 omyłkowo znalazło się odwołanie do ust. 1 zamiast do ust. 2 oraz błędne przywołanie, że stosuje się przepisy „z zakresu postępowania w sprawach naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 zamiast, że stosuje się przepisy o postępowaniu w sprawach naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689. Po zmianach proponuje się następujące brzmienie przepisu:</p> <p>„Art. 57. 1. Od postanowienia Komisji w sprawie, o której mowa w art. 53 przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.</p> <p>2. Od decyzji Komisji, o której mowa w art. 55 ust. 3 i 4 przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.</p> <p>3. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689.</p> <p>4. Do postanowień Komisji, od których służy zażalenie, przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.”</p> <p>W kontekście projektowanego ust. 2 dodatkowo nie jest jasne, czy odwołanie będzie podlegało opłacie (jak i inne środki zaskarżenia). W projekcie ustawy nie przewidziano zmian w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 959), co oznaczać może brak ponoszenia opłat od tych pism procesowych.</p> <p>Okoliczność, że ww. pisma są wolne od opłaty wymagają wyraźnego stwierdzenia na poziomie ustawy i szczegółowego uzasadnienia, czego w przedmiotowym projekcie brakuje.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis został uzupełniony w sposób zapewniający jednakowe postępowania w przypadku odwołań od decyzji i zażaleń na postanowienia Komisji.</p>
89.	MS	Art. 57 ust. 2	<p>art. 57 ust. 2 projektu przewiduje odwołanie od decyzji Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji w szczególności wymienionej w art. 55 ust. 4 ustawy. Tymczasem ten ostatni przepis w obecnej wersji projektu nie dotyczy wydania decyzji, a wszczęcia lub prowadzenia postępowania w trybie przyspieszonym.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis został skorygowany i dostosowany do aktualnego brzmienia projektu ustawy.</p>
90.	MZ	Art. 57 ust. 2 i 3	<p>W treści projektowanego art. 57 ust. 2 i 3 występują błędne odesłania odpowiednio do art. 55 ust. 3 i 4 (który nie dotyczy decyzji) oraz ust. 1 (który nie dotyczy odwołań).</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis został skorygowany i dostosowany do aktualnego brzmienia projektu ustawy.</p>

91.	MRiT	Art. 57 ust. 3	w projektowanym art. 57 ust. 3, który określa jakie przepisy stosuje się do postępowania w sprawach odwołań, błędnie odwołano do ust. 1, bowiem w tym przepisie mowa jest o zażaleniu, zaś w ust. 2 o odwołaniu. Tym samym proponuję odesłanie do ust. 2;	Uwaga uwzględniona Przepis został skorygowany i dostosowany do aktualnego brzmienia projektu ustawy.
92.	MS	Art. 60	Należy zauważyć również, że przepisy dotyczące trybów nadzwyczajnych z k.p.a. nie korespondują z proponowanym brzmieniem art. 60 projektu ustawy, w którym wskazuje się, że „akta postępowania przechowuje się przez okres 5 lat od zakończenia postępowania, chyba że przepisy odrębne przewidują inny okres przechowywania określonych informacji”. Należy bowiem mieć na uwadze, że k.p.a. przewiduje możliwość wzruszenia decyzji, w zależności od podstawy prawnej jej wzruszenia, w terminie do 10 lat od dnia jej doręczenia.	Uwaga uwzględniona Przepis otrzymał nowe brzmienie: „Art. 52. Akta postępowania przechowuje się przez okres 10 lat od dnia doręczenia decyzji, chyba że przepisy odrębne przewidują inny okres przechowywania określonych informacji.”.
93.	Minister ds. UE	Art. 61 ust. 1	Projektowany art. 61 ust. 1 ustawy przewiduje możliwość zawarcia układu w sprawie warunków nadzwyczajnego złagodzenia sankcji. Taki układ może być zawarty w toku postępowania w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy. Jest on zawierany między Komisją Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji a podmiotem naruszającym, a w jego efekcie może dojść do złagodzenia, a nawet odstąpienia od sankcji. Jak wynika z art. 61 ust. 1 projektu, układ może być zawarty m.in., jeśli przyczyni się do przyspieszenia postępowania. Wydaje się, że taka przesłanka nie powinna uzasadniać odstąpienia od złagodzenia lub wymierzenia kary podmiotowi, który dopuścił się naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689. Rozporządzenie 2024/1689 w art. 99 ust. 7 określa, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej oraz przy ustalaniu jej wysokości w każdej indywidualnej sprawie. Wśród tych okoliczności nie ma przesłanki odnoszącej się do przyspieszenia postępowania. Tym samym projektodawca powinien z niej zrezygnować, pozostawiając jedynie przesłankę odnoszącą się do realizacji celów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy. Ponadto, przy określaniu wymiaru sankcji, która będzie nakładana przez Komisję w ramach układu należy wziąć pod uwagę okoliczności	Uwaga wyjaśniona Zgodnie z aktualnym brzmieniem przepisu: „Art. 53. 1. W toku postępowania, o którym mowa w rozdziale 4 ustawy, Komisja może wydać postanowienie o możliwości zawarcia układu w sprawie warunków nadzwyczajnego złagodzenia sankcji, jeżeli uzna, że przyczyni się do pełniejszej realizacji celów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy, a działanie strony będące przedmiotem postępowania nie doprowadziło do wystąpienia zdarzeń, o których mowa w art. 3 pkt 49 lit. a, b lub d rozporządzenia 2024/1689.” Przesłanka szybkości postępowania nie jest uwzględniona w treści tego przepisu.

			określone w art. 99 ust. 7 rozporządzenia 2024/1689, analogicznie do rozwiązania przewidzianego w art. 97 ust. 2 projektu.	
94.	MRiT	Art. 63 ust. 3 lub Art. 64 ust 2	W przywołanym art. 63 ust. 3 nie ma mowy o sposobie zabezpieczenia finansowania działań, zasadnym wydaje się uzupełnienie art. 63 ust. 3 o tę treść lub korektę art. 64 ust. 2;	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zmieniono treść przepisu, wykreślono sposób zabezpieczenia finansowania.</p> <p>„3. W przypadku podjęcia zobowiązania, o którym mowa w art. 53 ust. 5 ustawy, strona postępowania przedstawia Komisji zakres działań, jakie zamierza podjąć, sposób oraz czas ich wykonania. Jednocześnie strona postępowania składa oświadczenie o braku wiedzy o przeszkodach uniemożliwiających wykonanie zobowiązania, o którym mowa w art. 53 ust. 5 ustawy, zgodnie z tym co przedstawiła Komisji, według stanu na moment składania oświadczenia.”</p>
95.	RCL	Art. 77 ust. 1 i 2	Zwraca się uwagę na konieczność uzupełnienia przepisów projektu w odniesieniu do publikowanych przez Komisję wykazów, o których mowa w art. 77 ust. 1 i 2 projektu. Mając na względzie, że wykazy te stanowią „rejestry publiczne” w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, konieczne jest uzupełnienie projektu o regulacje, które będą się odnosić do obowiązków związanych z prowadzeniem rejestru publicznego, wynikających przede wszystkim z art. 14 i 15 ww. ustawy.	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W art. 68 dodano ust. 4 i 5 w brzmieniu:</p> <p>„4. Wykaz prowadzi się przy użyciu systemu teleinformatycznego, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnia ochronę przed nieuprawnionym dostępem do wykazu; 2) zapewnia integralność danych w wykazie; 3) zapewnia dostępność systemu teleinformatycznego, w którym wykaz jest prowadzony, 4) przeciwdziała uszkodzeniom systemu teleinformatycznego, w którym wykaz jest prowadzony; 5) określa zasady bezpieczeństwa przetwarzanych danych, w tym danych osobowych; 6) zapewnia rozliczalność działań dokonywanych na danych wykazu.

				5. Komisja jest administratorem danych przetwarzanych w wykazie.”
96.	RCL	Art. 78 ust. 1	W projektowanym art. 78 ust. 1 wątpliwości budzi ustanawianie regulacji odnoszącej się do systemu sztucznej inteligencji wysokiego ryzyka. Mając na względzie wyjaśnienia projektodawcy (uzasadnienie projektu, str. 4) co do celowego nieobjęcia projektem wszystkich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2024/1689, które będą wchodzić w życie w terminie od 2026 do 2027 r. (m.in. odnoszące się do systemów AI wysokiego ryzyka oraz ustanowienia piaskownic regulacyjnych) w oczekiwaniu na uprzednio wypracowane i opublikowane przez Komisję Europejską akty wykonawcze, odniesienie się w regulacji art. 78 ust. 1 projektu do dostawcy systemu sztucznej inteligencji wysokiego ryzyka jest nieprawidłowe i powinno być usunięte.	Uwaga uwzględniona Art. 78 został wykreślony.
97.	Minister Koordynator Służb Specjalnych	Art. 80	Przekazywanie przez Przewodniczącego Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji m.in. do CSIRT GOV zgłoszenia o zaistnieniu poważnego incydentu wraz z istotnymi informacjami. W zgłoszonej wcześniej uwadze wskazano na konieczność uwzględnienia informacji stanowiących tajemnice prawnie chronione, w tym stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, w katalogu informacji przekazywanych przez Przewodniczącego Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji do CSIRT wraz ze zgłoszeniem o zaistnieniu poważnego incydentu, co zostało uwzględnione przez projektodawcę poprzez zmianę brzmienia art. 80 projektu. W wyniku wprowadzonych zmian, w aktualnym brzmieniu projektu zaproponowano jednak mechanizm wnioskowania w przedmiocie przekazywania tych informacji o incydentach poważnych, co może mieć negatywny wpływ na przepływ informacji o występujących zagrożeniach. Należy przy tym zaznaczyć, że projekt ustawy nie wskazuje na czyj wniosek Komisja ma przekazywać informacje, dlatego wymaga on doprecyzowania. Należy zaznaczyć, że z uwagi na zadania określone w przepisach ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1077 i 1222), właściwy CSIRT powinien otrzymywać informacje o zagrożeniach (a zwłaszcza poważnych, które są przedmiotem regulacji) „z urzędu”, tj. bez dodatkowych wniosków czy w	Uwaga częściowo uwzględniona wyjaśniona Zmieniono treść przepisu: „Art. 70. 1. Przewodniczący Komisji dokonuje oceny zgłoszenia i, jeśli wymagają tego okoliczności sprawy, w szczególności, gdy incydent stanowi lub może prowadzić do naruszenia prawa, niezwłocznie przekazuje informację o dokonanym zgłoszeniu, o którym mowa w art. 69 ust. 1, oraz informacje, o których mowa w art. 69, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, o których mowa w rozporządzeniu 2024/1689 oraz ustawie: 1) z urzędu lub na wniosek: a) organom i podmiotom, których mowa w art. 69 ust. 1 oraz w rozporządzeniu 2024/1689, umieszczonym w wykazie prowadzonym na podstawie art. 8 pkt 4, b) Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, c) ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji,

			również bliżej nieokreślonej sytuacji uzasadnionej, wszakże okolicznościami sprawy.	d) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych, e) Komisji Nadzoru Finansowego, f) Komisji Europejskiej, g) właściwym organom nadzoru rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej; 2) z urzędu, właściwemu CSIRT MON, CSIRT NASK lub CSIRT GOV – z uwzględnieniem przepisów o ochronie danych osobowych w celu realizacji przez te organy ich zadań określonych w rozporządzeniu 2024/1689 lub ustawie.”
98.	MRiT	Art. 82 ust. 1	W projektowanym art. 82 w ust. 1 wskazano, że jednostka oceniająca zgodność składa wniosek w sprawie notyfikacji jednostki oceniającej zgodność, o którym mowa w art. 81 ust. 1 ustawy, w postaci elektronicznej do ministra właściwego do spraw informatyzacji. Należy zauważyć, że w art. 81 ust. 1 ustawy jest mowa o organie notyfikującym. Weryfikacji wymaga prawidłowość tego odesłania, ponieważ wydaje się, że chodzi o art. 81 ust. 2	Uwaga uwzględniona Odesłanie dostosowano do aktualnego brzmienia przepisów ustawy.
99.	RCL	Art. 82 ust. 3 pkt 1	W art. 82 ust. 3 pkt 1 projektu proponuje się skreślić wyrazy „na podstawie oceny, o której mowa w art. 43 rozporządzenia 2024/1689”. Należy wskazać, że przepis art. 43 rozporządzenia 2024/1689 odnosi się do procedur oceny zgodności – wybieranych przez dostawcę w odniesieniu do systemów AI wysokiego ryzyka wymienionych w załączniku III pkt 1, tak więc nie stanowi on podstawy uzyskania „certyfikatu potwierdzającego uzyskanie akredytacji” przez jednostkę oceniającą zgodność.	Uwaga uwzględniona Przepisowi nadano nowe brzmienie, w którym odstąpiono od odesłania do art. 43 rozporządzenia 2024/1689.
100.	Minister ds. UE	Rozdział 8	W projekcie dodany został rozdział 8 dotyczący środków wspierających innowacyjność. W rozdziale tym określono ramy tworzenia tzw. piaskownic regulacyjnych w rozumieniu art. 3 pkt 55 rozporządzenia 2024/1689. W tym kontekście chciałem zwrócić uwagę na art. 58 rozporządzenia 2024/1689, który zobowiązuje Komisję Europejską do przyjęcia aktów wykonawczych określających szczegółowe zasady dotyczące ustanawiania, opracowywania, wdrażania, działania piaskownic regulacyjnych w zakresie sztucznej inteligencji i nadzoru nad nimi.	Uwaga uwzględniona Art. 87 (obecnie art. 76) został zmodyfikowany przez wykreślenie szczegółowych uregulowań dotyczących warunków uczestnictwa w piaskownicy regulacyjnej. Wykreślono ust. 2-6.

			Celem ustanowienia tych zasad jest uniknięcie fragmentacji w całej Unii. W związku z tym, że określone w projektowanym rozdziale 8 przepisy odnoszą się do warunków uczestnictwa w konkursie (art. 87 projektu), a zatem kwestii, które mają być określone na poziomie UE, jak wynika z art. 58 ust. 1 lit. a) i c), proponuję, aby zostały one usunięte z projektu.	
101.	MS	Rozdział 8	Ponadto, zapisów rozdziału 8 nie można uznać za wystarczające w zakresie zestawu działań wspierających rozwój systemów sztucznej inteligencji. Uwzględnić należy specjalne wspierania działań rozwijających AI odnośnie korzyści dla społeczeństwa i środowiska, wspierania projektów multidyscyplinarnych, itp.	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektodawca jest zdania, że treść przepisów projektu oddaje konstrukcję i cel rozporządzenia będącego przedmiotem prac legislacyjnych.</p> <p>W polskim porządku prawnym cele związane z wspieraniem nauki i wdrożeń uregulowane są na mocy wielu ustaw m.in. poprzez powołanie dedykowanych tym celom agencji (NCBiR, NCN), a powielanie tego podejścia w przedmiotowej ustawie nie byłoby celowe.</p>
102.	MF	Rozdział 8	<p>Zgodnie z art. 85 ust. 5 opłata za uczestnictwo w piaskownicy regulacyjnej podmiotów innych niż mikroprzedsiębiorcy, mali i średni przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.), nie może być wyższa niż czterokrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773). W art. 87 ust. 4 określono warunki, jakie musi spełnić podmiot, aby zostać zakwalifikowany do uczestnictwa w piaskownicy regulacyjnej, natomiast w ust. 6 określono, co powinna zawierać oferta w konkursie. Projektowane przepisy wśród wymienionych warunków nie uwzględniają dowodu uiszczenia opłaty.</p> <p>W celu uniknięcia uczestniczenia w piaskownicy regulacyjnej przez podmioty, które nie zapłaciły opłaty, o której mowa w projektowanym art. 85 ust. 5, oraz konieczności egzekucji takiej opłaty należy wprowadzić przepis, który pozwoli pozostawić bez rozpatrzenia ofertę, do której nie dołączono dowodu uiszczenia opłaty.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W projekcie ustawy odstąpiono od szczegółowych regulacji w zakresie wymogów formalnych jakie muszą spełnić podmioty ubiegające się o udział w piaskownicy regulacyjnej. Z projektu wykreślono również regulacje dotyczące oferty. Kwestie uczestnictwa w piaskownicy regulacyjnej, mają być określone na poziomie UE.</p> <p>Mając powyższe na uwadze te warunki udziału w konkursie będą wskazywane w ogłoszonych Przewodniczącego Komisji.</p>

103.	MRiT	Art. 85 ust. 1	<p>Proces udzielania zgody na przystąpienie do piaskownicy regulacyjnej przez dany podmiot, o którym mowa w art. 85 ust. 1, wymaga doprecyzowania. Z jednej strony przepis art. 85 ust 1 stanowi, że Przewodniczący Komisji w drodze decyzji może udzielić zgody na odstępstwo, natomiast zgodnie z art. 88 ust. 3 i 4 o uczestnictwie w piaskownicy będzie decydowała lista rankingowa opublikowana w wyniku przeprowadzonego konkursu. Nie jest więc jasne, gdzie istnieje przestrzeń do wydawania decyzji. Wydaje się, że Przewodniczący Komisji powinien zatwierdzać listę rankingową, a nie wydawać odrębną decyzję. Dodatkowo ww. przepis, w myśl którego „Przewodniczący Komisji może ustanowić piaskownicę regulacyjną” wymaga doprecyzowania. Nie wiadomo bowiem na podstawie jakich przesłanek i w jakim trybie Przewodniczący podejmuje decyzję o ustanowieniu piaskownicy. Biorąc po uwagę, że zgodnie z założeniami rozporządzenia unijnego uczestnictwo w piaskownicy regulacyjnej w zakresie AI powinno przyczyniać się do opartego na dowodach uczenia się działań regulacyjnych warto rozważyć rozwiązanie, w którym wnioski o utworzenie piaskownicy do Komisji składa właściwy regulator odpowiedzialny za przepisy których ma dotyczyć wnioskowana piaskownica regulacyjna (od których udziela się odstępstwa uczestnikom piaskownicy),</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W art. 75 ust. 1 wskazano na obligatoryjne ustanowienie piaskownicy przez Przewodniczącego Komisji. Dodatkowo zmodyfikowano przepisy w zakresie ustanawiania piaskownic.</p>
104.	MRiT	Art. 85 ust. 2 pkt 1	<p>Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2024/1689 system zarządzania jakością jest wprowadzany/wdrażany przez podmioty, a nie prowadzony, stąd w projektowanym ust. 2 w pkt 1 zamiast wyrazu: „prowadzenie” proponuje się „wprowadzenie”,</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Brzmienie przepisu zostało skorygowane zgodnie z treścią uwagi (art. 75 ust. 3 pkt 1).</p>
105.	MRiT	Art. 85 ust. 3	<p>Ograniczanie na poziomie ustawy czasu trwania piaskownicy do jednego roku z możliwością jednorazowego przedłużenia do 6 miesięcy pozbawia organ elastyczności w procesie ustanawiania i wdrażania piaskownicy, która powinna dotyczyć innowacyjnych projektów o różnej skali złożoności i tym samym różnym harmonogramie potrzebnym do jego finalizacji. Projekt ustawy w art. 85 ust. 3 wprowadza tym samym przepis nadmiernie ograniczający wobec wymogu rozporządzenia unijnego zgodnie z którym uczestnictwo w piaskownicy regulacyjnej w zakresie AI ma być ograniczone do okresu odpowiedniego dla złożoności i skali projektu, który to okres może zostać przedłużony przez</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>W art. 85 ust. 3 został wykreślony.</p>

			właściwy organ krajowy. Dokumentem, który jest właściwy do regulowania szczegółowych warunków piaskownicy, w tym czasu jej trwania, jest Plan działania piaskownicy, który zgodnie z rozporządzeniem stanowi „dokument uzgodniony między uczestniczącym dostawcą a właściwym organem opisujący cele, warunki, ramy czasowe, metodykę i wymogi dotyczące działań prowadzonych w ramach piaskownicy”	
106.	MRiT	Art. 85 ust. 7	W ust. 7 błędnie odesłano do art. 57 ust. 1, który dotyczy zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów na postanowienie Komisji, należy wskazać poprawny artykuł odnoszący się do właściwych organów nadzoru;	Uwaga uwzględniona Wykreślono odwołanie do art. 57 ust. 1.
107.	MRiT	Art. 86	Określanie w projektowanym art. 86 maksymalnej liczby użytkowników, na których może oddziaływać projekt piaskownicy regulacyjnej, nie ma uzasadnienia i może zahamować w Polsce rozwój konkurencyjnych rozwiązań w skali globalnej. W tym kontekście nie jest również zrozumiały powód, dla którego limity uzależnia się od liczby osób zamieszkujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Brakuje wystarczająco szczegółowych informacji, z czego wynika konieczność określenia limitów oraz jak zostały określone. Dodatkowo powiązanie liczby użytkowników piaskownicy z możliwościami organizacyjnymi Komisji i przewidywanym zainteresowaniem uczestnictwem w piaskownicy regulacyjnej jest niezrozumiałe;	Uwaga uwzględniona Art. 86 został wykreślony.
108.	MRiT	Art. 87 – Art. 89	Projektowane przepisy art. 87 - art. 89 w zakresie konkursów na uczestnictwo w piaskownicy wydają się zbyt szczegółowe i ograniczające. Przykładowo nie wiadomo na jakiej podstawie podjęto decyzję o określeniu w art. 87 ust. 3 projektowanej ustawy częstotliwości ogłaszania konkursów (nie rzadziej niż trzy razy w roku) w sytuacji, gdy nie jest znane zainteresowanie daną piaskownicą ani nie ma wcześniejszych doświadczeń w uruchamianiu takich instrumentów, z którym można byłoby skorzystać. Jak pokazują doświadczenia innych państw niedoszacowane, a przez to ryzykowne, jest wdrażanie piaskownic regulacyjnych, gdyż może prowadzić do nieprzewidzianych skutków dla konkurencji, konsumentów i regulacji;	Uwaga uwzględniona Przepisy zostały zmodyfikowane w oparciu o zgłoszone uwagi. Odstąpiono od części regulacji m.in. w zakresie art. 87 (obecnie art. 76), w tym zakresie warunki uczestnictwa zostaną określone w ogłoszeniu o konkursie.
109.	MRiT	Art. 87 ust 2. pkt 2	Mając na uwadze, że podstawowym celem piaskownicy jest testowanie i walidowanie innowacyjnych rozwiązań AI a najbardziej pożądanymi uczestnikami piaskownicy start-upy i	Uwaga uwzględniona W art. 87 w ust. 4 pkt 2 został wykreślony.

			inne firmy MŚP, zaproponowany art. 87 ust. 4 pkt 2 ustanawiający wymóg, żeby projekt przyczynił się do osiągnięcia celów Strategii cyfryzacji Państwa, jest wymogiem nadmiarowym i potencjalną dużą barierą do korzystania z piaskownicy przez wymienione podmioty. Dodatkowo, uzależnienie piaskownicy od dokumentu strategicznego, który nie został na ten moment przyjęty przez Radę Ministrów, stanowi bardzo duże ryzyko dla uruchamiania takich piaskownic w przyszłości;	
110.	MRiT	Art. 87 ust. 6 pkt 6	<p>Wymóg przedłożenia informacji o dotychczasowych wdrożeniach w obszarze AI przez podmiot składający ofertę, o którym mowa w art. 87 ust. 6 pkt 6 budzi wątpliwości interpretacyjne i nie znajduje uzasadnienia w kontekście celów projektowanej ustawy. Zgodnie z jej przepisami, jednym z kluczowych założeń piaskownicy regulacyjnej jest stworzenie warunków do testowania innowacyjnych rozwiązań AI, w szczególności przez podmioty o wysokim potencjale innowacyjnym, w tym start-upy. Tymczasem nałożenie obowiązku wykazania wcześniejszych wdrożeń może prowadzić do ograniczenia dostępu do piaskownicy dla podmiotów, które – choć nieposiadające uprzedniego doświadczenia wdrożeniowego – opracowują przełomowe rozwiązania w zakresie AI. Ponadto, konstrukcja przepisu sugeruje, że doświadczenie we wdrażaniu systemów AI może wpływać na ocenę oferty i pozycję rankingową podmiotu, co mogłoby prowadzić do nierównego traktowania uczestników oraz stać w sprzeczności z zasadą otwartości piaskownicy na innowacyjne podmioty niezależnie od ich dotychczasowego dorobku. W konsekwencji, kryterium to może działać na niekorzyść tych podmiotów, dla których piaskownica regulacyjna stanowi pierwszą okazję do testowania swoich rozwiązań w warunkach rzeczywistych. Zatem wymóg ten jest nieuzasadniony i ma charakter ograniczający czy nawet odstraszający. Mając na uwadze powyższe rekomenduje usunięcie tego punktu;</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W art. 87 (obecnie 76) w ust. 6 pkt 6 został wykreślony.</p>
111.	MRiT	Art. 89 ust. 7	W art. 89 ust. 7, zgodnie z którym komisja konkursowa do ponownej oceny ofert przygotowuje aneksy do protokołu i listy rankingowej, błędnie odesłano do w art. 87 ust. 4, który określa warunki uczestnictwa w piaskownicy regulacyjnej, wydaje się, że prawidłowe odwołanie dotyczy art. 88 ust. 3;	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Skorygowano odesłanie z uwzględnieniem zmiany numeracji przepisów projektu w wyniku przyjętych uwag.</p>

112.	MRiT	Art. 93 ust. 2	zgodnie z art. 93 ust. 2 „Przewodniczący Komisji po otrzymaniu, o którym mowa w ust. 2, może podjąć decyzję o: (...)”. Należy zauważyć, że w przepisie brakuje doprecyzowania, co „otrzymuje” Przewodniczący Komisji, a także odesłanie wymaga korekty (wydaje się, że chodzi o otrzymanie przez Przewodniczącego Komisji powiadomienia, o którym mowa w ust. 1). Proponowane brzmienie: „2. Przewodniczący Komisji po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, (...)”;	Uwaga uwzględniona Przepis został wykreślony.
113.	MF	Art. 96	Przepis art. 96 stanowi, że minister właściwy do spraw informatyzacji może udzielać pomocy finansowej w zakresie badań naukowych lub prac rozwojowych oraz finansować lub współfinansować programy i projekty w tym zakresie, m.in. ze budżetu państwa, w obszarze realizowanym przez jednostki podległe temu ministrowi lub przez niego nadzorowane. Z treści przepisu ani z uzasadnienia nie wynika, o które (konkretne) jednostki chodzi, ani w jaki sposób będą one finansowane. W szczególności nie wskazano, czy jednostki te będą otrzymywać dotacje z budżetu państwa na ten cel, a jeżeli tak – jaki rodzaj dotacji jest przewidziany. Kwestia ta wymaga wyjaśnienia i doprecyzowania – należy szczegółowo opisać zadania, które będą realizowane przez poszczególne jednostki, oraz formę ich finansowania. Ponadto należy uszczegółowić zakres (potencjalnie) zawieranych umów i porozumień. W związku z tym w OSR powinno znaleźć się zapewnienie, że pomoc finansowa udzielana przez ministra właściwego do spraw informatyzacji będzie każdorazowo finansowana w ramach dotychczasowego limitu wydatków części 27 – Informatyzacja i nie będzie stanowić podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel w okresie obowiązywania ustawy.	Uwaga wyjaśniona W przepisie uwzględniono dotację jako formę finansowania jednostek podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w zakresie pomocy w obszarze badań naukowych lub prac rozwojowych. W pozostałym zakresie uzupełniono uzasadnienie.
114.	MF	Rozdział 9	W Tabeli uwag w poz. 287 projektodawca nie przedstawił argumentów przemawiających za nieuwzględnieniem uwagi Ministra Finansów dotyczącej egzekucji kar. Nie pozwala to na analizę stanowiska projektodawcy i ewentualne odstępianie od podniesionej wcześniej uwagi. W związku z tym ponownie wskazuję, że nieuiszczone kary pieniężne nakładane przez Komisję w drodze decyzji będą	Uwaga wyjaśniona W ocenie projektodawcy nie ma podstawy do zmiany ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji gdyż intencją jest wykorzystanie „modelu” wzorowanego na UOKIK.

			<p>egzekwowane w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132), zwanej dalej „u.p.e.a.”. Wierzycielem należności z tytułu tych kar, tj. podmiotem uprawnionym do żądania ich wykonania w drodze egzekucji administracyjnej, będzie Komisja. Komisja będzie zatem również organem właściwym do rozpatrzenia ewentualnego zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej (art. 34 § 2 u.p.e.a.). Zgodnie z art. 34 § 3 u.p.e.a. na postanowienie wierzyciela w sprawie zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej przysługuje zażalenie, które wnosi się do organu odwoławczego za pośrednictwem organu, który wydał zaskarżone postanowienie (art. 17 § 1 zdanie trzecie u.p.e.a.). Tymczasem projekt ustawy nie przewiduje dla Komisji organu odwoławczego, przyjmując, że postępowanie przed Komisją będzie jednoinstancyjne. Przy czym zakłada się, że odwołania od decyzji Komisji będą rozpatrywane przez sąd. W mojej ocenie nie dotyczy to jednak rozstrzygnięć Komisji działającej w roli wierzyciela w trybie przepisów u.p.e.a.</p> <p>Należy też podkreślić, że zgodnie z art. 3 § 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, z późn. zm.) kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na postanowienia wydane w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym, na które przysługuje zażalenie.</p> <p>Zasadne jest zatem zastosowanie rozwiązania, zgodnie z którym do postanowień, od których przysługuje zażalenie, wydanych przez Komisję jako wierzyciela na podstawie przepisów u.p.e.a., stronie przysługiwać będzie prawo do wniesienia wniosku do Komisji o ponowne rozpatrzenie sprawy, przy czym termin do wniesienia tego wniosku powinien wynosić 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.</p> <p>W związku z powyższym przedstawiam(kierunkową) propozycję zmiany art. 17 § 1a u.p.e.a.:</p> <p>„§ 1a. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, do zażeń na postanowienia, o których mowa w art. 34 § 2, wydanych przez wierzycieli, dla których organem wyższego stopnia jest minister albo w stosunku do których brak organu wyższego stopnia, stosuje</p>	
--	--	--	---	--

			się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym, że termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.”.	
115.	MF	Art. 99	<p>Zgodnie z art. 99 środki finansowe z administracyjnej kary pieniężnej stanowią przychód Biura Komisji.</p> <p>Jednocześnie w OSR wskazano, że ustalenie szacunkowej wysokości kar z tytułu naruszenia przepisów nie jest możliwe w oparciu o obecny stan wiedzy. Informacja ta jest niewystarczająca – należy oszacować także dochody z tytułu kar, w podziale na poszczególne lata.</p> <p>Podkreślenia wymaga, że kary pieniężne, co do zasady, powinny stanowić dochód budżetu państwa. W przypadku, gdyby środki finansowe z administracyjnej kary pieniężnej miały stanowić przychód Biura Komisji (a nie budżetu państwa) powinno to zostać również wskazane w art. 32 ust. 2, który określa katalog przychodów Biura Komisji, chyba, że przychody z tytułu kar miałyby się mieścić w kategorii „innych przychodów” określonych w art. 32 ust. 2 pkt 5. W takim przypadku uzasadnienie powinno wyjaśniać przyczyny zakwalifikowania tych środków do przychodów Biura Komisji a nie budżetu państwa.</p> <p>Jednocześnie jednak należy zauważyć, że zakładane pomniejszenie dochodów budżetu państwa powinno być istotnym elementem analizy zasadności tworzenia nowej pozabudżetowej jednostki.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zgodnie z nowym brzmieniem art. 87 środki finansowe z administracyjnych kar pieniężnych będą stanowiły przychód budżetu państwa.</p>
116.	MS	Art. 107	<p>Ponownie należy zauważyć, że polecenie nowelizacyjne zawarte w projektowanym art. 107. „W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 1568 i 863) w tytule VII po dziale IVF dodaje się dział IVFA” wymaga doprecyzowania w sposób następujący:</p> <p>- „DZIAŁ IVFA. POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NARUSZENIA PRZEPISÓW ROZPORZĄDZENIA 2024/1689” ponieważ zmiana dokonywana jest w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII, zgodnie z systematyką k.p.c. W poprzednio nadesłanym projekcie, uzasadnienie w zakresie zmian w k.p.c. było lakoniczne, tym niemniej było.</p> <p>Obecnie projektowane uzasadnienie nie zawiera w ogóle odniesienia do zmian poczynionych w k.p.c. Koniecznym jest</p>	<p>Uwagi częściowo uwzględnione</p> <p>Polecenie nowelizacyjne oraz treść przepisów w zakresie art. 479⁸⁸ a,b,c,e, f i h, została doprecyzowana i uzupełniona zgodnie z treścią uwag.</p> <p>W zakresie możliwości zawierania ugody przed sądem należy wyjaśnić, że w projekcie przewidziano możliwość zawarcia układu przez KRiBSI. Układ ma na celu umożliwienie nie tylko szybkiego zakończenia postępowania w oparciu o wypracowane przez strony rozwiązanie, ale i</p>

		<p>zatem nie tyle jego uzupełnienie, co w ogóle jego sporządzenie. Projektowany dział IVFA wymaga uzupełnienia o kwestię pełnomocnika (przykładowo art. 479⁶² k.p.c.).</p> <p>W związku z treścią proj. art. 479^{88a} i 479^{88h} k.p.c., konieczne jest rozszerzenie dyspozycji proj. art. 479^{88a} k.p.c. o zażalenia na postanowienia wydawane przez Komisję Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji na podstawie proj. ustawy (analogicznie jak w art. 479⁴⁶, 479⁵⁷ czy 479⁷⁹ k.p.c.).</p> <p>Z projektowanego art. 479^{88b} k.p.c. należy usunąć zbędne powtórzenie „Sąd Okręgowy w Warszawie” i pozostawić jedynie wyrażenie „sąd ochrony konkurencji i konsumentów”, albowiem z proj. wcześniej art. 479^{88a} k.p.c. wynika już, że Sąd Okręgowy w Warszawie jest sądem ochrony konkurencji i konsumentów i w dalszej części tego nowododawanego tytułu należy posługiwać się wyłącznie tym sformułowaniem, aby uniknąć zbędnych powtórzeń (por. przepisy innych okolicznych tytułów k.p.c.).</p> <p>W projektowanym art. 479^{88b} k.p.c. należy uchylić zbędny § 1.</p> <p>Brzmienie proj. art. 479^{88c} k.p.c. należy przeformułować w celu jego uspoźnienia z treścią pozostałych przepisów k.p.c., np. art. 479⁴⁸, 479⁵⁹ k.p.c. („przekazuje niezwłocznie”, a nie jak w proj. „niezwłocznie przekazuje”).</p> <p>Tytuł dodawanego działu staje się nieadekwatny w związku z propozycją treści proj. art. 479^{88e} k.p.c., którego początek brzmi: „W sprawach z naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy z dnia ... o systemach sztucznej inteligencji (...)” oraz z uwagi na treść proj. art. 57 ust. 3, który stanowi, że „do postępowania w sprawach odwołań, o którym (-ch! – uwaga wyżej) mowa w ust. 1, stosuje się przepisy k.p.c. z zakresu postępowania w sprawach naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy”; konieczna jest zatem jego zmiana i dostosowanie do powyższych.</p> <p>Równocześnie art. 479^{88f} wymaga doprecyzowania.</p> <p>„Art. 479^{88f} § 1. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów oddala odwołanie od decyzji Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia.</p> <p>§ 2. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów odrzuca odwołanie wniesione po upływie terminu do jego wniesienia,</p>	<p>zapewnienie zgodności z przepisami rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy. Mając na uwadze jaki cel przyświeca układowi oraz ugodzie zawieranej przed sądem, ta druga konstrukcja wydaje się nadmiarowa.</p> <p>Uzupełniono uzasadnienie.</p>
--	--	--	--

			<p>niedopuszczalne z innych przyczyn, a także wtedy, gdy nie uzupełniono w wyznaczonym terminie braków odwołania.</p> <p>§ 3. W razie uwzględnienia odwołania, sąd ochrony konkurencji i konsumentów zaskarżoną decyzję albo uchyla, albo zmienia w całości lub w części i orzeka co do istoty sprawy. Jednocześnie sąd stwierdza, czy zaskarżona decyzja została wydana bez podstawy prawnej albo z rażącym naruszeniem prawa.”</p> <p>W projektowanym art. 479^{88h} § 1 k.p.c. mowa jest o zażaleniu na postanowienie Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji, zatem w § 2 tego przepisu również powinien wystąpić ten podmiot, a nie Prezes Urzędu. Projektodawca winien także zdecydować, czy dopuszczalne będzie zawarcie ugody, czy i jakie przepisy będą miały odpowiednie zastosowanie, w szczególności, czy do zażaleń znajdzie odpowiednie zastosowanie np. przepis art. 479³² k.p.c. (przykładowo art. 479⁵⁵ k.p.c.).</p>	
117.	MS	Art. 115 ust. 2	<p>W art. 115 ust. 2 projektu ustawy wskazano, że „minister właściwy do spraw informatyzacji w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy ogłasza konkurs na Przewodniczącego Komisji”. Tymczasem projekt ustawy nie przewiduje konkursu na stanowisko Przewodniczącego Komisji, a wskazuje, że Przewodniczącego Komisji powołuje i odwołuje Sejm za zgodą Senatu na pięcioletnią kadencję.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Dostosowano treść przepisu do projektowanego sposobu powołania Przewodniczącego Komisji.</p>
118.	RCL	Art. 120	<p>Ostatnia z uwag zgłoszonych w toku uzgodnień do pierwotnej wersji projektu, uwaga nr 34 (lp. 324 w tabeli uwag), dotycząca art. 88 projektu (obecnie art. 120 projektu) odnosiła się do przepisu o wejściu ustawy w życie, który mimo nieznaczonej modyfikacji w dalszym ciągu nie może zostać uznany za prawidłowy i wymaga dookreślenia. Przewiduje się bowiem wejście w życie projektu w całości (z dwoma wyjątkami) po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Deklaracja projektodawcy co do dostosowania tego przepisu końcowego na późniejszym etapie prac legislacyjnych nie jest w tej mierze wystarczająca, gdyż jego konstrukcja wpływa na ocenę zakresu zastosowania całości projektowanej regulacji. Jakkolwiek kwestia dopracowania przepisu końcowego będzie podlegała analizie na każdym z późniejszych etapów prac, to brak podjęcia próby jego właściwego sformułowania na bieżącym etapie może wpłynąć na</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Przepisy ustawy powinny wchodzić w życie w terminie 14 dnia od dnia ogłoszenia z wyjątkiem przepisów art. 103 - 105, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia z uwagi na fakt że dotyczą działań zmierzających do powołania organu nadzoru oraz utworzenia Biura Komisji. Jednocześnie wyjaśnić należy, że w zakresie spraw uregulowanych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w rozdziale III sekcje 1-3 i sekcja 5, rozdziale IV, rozdziale VI, rozdziałach VIII-XI, z wyłączeniem art. 78, oraz w zakresie spraw uregulowanych w art. 101

			niewłaściwą lub niezgodną z intencją projektodawcy ocenę pozostałych przepisów projektu. Tytułem przykładu można wskazać, że proponowane regulacje rozdziałów 3 i 4 projektu zawierają odesłania do przepisów rozporządzenia 2024/1687, które będą stosowane od dnia 2 sierpnia 2026 r. (np. art. 38, czy art. 47 projektu, które odsyłają ogólnie do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/1689”, 40 ust. 3 projektu, który odsyła do art. 74 ust. 11 przedmiotowego rozporządzenia, czy art. 50 ust. 1 projektu, który odsyła do art. 85 rozporządzenia 2024/1689).	rozporządzenia z 2024/1689, przepisy ustawy będą obowiązywały od 2 sierpnia 2026 r.; 2) w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2024/1689 i odpowiadających mu obowiązków ustanowionych w tym rozporządzeniu, przepisy ustawy będą obowiązywały od 2 sierpnia 2027 r. Wskazane terminy wynikają wprost z art. 113 rozporządzenia 2024/1689.
Uwagi do uzasadnienia				
1.	MRiT	Uzasadnienie	W uzasadnieniu do ustawy we fragmencie odnoszącym się do rozdziału 3 – Kontrola przestrzegania przepisów o sztucznej inteligencji w akapicie piątym występuje nazwa dokumentu wynikowego z kontroli, która nie jest spójna z brzmieniem art. 46 projektowanej ustawy (w art. 46 jest to „protokół” podczas gdy w uzasadnieniu projektodawca posługuje się pojęciem „wystąpienie pokontrolne”) – wobec powyższego brzmienie uzasadnienia należy uspoźnić z art. 46 projektowanej ustawy.	Uwaga uwzględniona Fragment uzasadnienia został poprawiony.
Uwagi do Oceny Skutków Regulacji				
1.	MS	OSR – SOKiK	Ponadto nadal nie oszacowany jest wpływ spraw związany z wejściem w życie projektowanej ustawy, a tym samym nie określono wzrostu obciążeń sądu ochrony konkurencji i konsumentów (SOKiK działającego w ramach struktury Sądu Okręgowego w Warszawie) jaki nastąpi na skutek wpływu odwołań od decyzji Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji oraz obciążeń Sądu Apelacyjnego w Warszawie rozpoznających odwołania od orzeczeń SOKiK, przyjmując przez projektodawcę, że oszacowanie takie jest niemożliwe na obecnym etapie pracy nad projektem (uwaga lp. 327). Tymczasem podanie takich szacunków pozwoliłoby na określenie potrzeb etatowych liczby sędziów, asystentów i urzędników zarówno w Sądzie Okręgowym w Warszawie – sądzie ochrony konkurencji i konsumentów oraz w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie rozpoznającym środki odwoławcze. Podkreślić bowiem trzeba, iż projekt ustawy znacząco rozszerza kognicję sądownictwa powszechnego. W celu zapewnienia realizacji całkowicie nowych	Uwaga uwzględniona OSR został uzupełniony w oparciu o dane uzyskane z MS.

		<p>zadań przez sądy – niezbędne jest pozyskanie kadry orzecniczej i urzędniczej.</p> <p>Wskazuje się (jak i uprzednio) na konieczność pozyskania, co najmniej: 3 etatów sędziowskich, 5 asystenckich i 6 urzędniczych. Trafiłyby one – w proporcji:</p> <p>a) do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów - 2 etaty sędziowskie, 4 etaty asystenckie oraz 4 etaty urzędnicze (ze względu na wskazaną wyżej specyfikę SOKiK zgłaszane wsparcie asystenckie jest inne niż w standardowych postulatach kadrowych);</p> <p>b) do Sądu Apelacyjnego w Warszawie 1 etat sędziowski, 1 etat asystencki oraz 2 etaty urzędnicze.</p> <p>Podkreślić w tym miejscu należy, że powyższe etaty są niezbędne dla zachowania sprawności postępowania na wskazanych szczeblach sądownictwa powszechnego, albowiem specyfika spraw objętych treścią omawianej regulacji, powoduje wymóg ich szybkiego rozpoznania. Odnosząc się natomiast do stanowiska projektodawców do wcześniej zgłoszonego i szeroko uzasadnionego postulatu kadrowego należy stwierdzić, że jest ono niemerytoryczne. W Tabeli uwag do projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji (UC71) zgłoszonych w ramach uzgodnień zawarto bowiem następujący zapis:</p> <p>„Zdaniem projektodawcy zaproponowane w OSR środki budżetowe związane z wejściem w życie ustawy są wystarczające.” Tymczasem zaproponowane środki budżetowe dotyczą utworzenia (docelowo) 100 nowych etatów związanych z powołaniem nowego organu (Komisji) oraz utworzeniem nowego urzędu (Biura) obsługującego Komisję. Odwołania od decyzji Komisji – wedle projektu – mają rozpatrywać wskazane jednostki sądownictwa powszechnego. Zdaniem DKO, ocena projektodawcy zaproponowana w OSR, że środki budżetowe związane z wejściem w życie ustawy są wystarczające na pokrycie ww. zapotrzebowania, nie pozwala na uznanie, że zgłoszone postulaty kadrowe są zabezpieczone. Ponadto wskazuje się, że o ile projektodawcy nie uwzględnią postulatów kadrowych sądownictwa powszechnego (na łącznym poziomie 14 etatów) to winni w projekcie rozważyć inny niż w ramach sądownictwa powszechnego sposób kontroli decyzji Komisji. Powyższe etaty</p>	
--	--	--	--

		<p>są niezbędne dla zachowania sprawności postępowania na wskazanych szczeblach sądownictwa powszechnego, albowiem specyfika spraw objętych treścią omawianej regulacji, powoduje wymóg ich szybkiego rozpoznania.</p> <p>Ponadto zwiększanie kognicji sądów pojedynczymi zadaniami w poszczególnych ustawach powoduje, że sumarycznie obciążenie sądów na skutek wprowadzania nowych ustaw istotnie wzrasta (co w szczególności dotyczy sądów warszawskich, gdzie działa SOKiK jak i wydziały własności intelektualnej oraz zamówień publicznych). Pomijanie przy kolejnym projekcie zmian przepisów potrzeby doetatyzowania spowoduje nadmierne obciążenie pracą oraz długi okres oczekiwania na rozpoznanie sprawy. Pomimo wyjaśnienia w komentarzu do uwagi lp. 330 przyczyny wskazania w OSR sądów wojskowych wśród podmiotów, na które oddziałuje projekt, nadal podtrzymuję uwagę, gdyż podane informacje są lakoniczne i nieprzekonywujące w świetle bardzo wąskiej kognicji rozpoznawania spraw przez sądy wojskowe.</p> <p>Reasumując, w OSR brak informacji odnośnie do potencjalnej szacowanej liczby spraw wpływających do SO Warszawa. Zawarto wyłącznie ogólne informacje, np. „przewidywane w przyszłości odwołania od decyzji Komisji mogą zwiększyć obciążenie pracą Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a także Sądu Apelacyjnego w Warszawie, sądów okręgowych i rejonowych” Brak jest natomiast informacji, co do:</p> <ul style="list-style-type: none"> • oszacowania potencjalnego wpływu (liczby) spraw • oszacowania zwiększenia obciążenia wpływem spraw SO i SA w Warszawie (najbardziej obciążonej apelacji w Polsce); • czy rozpatrywano możliwość wyboru innego sądu, w mniej obciążonej apelacji? • potrzebnego sprzętu / • systemów teleinformatycznych / • kosztów wdrożenia • oszacowania w zakresie działań koniecznych do przeprowadzenia pełnej digitalizacji postępowania: • system teleinformatyczny do wnoszenia pism procesowych; • sposób prowadzenia akt spraw (akta w pełni cyfrowe / akta hybrydowe?); 	
--	--	---	--

			<ul style="list-style-type: none"> • konieczne dostosowania systemu repertoryjno – biurowego; • szkolenia użytkowników. <p>Ponadto należy zwrócić uwagę, że wnioskodawca winien zapewnić pełną cyfryzację postępowania przed SOKiK.</p>	
2.	MF	OSR w zw. z uwagą do art. 36	W OSR należy także dodatkowo potwierdzić, że ewentualne finansowanie będzie odbywać się w ramach limitu wydatków odpowiedniej części budżetu państwa ww. dysponentów, bez możliwości ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel.	Uwaga uwzględniona OSR został uzupełniony w pkt 6.
3.	MF	OSR w zw. z uwagą do art. 96	W związku z tym w OSR powinno znaleźć się zapewnienie, że pomoc finansowa udzielana przez ministra właściwego do spraw informatyzacji będzie każdorazowo finansowana w ramach dotychczasowego limitu wydatków części 27 – Informatyzacja i nie będzie stanowić podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel w okresie obowiązywania ustawy.	Uwaga uwzględniona OSR został uzupełniony w pkt 6.
4.	KOSR	Pkt 1 i 2	<p>W zakresie proponowanych rozwiązań (pkt 1 i 2 OSR) zasadne jest szersze omówienie wybranych rozwiązań alternatywnych wobec utworzenia nowego organu nadzorującego i biura obsługującego, a także powierzenia części nadzoru dodatkowemu organowi, tj. Prezesowi UODO. Warto wyjaśnić, dlaczego Wnioskodawca zdecydował się na model kolegiałnego organu nadzoru, a nie na organ 1- osobowy (skoro np. skargi na naruszenie art. 5 rozporządzenia 2024/1689 ma rozpoznawać Przewodniczący Komisji Nadzoru nad Sztuczną Inteligencją, a nie cała Komisja). Jest to istotne zagadnienie szczególnie w zakresie kosztów nadzoru i efektywności wydatkowania środków publicznych.</p> <p>Warto także szerzej wyjaśnić proponowane w tej wersji projektu rozwiązanie dot. powoływania Przewodniczącego przez Sejm i Senat.</p>	Uwaga uwzględniona OSR w pkt 2 zawiera opis przedstawionym w uwadze zakresie.
5.	KOSR	Pkt 1, 6, 7, 8	W zakresie pkt 1, 6, 7 czy 8 OSR należy odnieść się do nowych rozwiązań proponowanych w obecnej wersji projektu, tj. przepisów dot. tworzenia tzw. piaskownic regulacyjnych.	Uwaga uwzględniona OSR został uzupełniony w zakresie piaskownic regulacyjnych.
6.	KOSR	Pkt 6	<p>W zakresie wpływu projektu na sektor finansów publicznych (pkt 6 OSR)</p> <p>rekomendowane jest przedstawienie czasochłonności nowych zadań wykonywanych przez nowych pracowników Biura Komisji,</p>	Uwaga wyjaśniona W zakresie pracowników Biura Komisji wynagrodzenia zostały wskazane w pkt 6

			a także Polskiego Centrum Akredytacji oraz wskazanie szacunków dotyczących ich wynagrodzeń.	OSR, Odnośnie do określenia czasochłonności nowych zadań przez nowych pracowników należy wskazać, że ustalenie szacunkowej wartości w tym zakresie nie jest możliwe w oparciu o obecny stan wiedzy.
7.	MRPiPS	Pkt 6	W OSR do ww. projektu ustawy pkt 6 „Wpływ na sektor finansów publicznych”, w tabeli, w części „Dochody ogółem” należy uzupełnić o pozycję Fundusz Pracy (stanowiący odrębną jednostkę sektora finansów publicznych) wraz z określeniem skutków w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł] wynikających z obowiązkowej składki na Funduszu Pracy z tytułu zatrudnienia, o którym mowa w części „Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych przyjętych do obliczeń założeń” w związku z utworzeniem nowego organu i urzędu go obsługującego przy założeniu, że powstanie nowy organ krajowy pełniący funkcję organu nadzoru i jednocześnie punktu kontaktowego oraz że będzie obsługiwany przez urząd zatrudniający docelowo osoby na maksymalnie 100 etatach.	Uwaga uwzględniona OSR został uzupełniony w pkt 6.
8.	MF	Pkt 6	Jak wskazywano poprzednio, zastrzeżenia budzi fakt, że źródłem finansowania dla wydatków związanych z powołaniem nowego organu (Komisji) oraz utworzeniem nowego urzędu (Biura Komisji) obsługującego Komisję będzie budżet państwa. W art. 119 ust. 1 określono maksymalny limit wydatków z budżetu państwa będących skutkiem wejścia w życie ustawy na lata 2025–2035 w łącznej wysokości 308,9 mln zł. W ust. 4 tego artykułu wskazano, że organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków jest minister właściwy do spraw informatyzacji. W OSR pkt 6 określono skutki finansowe na 10 lat od wejścia w życie ustawy, począwszy od 2025 r., na poziomie 8 mln zł w roku 2025, przy czym jako źródło finansowania w tym roku wskazano rezerwę celową budżetu państwa w części przeznaczoną na powołanie nowych jednostek organizacyjnych w trakcie roku (Komisja oraz Biuro Komisji). W latach kolejnych, tj. w latach 2026–2035, środki na bieżące funkcjonowanie urzędu mają być zabezpieczone w części 16 – Kancelaria Prezesa Rady Ministrów. Należy jednak zauważyć, że w ustawie budżetowej na rok 2025 zaplanowana jest rezerwa celowa w poz. 19 – Rezerwa płaćcowa	Uwaga wyjaśniona W wyniku zgłoszonych uwag w projekcie ustawy przewidziano, że Biuro będzie zorganizowane w formie jednostki budżetowej. W tej sytuacji jego finansowanie będzie następowało z budżetu Państwa. Wydatki związane z uruchomieniem urzędu i pierwszym okresem jego funkcjonowania w pierwszym roku (II półrocze 2025) sfinansowane powinny być z części 83 - rezerwy celowe budżetu państwa z pozycji przeznaczonej na powołanie nowych jednostek organizacyjnych w trakcie roku (poz. 19). W latach kolejnych (2026-2035) środki na bieżące funkcjonowanie Biura (jednostki budżetowej) pokrywane będą bezpośrednio z budżetu państwa (art.11 uofp). Oszacowane skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanej ustawy

		<p>na zmiany organizacyjne i nowe zadania (w tym na skutki przechodzące). W zakresie środków na nowe zadania ustalona została ona w kwocie 1.862 tys. zł, w tym na wynagrodzenia w kwocie 1.556 tys. zł.</p> <p>Zgodnie z art. 154 ust. 4 ustawy o finansach publicznych podziału rezerwy celowej na zwiększenie wynagrodzeń wynikających ze zmian organizacyjnych i nowych zadań w państwowych jednostkach budżetowych dokonuje Rada Ministrów.</p> <p>Wątpliwości budzi zatem zakładanie w OSR przyszłych decyzji Rady Ministrów.</p> <p>W ww. rezerwie planuje się wyłącznie środki na wynagrodzenia i pochodne od wynagrodzeń. Zatem wykazane w OSR skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanej ustawy znacznie przewyższają poziom środków planowanych w tej rezerwie.</p> <p>W ustawie budżetowej na rok 2025 nie została zaplanowana inna rezerwa celowa z przeznaczeniem na sfinansowanie skutków wejścia w życie projektowanej ustawy.</p> <p>Nie jest zatem jasne, o jaką rezerwę wskazaną w OSR chodzi i czy są w niej ew. zaplanowane środki umożliwiające sfinansowanie przedmiotowych wydatków (w OSR brak informacji o zabezpieczeniu środków na wydatki majątkowe wskazane w projekcie ustawy).</p> <p>Należy podkreślić, że w każdym przypadku jest niezbędne wskazywanie w OSR konkretnego źródła” pokrycia” wydatków (określenie planowanych wpływów i wydatków), mającego zabezpieczenie w ustawie budżetowej.</p> <p>Mając na uwadze właściwego ministra monitorującego wykorzystanie limitu wydatków, tj. ministra właściwego do spraw informatyzacji, jak i wskazanie tego ministra jako organu sprawującego nadzór nad działalnością Biura Komisji, w pkt 6 OSR należy jednoznacznie wskazać, że wszystkie wydatki wynikające z wejścia w życie projektowanej ustawy zostaną sfinansowane w ramach przyznanego limitu wydatków dla poszczególnych części budżetu państwa, w tym części 27 – Informatyzacja (w tym na wynagrodzenia oraz w ramach posiadanych zasobów kadrowych) i nie będą stanowić podstawy</p>	<p>muszą zostać zabezpieczone w ustawie budżetowej na rok 2026 i lata następne.</p>
--	--	---	---

			<p>do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel w roku bieżącym jak i w kolejnych latach obowiązywania ustawy. Przy czym, w poprzedniej wersji projektu wskazywano Prezesa Rady Ministrów jako organ nadzorczy – argumentowano to tym, że „bezpośrednie sprawowanie nadzoru nad systemami AI przez ministra nie jest możliwe ze względu na wymaganą przez rozporządzenie niezależność organu nadzoru od administracji rządowej, co wyklucza również finansowanie działań w tym zakresie ze środków budżetowych Ministerstwa Cyfryzacji”. W związku z tym uzasadnienie powinno szczegółowo uzasadniać zmianę przyjętej koncepcji nadzoru.</p> <p>Niezależnie od powyższego nie jest zrozumiałe, dlaczego w pkt 6 OSR wskazano, że przyjęcie projektu nie będzie podstawą do planowania i ubiegania się o dodatkowe środki finansowe zarówno w roku wejścia w życie „przepisów unijnych”, jak i w kolejnych latach, ponieważ OSR może odnosić się wyłącznie do skutków finansowych projektu, a nie rozporządzenia 2024/1869.</p> <p>Dodatkowo, w związku ze wskazywanymi analogiami regulacyjnymi, należy zauważyć, że w przypadku Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego – państwowej osoby prawnej – w katalogu przychodów tego Urzędu określonym w art. 19a ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 202 4r. poz. 135, z późn. zm.) nie wymieniono dotacji. Natomiast w projekcie ustawy wskazano wprost w art. 32 ust. 2 pkt 1 i 2, że przychodami Biura Komisji są dotacje podmiotowe i celowe, co oznacza, że główny ciężar finansowania tej państwowej osoby prawnej (w przeciwieństwie do Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego) spoczywać będzie na budżecie państwa.</p>	
9.	MF	Pkt 6	<p>Odnosnie do planowanych wynagrodzeń należy wskazać, że przyjęto założenie, że miesięczne wynagrodzenie brutto Przewodniczącego Komisji wynosić będzie 30 000,00 zł, jego zastępców – 20 000,00 zł, a średnie miesięczne wynagrodzenie pracownika – docelowo dla 100 osób pracowników zatrudnionych w Biurze Komisji – wyniesie 15 000,00 zł.</p> <p>Zastrzeżenia budzi docelowa liczba na poziomie 100 etatów. Nie stanowi wystarczającego uzasadnienia dla tej liczby zawarta w OSR ogólna informacja, że szacowana liczba etatów wynika z</p>	<p>Uwaga w części uwzględniona i wyjaśniona</p> <p>Liczba przyjętych etatów jest szacunkowa. Nie ma bowiem obecnie urzędu, który mógłby posłużyć za wierny punkt odniesienia. Regulowana materia jest zupełnie nowa dla systemu prawa i nieporównywalna z już regulowanymi.</p>

		<p>potrzeby zabezpieczenia realizacji zadań tego podmiotu określonych w rozporządzeniu 2024/16891, a środki na wynagrodzenia i funkcjonowanie urzędu będą uruchamiane adekwatnie do upływu czasu i faktycznego zatrudnienia w roku 2025 i odpowiednio w każdym następnym roku do daty uzyskania pełnej funkcjonalności.</p> <p>Ponadto od 2026 r. przyjęto dla pracowników wzrost wynagrodzeń o dodatkową nagrodę roczną, co budzi również zastrzeżenia i wymaga szczegółowego uzasadnienia.</p> <p>Zastrzeżenia budzą także wskazane w OSR koszty dotyczące Przewodniczącego Komisji i jego zastępców, zgodnie bowiem z art. 6 ust. 1 w skład Komisji wchodzi Przewodniczący Komisji, dwóch Zastępców Przewodniczącego Komisji oraz siedmiu członków Komisji.</p> <p>Powyższe koszty, w tym koszty wynagrodzeń, są znaczne i stanowią dodatkowe stałe obciążenie dla budżetu państwa.</p> <p>W odniesieniu do kształtowania wynagrodzeń brak także informacji, czy przy szacowaniu wydatków na wynagrodzenia zastosowano wytyczne Ministra Finansów dotyczące wskaźników makroekonomicznych,² w szczególności „dynamikę realną wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej”. Ewentualne uwzględnienie tej dynamiki może mieć wpływ nie tylko na pkt 6 OSR, ale przede wszystkim na art. 119 ust. 1 wskazujący na wysokość maksymalnych limitów wydatków będących skutkiem wejścia w życie ustawy (także do pozostałych kosztów oszacowanych w pkt 6 OSR powinny mieć zastosowanie wskaźniki wskazane w ww. wytycznych).</p> <p>Po stronie dochodów w tabeli pkt 6 OSR powinny znaleźć się również oszacowane wpływy z tytułu np. podatku dochodowego od osób fizycznych i składek wynikających z zatrudnienia pracowników w Biurze Komisji.</p> <p>Niezależnie od powyższego, wymaga podkreślenia, że należy dążyć do tego, aby nowe rozwiązania prawne nie generowały automatycznie dodatkowych wydatków dla budżetu państwa, w szczególności kosztów związanych z wynagrodzeniami oraz nowymi potrzebami kadrowymi (w tym przypadku 100 etatów dla nowego „urzędu”). Wynagrodzenia mają bowiem szczególny charakter i zaliczane są do tzw. wydatków „sztywnych”, a</p>	<p>W kwestii wynagrodzeń przyjęto stałą kwotę. Wysokość tych kwot wynika z materii jaką będą zajmowali się pracownicy Biura. Wszystkie wyjaśnienia w tym zakresie zostały zawarte w OSR.</p> <p>W tabeli zostały zawarte wszystkie kwoty, które na obecny stan wiedzy były możliwe do ustalenia.</p> <p>W kwestii generowania wydatków sztywnych należy wyjaśnić, że zapewnienie stosowania przepisów rozporządzenia 2024/1689 będzie skutkowało znaczną liczbą zróżnicowanych obowiązków wymagających wiedzy specjalistycznej. Nie jest możliwe zapewnienie ich skutecznego wykonania bez dokonania zwiększenia etatów.</p>
--	--	--	--

			<p>jednocześnie stanowią limitów wydatków, który nie może być przekroczony w trakcie roku. Natomiast planowane kwoty wynagrodzeń (limity wydatków na wynagrodzenia), w podziale na grupy pracownicze, części oraz działy klasyfikacji, określane są w ustawie budżetowej na dany rok.</p> <p>Należy mieć na uwadze, że obowiązujący w Polsce system reguł fiskalnych nakłada ograniczenia na tempo wzrostu wydatków większości jednostek zaliczanych do sektora instytucji rządowych i samorządowych. Przestrzeń wydatkowa dla większości jednostek tego sektora wyznaczana jest przez stabilizującą regułę wydatkową (SRW) określoną w ustawie o finansach publicznych (art. 112aa), wyznaczająca maksymalne limity wydatków w kolejnych latach budżetowych.</p>	
10.	MF	Pkt 6	<p>Zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 1 października 2024 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U z 2024 r. poz. 1572, z późn. zm.) dochodami własnymi jednostek samorządu terytorialnego (JST) są również dochody z tytułu udziału w podatku dochodowym od osób fizycznych oraz podatku dochodowym od osób prawnych. Zatem, utworzenie nowych miejsc pracy w związku z powstaniem Komisji i Biura Komisji spowoduje wzrost tych dochodów, co powinno mieć odzwierciedlenie w tabeli zawartej w pkt 6 OSR, po stronie dochodów JST.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>OSR został uzupełniony w pkt 6.</p>
11.	KOSR	Pkt 7	<p>Należy wskazać wpływ na pracowników (wynagrodzenia netto) w tabeli pkt 7 OSR (biorąc do obliczeń wydatki na wynagrodzenia określone w pkt 6 OSR).</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>OSR został uzupełniony w pkt 7.</p>
12.	KOSR	Pkt 7 i 8	<p>Szerszego odniesienia w pkt 7 czy 8 OSR wymagają także rozwiązania dot. układu w sprawie warunków nadzwyczajnego złagodzenia sankcji.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>OSR został uzupełniony w pkt 7.</p>